

SCONCILIO que autem dicatur crisia publica. Bar. in. l. i. fl. de plubli. iudi*c*it q*uod* iudiciuz d*e*r*ib* publicuz tripl*r*. vno m*o* largissime vt o*e* iudicu*m* q*uod* fit ad vindict*a* seu ad utilitate*m* publica*m* publicu*m*. et isto m*o* accipitur. j*e*o. literd*u*. Altio m*o* d*e*r*ib* large q*uod* gl*ib* de pp*lo* p*t* accusare hoc m*o* accipitur ist*i*. de suspec*tu*. circa q*uod* do*tib* regul*a* q*uod* o*e* iudicu*m* q*uod* n*on* respicit offensaz certe psone p*ri*ncipal*r*: d*icitur* illo p*t* accusare gl*ib* de pp*lo* exempl*r* dicit statu*m* si q*uod* iurauerit p*ro* corp*xpi* punitatur i*c*. istud n*on* respicit offensaz cere psone p*ri*ncipal*r*: s*ed* malos mores et gl*ib* p*t* accusare. N*on* aut*e* iste talis punitur pena infamie sicut c*on*d*em*at*u* de publico iudicio stricte s*ump*to. Tertio accipitur iudicuz publicu*m* stricte et hoc m*o* accipi*t*ur in hoc libro et hac lege. ista sunt iudicia de g*ib*us d*an*atus et statu*m* efficitur infamis. vt. l. i. fl. de his q*uod* no*n*. ita. v*n* n*on* seg*tu* glib*z* p*t* accusare. ergo est publicu*m* iudicu*m* p*t* accipitur hic vt fiat infamis. hoc bar. p*ri*uata v*o* del*ca* d*ic*it*u* q*uod* ei soli et petit p*re*secut*io*: cui iterest.

GPublicop*er* iudicio*p* q*uod* d*icitur* sunt cap*italia*: ex g*b* m*o*ris aut exilium ipon*it*. hoc e*s* q*uod* et ignis interdictio. p*er* has penas eximitur caput de ciuitate. n*on* non exilia*s* relegati*o*es p*ro*p*ri*e dicuntur: q*uod* t*u*c*ci* ciuitas retine*c*. q*uod* d*icitur* n*on* capitalia ex g*ib*us pecuniaria: aut in corpus ali*q* co*her*titio pena vt in l. publicoruz. fl. de publicis iudi*c*.

AR*ist*ina vide infra oleum sanctum. Urialis. Curiales q*uod* prohiben*t*ur ordinari. Vide. j*e*. ordinandus. l*ij*. i*j*. z*j*.

AU*riositas* b*z* tho. fa. fe. q*uod*. clxvij. est vici*m* circa i*ordi*nat*u* ap*er*it*u* cognit*o*is. Quer*it* ergo v*iz* vici*m* curiositas possit e*et* i*cognitio* i*intellectiu*a. fl. tho. v*bi*. s*ed*. v*itatis* cognitio de se b*o*da est. s*ed* p*t* e*et* mala r*oe* alicui*p* artis sex m*o*is. i*in*q*uod* ali*g*s de cognit*o*e v*itatis* sup*bi*. vel i*quod* h*o* cognit*o*e v*itatis* v*it* ad pecc*ad*u*m*. v*l* i*in*q*uod* h*o* studet disce*re*.

re a quo n*on* l*z*: sicut q*uod* futura a demon*ibus* p*qui*rit*u* v*l* i*quod* ap*er*it cognoscere v*itatem* circa creatur*a* n*on* refer*ed*o ad debitu*m* fin*e*. s*ed* cognition*e* dei vel i*in*q*uod* ali*g*s studet ad cognosc*ed*u*m* v*itatem* s*ed* facult*at* p*pr*ij*igen*u*m*. et istis modis vici*m* curiositatis e*st* i*pre* intellect*ua*.

CU*iz* curiositas possit e*et* circa sensiti*u* u*na* cognit*o*ez. fl. tho. v*bi*. s*ed*. q*uod* studi*u* circa sensibilit*a* cognosc*ed*u*m* dup*lo* p*t* e*et* vici*m*. vno m*o* i*quod* cognitio sensit*ua* si ordinat*u* ad ali*q* v*itale* s*ed* pot*er* auert*it*. Altio m*o* i*quod* cognitio sensit*ua* ordinat*u* ad ali*q* no*xit*u*m*. sicut ispe*c*titio mulieris ordinat*u* ad p*cup*iscent*ia* et ing*u*itio e*o*ez q*uod* ab ali*ys* f*u*nt ordiat*u* ad detrah*ed*u*m*: et sic e*st* vici*m* curiositat*u*. Si q*uod* at*q* cognit*o*z sensibili*m* it*ed*it ordinare ad n*icitate* sustentat*o*is: v*l* ad studi*u* intellig*e* v*itatem* sic e*st* v*itiosa* curiositas.

OU*stos* q*uod* merced*e* acc*ep*it n*on* sp*er*liter p*er* custodia*m* de dolo*m* lata culpa: et leui b*z* gl*ib*. i*l*. q*uod* merced*e*. fl. s*ed* s*ed* sp*ali* p*er* custodia*m* merced*e* acc*ep*it tene*re* et d*icitur* leui*m* sum*ma* b*z* ead*e* gl*ib*. i*l* p*er* q*uod* t*u* scias q*uod* q*uod* q*uod* merced*e* acc*ep*it p*er* custodia*m* si sum*ma* in h*ec*tu*m* i*q* sol*u* tene*re* d*icitur* lata culpa vt in deposito: sic acceptio mercedis p*er* custodia*m* fac*it* vt tene*re* d*icitur* leui*m* et sic intellig*e*. c*on* bona*fides* d*epo*. t*l*. i*l*. d*icitur* vestimenta. fl. depo. Si v*o* sum*ma* i*l* t*u* de leui*m* culpa sicut in locato. sic acceptio mercedis p*er* custodia*m* locate fac*it* vt tene*re* de leui*m* ma*m* et sic intellig*e*. d*l*. q*uod* mercedem. t*l*. d*icitur* loca*m* et hoc fac*it* ad solu*ed*u*m* multas p*trarietates*. nec sol*u* tene*re* d*icitur* culpa sua. s*ed* illo*p* quo*p* op*er*a v*it* si ip*se* dilig*e* n*on* ad*hib*uit*u*. l*ij* si merces. d*l*. q*uod* col*u*n*ā*. fl. loc*u*. t*l*. i*l*. it*ez* q*rit*. t*l* no*m*. q*uod* q*uod* q*uod* locat op*er*a i*re* q*uod* reg*it* dilig*e* t*u* raz*u* reputa*m* polire gem*ā* p*ri*osaz*u*: aut i*ct* dere bro*cat*u*m* p*er* veste*m* et hym*oi* t*u* ne*bit* d*icitur* leui*m* col*u*n*ā*. Aut n*on* locat op*er*a i*re* tal*u* i*portat*ie et sic ba*e* gl*ib*. i*l*. d*l*. q*uod* col*u*n*ā*. q*uod* t*u* sol*u* de leui*m*.

OElmnatus Utr*u* d*an*at*u*. vel b*an*i*m* si restituatur p*er* p*ri*nce*p*: an de*beat* illa restitut*io* trahi*m* ad b*o*da al*ie*a

lēnitate. vñ ē nobilis & accipit ignobilē
vel ecōuerso: vñ timet violētā iferri &
hīndi: & cognoscat eā pponēs infimo
nium solēnitate: impedimento cessan-
te non peccat.

CUIC peccet q se facit ipotētē ad red
ditōe debiti. s. b. 3 R. i. uij. vi. xxxij. q
reddere debitū ē necessitat: q: mulier
ptatez sini corporis n̄ h̄z l̄ vir. et econserlo
s̄ n̄citatatis ē n̄ negare h̄ dñi vsū licitū
rei q de iur̄ est i ptate sua i casu m̄ in q
vir n̄ poss̄ vxdri debitū redder salua
icolutate ppr̄ corporis debitū reddere
re n̄ iur̄. q tñ sc̄ter reddit se ipotētē
ad reddēdū debitū m̄d illicito: tū pec
cat mortali. sec⁹ at si rōabile fuit obse
guz: puta p ieiuniū. sic. n. ieiunādo n̄
reddit se totaliter ipotētē ad reddēdū
debitū q̄m̄is min⁹ potētem se reddat.

CUlx actus cōingalis sic p̄cīm. q̄. fīm 3
Rī.i.iiij.di.xxi. q̄ si cōiūgunt cā susci
ptēde plis nō peccāt. Idē si cūgūtūr
cā reddēdi debitū: nō ē p̄cīm. si aut̄ fiat
cā icōinētie vitāde: ri.di.c q̄ opio cōi-
or est p̄cīm saltē veniale.

Curz atq; q̄cubit⁹ nō cā reddendi de 4.
bitū:nec plis p̄creāde:sed faciāde libi
dinis sit petm̄ mortale.¶. s̄m Bon. &
Ri.vbi.¶. q̄ si tales exit fines m̄rimo-
nij ita q̄ hoc vellet facer̄ ēt si n̄ ēēt sua
vxor: & talis 2cubit⁹ semip̄ e pc̄m mor-
tale. & sic cū vxore 2cubas dī ardētior
amator. aut fistit. aciū vel h̄itu ista fi-
nes m̄rimonij ita q̄ nō vellet 2cubere
ct̄ ea. si nō esset vxor ppria & talis cō-
cubit⁹ nō e pc̄m mortale. excusat̄ enī a
mortali pp m̄rimonij honestatē.

CUlx vir teneat reddere debitu vxo s
ri nō peteti. & fz R. in. iiiij. vi. xxix. q
cōux. nō solē tñr redder qñ vxo: exp̄
se petit fz et qñ p aliq signa cōiectura-
tur aliter coniux suis cōingem affectare
carnalē copulā. exigere aut̄ pprie nū-
quā est necessitat̄: nullus enī tñr vñ
iure suo qđ p se tm̄ ītroductū est extra
de regula. ad applicā. nec aliga a suo
bitore suis debitum repetere cōpellitur
nec debitu offerre: si est tale debiti qđ
nō dētūr: si nō petatur express̄ vel tacit̄

ta i alii medio tpe. **Pa.** i qsi.lxxxv.
incipiēte. xpi eiusq mris. q si iteruent
pa i ite. rest. vt qz pnceps ex certa scia
illt restituit aut qz alr pstat de volunta
te pncipis q voluerit actū retrahi cuz
pndicio alteri: z tūc recupabit oia ēt
medio tpe alteri acqsta. als sec sic in
tellige. c. qguts. z. c. si p te de rescriptis
li. vi. Et ibi **He.** vbi hētūr q restō vel
noua collatio illi cui i medio tpe fuit
acqstū. z addit **Pa.** q dicta clā. ex cer
ta scia hz vi cle ex plenitudie ptatis. vt
vult ql. notabilis in.c. ad hec. de ref.

I *C*Quae aut̄ sit d̄ria iter dānatū et proscriptū. Dic h̄z Bar. in l. supplicij. s. de bo. dā. q̄ dānat̄ d̄ ad mortē: h̄z p̄serit ptus d̄r, ille cui vita reseruatur. m̄ ciuitas vel libertas admittitur.

Omnis sacramentum utrum possit sibi secrete, satissimacere. vide. i. Familia. h. vi. Ebitum. Utrum alteri iugum statim hacten
Omrimonio teneat ad redditionem debiti. scilicet post gloriam. i. c. ex publico de conuerbi. quod dicit quod hoc est arbitrio iudicis relinquendum. quod ibi papa presul agat tempore mensuram non tantum per hoc statuitur et hoc tempore est regale spiritu voluntate iterare religionem. nam cum regale det annus ad expiendas austeritates regale terminum ille dominus misericordia et abbreviari sim circuitus facit et per longiori tempore de facili. non dominus recedere index a termine ibi statuto. sed eo propter quod non asserit se velle iterare religiones nullum tempore virum statutum: prout tempore quod ita sit exceptio: ut tempore tempore procedatur: quod tempore sit necessarium ad preparationem et observationem suetarum et honestarum solennitatum. nam sim ratione mortaliter peccat qui anno benedictionem nuptiarum uxorum cognoscit in locis ubi est consuetum benedictiones adhiberi. et hoc tempore ubi fieret sim dispelat et iusta causa et idem dicit si omittatur alte suete solennitates. vide de hac materia. i. impedimentum. i. h. ij. vide in dir. li. i. ubi quod nungad peccet mortaliter post consensum de preci cognoscit uxorem annoque in facie ecclesie dispelletur. scilicet quod aut huius iusta causa quod ipsa non possit ducere solenniter ut quod terra est interdicta: vel est senex et erubescit forte peregre cum tali so-

Si: cuiusmodi est carnale debitū. Aug.
mī de ancho. sup. eplis. Pau. dicit q̄
tripliciter potest vxor petere debitum.
Uno mō sibi expressiōe. sc̄bo ex signis
demonstratōe. tertio ex nature 2ditione
q̄ si scit nām hoc rōnabilitē debē petere
sc̄les mī ipsam ēē ſectūde nature: t pp̄
verecūdīa nō petē: nō ſolū p̄tio t ſc̄bo
mō: s̄z ēē tertio mō petēti d̄ ſredder: q̄
inquitū vir p̄t cōari. vt faciat vxorem
ſuā ſtinentez: tā debitū reddendo q̄ ſi
gna beniuolētē oñdendo. Idē ecōtra
t i h̄ oñdūt multeres q̄ ſub p̄textu de-
uotiōis: vt q̄ ſt ēē q̄dragesima vel ſolē-
nitas magna: v̄l forte volūt cōtaſ i alī
q̄ ſefo: debitū degāt. t ſi qđē faciūt ro-
gādo vel p̄ſua dēdo viris: vt volūtarie
abſtineat. laudabile ſt. ſi aī ū acgeſtūt
s̄z h̄ oñdūt: t ſc̄daltzāt ex negatōe
male p̄ſu excusari a mortalī. h̄ Aug.

C Utp̄ peccēt plūges exigēdo vel red-
dendo debitū i ſolēnitatib̄ t ietunyis
ſe. h̄z R̄. vbi. ſ. q̄ ecclia nihil p̄t ſi ſuſ
nāe. t q̄ ſreddere debitū petenti ſt de-
ſure nāe. iō hoc ecclia nō phibet. nec
diſſuadet q̄cūq̄ tpe. Nō ſtendit ēē filijs
ſuſ laqueū p̄dere. t iō q̄ phibere exa-
ctionē debitū ſacro tpe. eſſet quodāmδ
giugatis laquen̄ ponere: eo q̄ carnis
corruptio nō tñm mouet cōcupiſcentiā
tpe nō ſacro: s̄z ēē ſacro. t iō exacitonē
debitū tpe ſacro nō phibz diſſuadet eo
q̄ vacare operib⁹ carnis: muluz im-
pedit eleuationē mētis ad celeſtia: cui
mens ſacro tpe d̄ intendere.

C Utp̄ liceat redere debitū in loco ſa-
cro. ſe. h̄z R̄. vbi. ſ. q̄ nō q̄ lic̄ ſt poſſit
reddi debitū tpe ſacro t exigere: vt d̄
ctū ſt nō ſi ſic de loco ſacro: q̄ ſacili⁹
mutari p̄t locus q̄ ſps vnde in loco ſa-
cro ſi h̄z carnale debitū exigere: nec red-
dere ſi mī p̄ longū ſps eſſent coniuges
violenter reclusi in loco ſacro v̄t q̄ tūc
licitū eēt eis i illo loco redere t exige-
re. In tali. n. cāu nō v̄t illa phibitio de-
bere ſtelligi: q̄ nō ſt ponēdus laque⁹
aiab⁹ pp̄ mūditiā loci. En aūt̄ hoc cāu
recificiſtāda ſit ecclia: vide ſupra cōſe-
cato. i. h̄. ix.

C Utp̄ liceat debitū reddere vel exige ſ
re tpe ipregnatiōis. ſe. ſm R̄. vbi. ſ. q̄
ſi ſine p̄iculo aborsuſ vir p̄t carnalitē
copulari vxori p̄gnanti ſibi tñr debitū
reddere t ab ea p̄t exigere ſine pecca-
to mortalī: q̄ ſcubitt̄ m̄fimontialis nō
tm̄ ē ſofficiū: ſz etiā in remediuſ: t mu-
lier pregnā ſt frequentē plus appetit cō
cubitt̄: q̄ ſi nō ſt pregnans. Si aut̄
non p̄t cū ea carnaliter copulari ſine
p̄iculo aborsuſ: tīc nō d̄ ſibi reddit̄ de-
bitū. nec ab ea exigī q̄ ſi m̄fimontialis p̄n
cipali⁹ ſt ordiatū ad p̄les p̄creādū q̄ ſ
in remediuſ. hec. R̄. t q̄ exigere vel red-
deret instati tali p̄culo aborsuſ: pecca-
ret mortaliter.

C Utp̄ multeri ſt immediate post partum ſ
reddēdū ſt debitū. ſe. R̄. vbi. ſ. q̄ mu-
lieri q̄ pepit ſi ſt purificata ab illis cor-
ruptionib̄ q̄ ſt in multeribus aliquā
to tpe post partū reddēdū ſt debitū
ſi petat: quāuis nōdū aduenerit tps pu-
rificatiōis ab ecclia determinatū. ſz
aī illud tps ab exigendo abſtinenre d̄ ſ
altē debito ſgrutatis. Quod aut̄ d̄
di. v. ad ei⁹. ſ. q̄ vir ſi accedat ad vxore
aūq̄ puer ablacteſ: abrogatū ē v̄l ma-
gis ſt monitio q̄ precepiuz.

C Utp̄ liceat debitū reddere vel exige ſo-
re tpe menſtruorū. ſe. ſz opiniōne cōio-
rem q̄ ſps menſtruop̄: aut ſt ſm natu-
raz. aut preter naturā. Si ſm naturam
ſi ſemel in mense: q̄ ſtunc etiā poſſibile
eſſet filios generari. per abundantiaz t
corruptionē humoris in pefſimo ſtatu
iō morale ſt preceptuz: vt in illo tem-
poſe nō cognoscatur. vſi ſi ignoranter
plūx petit vel violenter reddit̄ excusa-
tur. Sed ſi ſcienter petit vel libēter red-
dit mortaliter peccat. t vir ſz illud tem-
pus nō h̄z p̄tates in corpus multeris ſi
aut̄ ſit ſi ſt naturam: t paſſio p̄ter nālls.
tūc d̄ q̄ filij nō generantur. t ſtunc ſi
dū duret. p̄t peti t reddit̄ Pe. aut̄ de
Pal. in. iit. concludit ſic. q̄ aut multer
ſcut vel phabiliter credit virū ſe exolaz
habitū audieſ ab ea de mēſtruuo ſuo
tūc nō d̄ ſi ſt renellare: ſed reddit̄ debi-
tū ſine peccato. t ille per ignorantiam

¶ Illud de se non est mortale. Nam de intentione viri exigentis quilibet est non habet ipsa indicare: ut possit per hoc debitum denegare: nec de facili est precipitada sententia de tali modo quod sit mortale in se hec assertum. sed auctor. li. viij. ti. ix. dicit indubitate quod si mulier supgressa abutatur viro: quod peccat mortaliter: quod ille modus est non naturalis quoniam seminis infusionem ad virtutem nec receptionem quod ad seminam. et ita frustratur totaliter intentio nature. unde et peccatum istud Adetodi inter casus diluvii numerat. hec auctor. et ideo si ostaret per relationes multe probitatis: quod nullo modo possent retinere semen viri esse indubitate et credo ita sit alibi tollerande evident. ut videtur. et Ar. s. Vide est quod non potest per pale. i. viij. quod si quis causa generandi plures vel via tamen fornicatio in servel in socio: aut reddendi debitum cum aliis sit ipotens se provocet esu vel potu calido: aut osculis: et amplexibus quibus est alia aialia se provocat ut colubri et vrsi: vel aliis tactibus in quibus non quod per se delectari: sed solus ad actum preparare non est peccatum: quod ideo sumare non corporis ad obediendum ratione recte ite si Hoc facit: ut sit potens cognoscere uxores per delectationes quam tamen nolle est causa alta expirantibus grauitate peccat perueniendo delectationes: non tamen mortaliter: quod non querit in hac provocatio de lectari: sed in actu pingui. Ites qui semen effundit esse. ne habeat plures filios quos nutrit non possit: rem detestabilem cum filio Iude facit. si at ante copulationem actus se trahit: nec semen emittit eadem intentione non videntur peccare mortaliter: nisi forte mulier ad feminandum ex hoc provocatur. Sed si per hoc omittit cognoscere uxorem ex eis sensu non ut quod peccet est venialiter quod ies appetere non possit nutritio: nec tenetur ipse debitorum petere: nec acrius ichoatus consumare nisi uxore petente. Hec P. e.

¶ Quid autem de tactibus et osculis que, faciunt coniuges adiuvicem: non ut sint potentes se adiuvicem cognoscere: sed soli in illis delectari: dici potest quod etiam in hoc causa non est iudicandum de mortalitate

non peccat: aut non credit quod propter hoc habebit ea exosam. sed credit quod non per hoc dimittet quod cognoscet ea. et tunc nihil dicit dicere. ne enim faciat grauius peccare. et tunc utrumque excusat a mortalitate: et hoc potest perpedere uxori ex aliis vicibus. quibus renuenter acquerit. aut neutruum credit. s. quod ex reuelatione mestri. nec per hoc habebit exosam nec ea cognoscet. et tunc si credit quod adulterabitur vel peius faceret. non debet esse dicere. Sed reddere. aut nihil habet credit. sed credit quod abstinebit et tunc sibi dicat. quod si andies si acqescat reddes non peccat. sed petes peccat. non est mortaliter. hec P. e. Et arch. f. dicit quod in talibus non est precipitada sententia. nec deneganda absolutione. si conjugatus nolit tempore mestruorum abstinere. sed via tutior est consilenda et terror incutiebat prima tamen opio ut tenet. quod communior.

¶ Ut uir cognoscet uxorem alterum quod modo naturali peccet mortaliter. scilicet si in uiuente. vi. xxii. quod visus pinguis non est dampnus: vel quod debitus vas permittitur. vel debitus modus a natura statutus est ad futurum. In primo casu semper est peccatum mortale. quod plures sequi non potest. Sed in secundo casu non semper est mortale. sed quandoque per eum signum mortalis concupiscentie. in quo quanto magis a naturali diversitate recedit. tanto est grauius. quandoque est per eum sine peccato. ut cum dispicio corporis alterum modum non patitur et eodem modo excusat fuisse. vero propter egreditudinem vel paucitatem sufficiunt fetu in utero aut alias causam rationabilem. et sed Ali. in. viij. nihil horum que facit maritus cum uxore. seruato vale debito sed se est mortale: sed potest est signum mortalis concupiscentie: cum non subsistat causa inservitatis: vel alia rationabilis causa. Addes quod non impedit generationem plures per tales modos indebitos: seruato debito vase quod sunt maxima pueri. Tunc ergo in tali excessu reprehendendi sunt pinguis et quod abstineat cum non subsistat causa inducende sunt ad hunc et uxores quod viris a quibus ista ratione procedunt non consentiant si tamen vel timore habeant vel incontinente uxori eis assentiant non potest ex hoc argui de mortalitate. ex quo fuisse

dummodo ex huiusmodi tactibus non
veniat ad pollutum est vas. et sic lita
qd dcm est i. s. p. ox. precedenti p. Pe.
C Utrum vir teneat reddere obitum uxori
qua accusat de adulterio lite pendente:
R. sim. R. aut est notorii illa esse adul-
teraz; aut n. In primo cau: nec exigere
nec reddere debet: aliter peccat morta-
liter. nisi forte ipa velut abstinere a pec-
cato adultery: et penitentia agere: tunc
eim pot eam sibi reconciliare. xxij. q.
i. c. i. in secundo cau. s. cu no est notorium
debet petenti reddere. Tamen sim tho. vir
quacum si bi constat de fornicatione ux-
oris no tenet debitum reddere: alias non
solum icurreret irregularitez. bigamie.
Etiam generat sibi priudicium accusadi.
14. C Vir pp fornicationes uxoris: n solu-
non tenetur ei debitum reddere: sed etiam
pot ea dimittere. nisi in. vii. casibus qs
habes. j. Ad flos hum. vii. i. responso.
15. C Et nūquid vir peccat mortaliter exi-
gendo debitum ab uxore permanente in
adulterio. R. sim. Ug. xxij. q. i. si quis
uxorem. qd qd alter coniugum manet in
adulterio aliis hoc sciens non pot exi-
ge nec reddere: aliter peccat mortaliter siue
sit occultum siue manifestum: qd facit qd
qstitionem ecclie. s. extra d. adul. si vir.
excipitur in hic duo casus. s. quando
tioe icōtinētie inocens exigeret: v. qd
abstinētia arreddedo v. exigēdo debi-
tum no corigeret adulteriu: s. potius
ad deteriora provocaret: vel aliter inuti-
liter scādala operaret: tūc posset lici-
te reddi et exigi quia ordinatio ecclie
facta est no ad introducēdū: s. ad
remouēdū scādala: et cessante ca: cessat
effect. et sic a contrario: qd innocentia no
iminet piculū fornicatiōis et denegando
debitum quereret adulterio: no d. red-
dere nec exigeret: immo h casu posset
vir uxori adultere negare necessaria. si
negado verisimiliter emēdaret. Adul-
teras at quia peccādo in legem matri-
monij actu coīugali indignum se red-
dit nec debet erigere nisi purgata cul-
pa alias peccat sed reddere tenetur.
6. C En qd innocentia teneatur de ne-

cessitate dimitte adulteratez obitum .q.
Pe. d palu. put recitat Archi. flo. i. su.
In qd tuor casib' inocēs n tenet dimit-
te adulteratez coīugē l possit. Prim⁹
est quando est occultum. quia cessat
ratio de scandalo. Secundus quādo
est correcta: vel est spes de correctione.
tertius qd incorrigibile aio p cōpescere
re includēdo: et sic cohibēdo ne exeat
et qd nullus intret nisi ipse: quia forte
ex posita se p̄stitueret. Quart⁹ quādo
timet sibi d incōtinētia: qd no tenetur
vir plus corrigere uxore: qd dominus
familū: sed dñs familiū: v. suū excōl-
catū n tenet expellē l lice potest ab
eo obitum suū exigeret. de mulier aut
dicit idē pe. qd no sic tenetur ipsa virtū
dimittere: qd no habet sic eū corrigere
vbo. v. scō et v. visile: qd qd accedit ad
uxore: tāto min⁹ accedit ad fornicariā.
C Nāquid qd pp adulteria se cō i.
missū statū pdat ius exigeā obitum. q.
Et R. v. qd sic saltē q ad iudicium aie:
quia peccando in legez mrimonij red-
dit se idignū: et sō no debet petere nisi
purgata culpa reddē in tenet exactus.
C Qui qd xit cu aliq clandestine. et po-
stea cu alia publice. nūqd exact⁹ a pri-
ma teneat ad radditionem debiti. R.
Et. v. v. qd non tenetur si est in loco vbi
qduetū est: qd ante carnalem copulam
ad hibet būdictione nuptialis. Idē pu-
to et si no sit qduetū h aliquos. et idē
no possit sine scandalo. credo in qd si
scda relictā trāfit ad als ptes cu pma
in qbus sine scādalo possit ahiberi so-
lēnitates debite: vel si de solēnitib' n
sit consuetudo poterit ei cohabitare.
O Ecce. Utrum decie debeatū su-
re dīmīno. dīc sim doc. in. c. i. alig-
bus eo. ti. p. tex. ibi dīmīna qdōne: qd
cīme debentur ex dīmīna qdōne prī-
paliter: et no humana. ex quo ifert do-
an. qd peccāt theologi asserentes deci-
mas hodie no obert: cum sumi pōni-
ces cōter asserat oppositū i suis cōsti-
tutionib': quasi velit dicere: vt recitat
Pa. ibi. qd in interpretatione legis dīmī-
ne: seu i dīcisionib' dubiōz poti⁹ dehe-

mus stare dissimilitudinē sūmōꝝ pōtificiꝝ
q̄ dictis theologoꝝ: etiā si sint sancti
ad hoc tex. cū gl. xx. dī. c. l. nā p̄tās con-
dendi & interpretāti data est non sanctis
sed sūmis pōtificibꝝ. vt in. c. p. vene-
rabilē. q̄ si. fint le. vñū tñ semper tenebis
menti. q̄ vbi dicti alicuiꝝ sancti iunia-
tur auctoritate iure diuinis: pōtꝝ q̄
tutionibꝝ sūmōꝝ pōtificiꝝ: stāduꝝ est
potiꝝ dicto alicuiꝝ sancti q̄ interpretatio-
ni pape. vt dicit glo. singularis in. d.
c. i. tñ hoc determinare potiꝝ spectat ad
ecclesiā vtilit. l. ad eccliti genereale. q̄
ad privatam personā. pro hoc. xxxvij.
q. ij. c. si autem iuncto. c. pleauit.

Cān agit papa possit dispēsare circa
solutionē decimaz: Bic fm pape. in. c.
a nobis. e. ti. post gl. ibi q̄ in totum n̄
pōt papa tollere lus decimaz: sed quis
busdā personis remittere pōt. nā q̄ hoc
ultimo nō tollit ius diuinū s̄ tūc tol-
leret: si vlr remitteret preceptū. Idem
Ela Host. & Jo. an. Bicūt eniꝝ qui
busdā personis potest remittire sed i to-
tū n̄isi. ex cā: & ad tēpus: non ob. si dī-
cat q̄ alia p̄cepta dealogi sunt irremis-
sibila. Ita nec istud preceptū decima-
di: cū sit morale pōt remitti. nā vt di-
cit Inno. aliud est in isto p̄cepto: q̄ in
alijs: p̄satur eniꝝ in alijs honor dei irre-
missibilis: vel vtilitas publica huma-
na indispeſabilis: vt est videre in hoc
precepto. Non habebis deos alienos
Itē in alio honora p̄rem & matrē: & i
filibus i quibus nec in totū nec in p̄tē
dispēsari pōt: s̄ i p̄cepto decimaz ē du-
plex consideratio. Prima quatenꝝ ver-
sat honor dei. nā decimas sibi retinu-
it in signū vlis dñi: vt i. c. tua. ij. eo. ti.
& hac consideratione nō pōt decia vlr re-
mitti: q̄ nō pōt papa facere: vt honor
non debeat creatori. Secunda conside-
ratio ē i vtilitate: q̄ puenit ex solutio-
ne decimaz. nā p̄cernit modū eccliaz
v̄ clericoꝝ. Tō papa tāq̄ gnālis admi-
strator: & vicariꝝ dī: hāc moditatē ali-
q̄bꝝ remitter. p̄t & dispēsare. s̄ de laicis
dic q̄ nec decimas p̄teritas: nec futu-
ras remitter p̄t sine cā. & credo illū nō

esse tutum quo ad denti qui decimas
sine causa detinet ex remissione pape.
p̄ b̄ gl. nō bilis i. n̄ ē d̄ voto. nā l̄z pa-
pa h̄eat plenā ptatē: d̄z tñ facer: sic dī
ligēs p̄f fa. dispēsādo cñlibz put op̄
ē. S̄ q̄ ad eccliaz militatē: tene idistin-
cte opinionē gl. & alioꝝ doc. & pdicta
puto idisticta ſa: vbi decie ſfacto ſo-
lūunt ſz vbi de facto non ſoluerentur:
nungd papa pōlit dispēsare: vt ſic n̄
ſoluentes euitent peccatum. Bic p̄t q̄
ſic: nō tñ i totū p̄ceptū tollendo: ſed ex
cā n̄ ſoluētes tollerādo peccatum non
incurrunt. & Ideo per pdicta pōt ſolus
qđ: an non ſoluētes decimas peccent.
Pa. in. c. tua eo. ti. post Tho. dicit q̄
vbi d̄ ſuetudie non ſoluitur non pec-
cat laicū nō ſoluētes n̄iſi pp̄ obstinatio
nē animi vt ſi h̄erent aiuz obstinatū ſi
ſoluēdi: ēt ſi ecclia precipet: tūc l̄z tales
peccarēt mortaliꝝ. et hoc placet: ne tan-
ta multitudiꝝ peat no. & tñ pape. ibidē
q̄ cōſuetudo ē venetys: vt i vita ſi ſol-
uitur decime psonales: ſz i morte ſol-
uitur decia de oībus mercatīs locali-
bus: & alijs mobilibꝝ. nā pōt ecclia ſe
h̄ere i hoc caſu ad lucrū e dānuꝝ: q̄ ſi
ille repitur ditat̄ i morte; ecclia ſen-
tit lucrū: ſi de paupatus ſentit dānuꝝ.
C Et notādū q̄ decimaz alia pdia ſ
lis. ſ. de hys q̄ puenit ex p̄dijs. alia
psonales. ſ. de his q̄ puenit ex nego-
ciatōe. artificio. ſmia militia. venatiōe
& huiusmodi industrijs psonariz. alie
mixte: ſicut q̄ puenit de aialibꝝ & eo
rū ſetibus q̄ p̄tim ſunt pdiales a predijs
vñ viuit: pti psonales pp̄ custodiaz &
eop̄ curā. & d̄ hoc h̄etur i. c. ad aplice.
& i. c. pastoralis d̄ deci. & de paro. c. fi.
C Qñ dari debēt. ſz. put hetur i. c. cū 4
hoies ex eo. q̄ ſtati fructibꝝ collecti. &
b̄ q̄ ad pdiales. q̄ ad psonales debēt ſol-
uit i fine añi: & b̄ n̄iſi aliud ſit de cōſue-
tudine p̄scripta. & ſi pereuit: p̄būt illi
q̄ eſt in mora. al's n̄ ſed cui debentur.
C De qbus debēt ſolui. ſz. q̄ d̄ oībus
fructibꝝ terraꝝ: arborꝝ: aialitī: pſcatio-
nū: vēationū: ſictū: pēſiōz molēdinorū
& in vētū: balneoz: fullonio: um: lapz

dicimorū: metallariop. itē de negochis
et artificijs: et ceteris bōis vt colligitur
xvj. q. j. z. q. vñ. et de vci. i multis eplis
s̄z hodie ḡnertudo seruāda est.

G Utrū de illicite acquissitis debeant
solui decime. **R.** Alex. i. ij. parte. sum.
q̄ i psonalib⁹ distinguēdū est. Aut trās
seruit dñm i acgrētez: et sic teneat dare:
s̄z ecclia n̄ d̄ recipere q̄dñm psona ē in
scelere: ne videai approbare eius mo-
res. S̄z si se coreretur poterit recipere: si
ent i meretrice: et histrione: et h̄mōi. si at
dñm nō trāscurrunt: sicut in vſura: fur-
torapina et huimodl. sic nō thr nec
ecclia pōt recipere. si vō decime s̄t pre-
diales industrie glibet teneat q̄tūctiqz
peccator et iude⁹. et iuasor. et ecclia p̄ re-
cipere. q̄ nō dant itinēti persōe. s̄z quia
si ex cēsu dñbito pdioz. Facit. c. de fr̄is.
extra. e. nō tenentur tñ iudei soluere p-
sonales decimas cū nō percipiāt sacra
nec audiant diuinā.

7 **C** Oni teneant dare decimā. **R.** alex.
vbi. s. q̄ oēs laici tā pauperes q̄d diuit-
tes. Itē ēt iudei de pdijs. d. c. de terris
xvj. q. viij. decimas. Itē clerici v̄ rebus
prīmōy sui nisi deseruant illi ecclie
cui debētur. ex eo. c. ij. Alex. ēt dicit q̄
vbi esset ḡnertudo q̄ de fructib⁹ possē-
sionū ecclie possent testari i morte fili
tenerentur de ip̄ his ad decimā. itē reli-
giōsi n̄i sint exēpti priuilegio sedis a
postolice. sicut s̄t monachi albi tēpla-
rū: hospitarij: et Hierosolomitani. et
multi ali⁹. v̄ quo in. c. suggestū cū mul-
tis. c. se. de deci. Dicit tñ Alex. q̄ priu-
ilegiū de nō soluēdis decimis nō libe-
rat eos qn teneant soluere in tribus ca-
fib⁹. Prīm⁹ ex peccato. q̄ priuilegiūz
nō renocat pacium precedens nisi fie-
ret mentio sp̄alis in eo. vt in. c. ex multi-
plici ex eo. secundus cū perochialis ec-
clia cui debebat enorimter ledit. ar. c.
c. suggestū. Terti⁹ cū eas soluēdo tac-
te renūciāt priuilegio. et hoc vide glo. et
Doc. in. d. c. suggestum.

8 **C** Lui debeant dari. **R.** q̄ pdiales de-
bent dari illi ecclie in cuius pochialia pre-
dictū fitū ē. vt in. c. qm̄ rx eo. et in. c. fi. v̄

paro. nisi alind hēat ḡnertudo. vt in. c.
i. z. ij. et in. c. q̄missū. et multis alijs. c. v̄
deci. psonales vō debēt dari ecclie po-
chiali i qua audiuit diuina: v̄l recepit
ecclesiastica sacra. xvi. q. i. q̄st. Dixit
vō debēt dari vbi ḡnertudo est vel si n̄
ē ḡnertudo: si pascūlī vna dētur illi po-
chiale. si vō p̄tiz i vna p̄tiz i alia: diuidat
C Utrum soluēdo ei q̄ de iure eccliaz q̄
nō tenet: sed de facto: excusest. **R.** q̄ n̄ si
scit: nisi ex iusto mētu excusest: vel nisi p-
tolleratiā ecclie que nō d̄dicat videa-
tur ḡsentire fz Rod. Et hoc verū nisi
placeret eis eccliam fraudari.

C Utr̄ cleric⁹ q̄ h̄z sufficiēs p̄fimont io-
num vñ vñiat h̄z statū sine psonē possit
decias recipere. **R.** Alex. vbi. s. q̄ sic. vt
pcuratoz in necessitatē paupez: vel in
utilitatē ecclie expēdēdas non aut in
v̄sus p̄prios v̄sus querendas. Immo si in
pprios v̄sus querit. q̄mittit sacrilegiū
si in malos incurrit iudicū facit. c. qm̄
xvi. q. i. z. c. pastor. i. q. ij.

C Utr̄ decime possint prescribi. **R.** q̄ II
laici nullo modo p̄nt p̄scribere vt eis
soluat. de p̄scrip. c. cām. s̄z si clericī po-
chiali h̄st p̄nt v̄ p̄scrip. de q̄ta. Si vō
n̄ h̄st nō p̄nt. Sillr et de religiosis vi-
cēdū ē ar. eo. q̄ notā. i. c. placuit v̄ p̄scri.
et in. c. cū contingat. et. c. se. de deci.

C Lui soluet q̄ antiquis nō soluit: et 12
nō vult satissacere. **R.** q̄ nō ei q̄ p̄scrip-
sit: sed ecclie pochiali fīm rod. et Rai.
et hoc vep si ecclie pochiali tunc erāt
soluēnde alias secus.

C Utr̄ sacerdos pochialis possit fīm h̄z
tere decimas nō soluēas tpe fierito. **R.**
h̄z Rod. q̄ sic in totū v̄l in p̄te ex quo
in posteruz v̄l abstinere et facere debi-
tū sū. et hoc verū maxime si ille cui re-
mittuntur sit pauper.

C Utr̄ laico possit ḡcedi scima. **R.** 14
fīm doc. in. c. ad hec eo. ti. q̄ nullus h̄z
et p̄t int̄ cū laico de decimis: per
quē dñm̄z directū vel vtile transserat
in ip̄z: q̄ v̄ alienatō qdā vt p̄ba i per
tex. cū gl. i. cle. i. d. re. ec. si ali. s̄z ḡcessio
ad modicum tps q̄ nō v̄ alienatio bñ
p̄t fieri et et ad tempus v̄te alicuius

ex ea et cum auctoritate plati fin gl. in
c. Quis extra eo. quod pp dubium vite per di-
ci modicum tps. d quo pa. ibi dubitat. quod
cessio quod fit ad tps vite hois per appellari largo modo ppetua. tñ pa. salvando
gl. quod non repit per aliquem moderari: di-
cit quod pp illud dubium tps cum possit dece-
dere laicu in modicum tps non videat ques-
tio ppetua: sed potius tps. ius vero deci-
madi nullo modo per cadere in laico cum sit
spirituale nisi fiat auctorite pape quod solus potest.

15 C Utz laicu hñis in feudi decias secu-
ra conscientia teneat. Et. quod si scit se hñre post
concilium lateranense: quod fuit celebratus.
D. cclxxix. et sine auctoritate pape non potest
tenere ut no. i. c. phibem. e. ti. si scit se
hñisse a sibi illud pcellum vel p: sed cum auctorita-
te pape et ex ea sic potest tenere. si vero igno-
rat an autem: vel an iteruenerit auctoritas
pape seu ex causa latia. tñ hñ. vt refert Jo.
an. in. c. cum apostola de hys quod si. a p. tñ quod
non potest tenere. id est archi. et Jo. mo. in. c.
y. de deci. li. vi. sed Jo. an. tñ pterariu quod
cois opio est quod auctoritate pape: vel autem
illud cœciliu fuerint cœsse.

16 C tñ talis laicus possit eas transferre
Et. quod non in laicu quocumque titulo: ex quo
transferret dominum utile vel directum. et tñ gl.
i. d. c. phibem. tenuerit quod auctoritate
epi possit in cœpter non tñ. in alia autem ec-
clesiaz vel religiosuz locu bñ potest dona-
re ut in. d. c. cum apostola. et hoc de consensu
diocesani. pignorare autem non potest hñ. Jo.
an. sed No. tñ quod sic et placet panormi-
te ut cui plus liceat et minus.

17 C Utz ecclia possit sic summa redime-
re decimas ab aliquo iniusto detentore
Et. quod potest quod ex tali pecunia nullum ius
de novo acquirere: als non tñ. vt no. in. c. di-
lectus el. i. de simo.

18 C Utz liceat clericis accipe in pignus de-
cias de ceteras a laicu. Et. alex. vbi. s. quod sic
ficut quilibet alia possessione quam laicu
detinere iuste. nec tñ fructus computare
in sorte: dummodo hñmodi decie non ptimeat
ad alia ecclias sed ad suas quod si ad alias
phibet: vt i. c. iter dicimus extra eo.

19 C Quod et quod religiosi tenent faciem co-
sciaz et predicare de decimis: et de retrac-

hentibus a decimis vide. i. expositio
ne. xxix. xlvi. et xlvi.

O Egradatio duplex est degradatio.
Quodammodo est fabula. s. depositio ab or-
dinib: seu gradibus ecclesiasticis eorum quod
sunt in sacris ordinib: et hec facienda est a per-
sona episcopi assistente sibi canonico numero
episcoporum ad minus. xii. ultra metropolitana
et huius in degradacione episcopi habet pa. i. c. non
potest de re iudicari. i. presbyteris vero. vii. sex
ultra episcopum proprium in causa diaconi tres ultra episcopum
proprium et tunc in causa subdiaconi et proprium
episcoporum. xv. q. vii. felix. et c. se. et i. c. de-
gradatio est per. li. vi. Si vero disponendum
non est in sacris. sufficit suia proprii episcopum
sine aliorum episcoporum priuicia: tñ priuicia capellis
sui regreditur: als sua est nulla summa pa. in
d. c. non potest. sufficit tñ ut de consensu ca-
pituli aliquis adhuc canonicus: puta duo vel
tres qui regreditur totum capellam habet archi. Et
sic in actibus i. quod regreditur priuicia capellis seu
consensu potest capellam deputare aliquos lo-
co sui. quod non. vero est consuetudo ut solus
episcopus deputat clericos in minoribus constitutos
p. c. iij. d. consue. li. vi. quod logitur in disticte. quod
dā vero est degradatio actualis. summa sole-
nis quod sic fieri clericus degradatur id est
sacris vestibus hñis in maiori vas: vel
alio instrumento vel ornamenti ad ordinem su-
um spectans: ac si deret in officio suo sole-
niter misstrare ad episcopum priuiciam adducatur
Et tunc calix liber: seu quis alia res: quod in
ordinacione ab episcopo ei fuerat tradita sin-
gulariter auferat ictus eius ab eo quod ei ultio
datum fuerat. et sic gradatus procedendo us-
que ad primam vestem quod traditur in collatione to-
sure postea condetur. poterit autem episcopus vii
bis aliquibus ad terrorem oppositus illis quod
in collatione ordinum prolata sunt. huius modo
vel filii. Alius enim tibi vestem sacerdotalem:
et te ordine sacerdotali. primum: et
sic de alijs. ultimo discendo: auctorita-
tate dei omnipotentis. p. et. fi. et. s. s. ac nostra
tibi auferimus habitum clericale: et depo-
nitum: et degradamus: et spoliavimus:
et exanimus te oī ordine: beneficio. et pri-
uilegio clericali hec oīa hñem i. d. c. degra-
datio. et summa pa. i. c. quater. el. iij. de accu-
depositio verbali. ab ordine de degra-

Datlo: qd a gradu dñ remotus. s3 actu
alis degradatio qd fit sim formā. d.c. de
gradatio est huius vbal executio qd iā
q p̄us degradatus ē. vñ e in vbalis: nō
aut in actuali numerus epoꝝ regrit. t
h̄ facit ad statutū iponēs pena degra
datōis simpli. nā d3 itelligi de deposi
tioꝝ: vt sic illud vbu sumat in mitiorez
ptē de re. in. i penis li. vi. p h̄ facit theo
rica doc. i. c. q̄to de iurei. vbi h̄ qd si
p aliq̄ d̄lito iponaꝝ pena capitalis de
bemus stelligere nō de pena mortis. s3
de alta miori. cū triplex sit pena capita
lis. p̄ia qd adimitt vitā. Et h̄ p̄t multis
mōis qtingē. Sed p̄a ē morti p̄ia
s. p̄a metalli. s3 qdā dānan̄ i metalli
e h̄j gravioribꝝ viciulis p̄munt: ali⁹ i
op⁹ metalli e h̄j leuitoribꝝ p̄cis p̄mūt s3
abo e ciuitatē e libertatē amittit. Ali⁹
dānan̄ in misteriū metalli: vt seruat
dānatis in metallū. e isti ciuitatē: nō li
bertatē amittit: si ad tps dānaꝝ in mi
steriū metalloꝝ. s3 si in ppetuū dānan̄
amittit vtricq; ss. de pe. aut dānu. h̄ est
pena. Tertia ē deportatio e in op⁹ pu
blicū dānatio: nō tñ i metalli: e isti nō
libertatē: s3 ciuitatē tñ amittit. ss. d pe.
qdā vbl h̄ qd in opus publicū ppetuo
dānati e in iſula deportati: sunt sine ci
uitate: e ea qd sur. ciuil sūt nō h̄it: qd v
ture. ḡ. sun h̄it nā capitales pene sunt
q̄tuor. P̄ia est relegatio ad tps: vbl in
ppetuū. e isti bōa nō amittit vt i.l. re
legatorꝝ. ss. d interdic. vbi dicitur. sine
ad tps: siue in ppetuū qd fuerit relega
tus: e ciuitatē retinet: e factionē testa
mēti nō amittit. Secunda est infamia
Tertia est dignitatis amissio. Quarta
verbꝝ experimēti. ss. e. s̄igꝝ forte.

Can at vbi regrit i casibꝝ pdictis cer
tus numerus epoꝝ vna cū epo p̄prio
nūqd isti ep̄i sunt oēs iudices. Be. in
d.c. degradatio concludit qd tales ep̄i
sunt iudices in pñciando: e nō asses
sores. xv. q. viij. c. fi. nō ob. d.c. degra
datio. ibi assistēte nūero. qd illi vbu assi
stēte: pt intelligi: vt assistāt: vt iudices.
Quid si ep̄i discordēt inter se. Be. se
cundū cōsider docio. sufficere maiorem

partem: t satis discimuntur concordes: ex
quo maior pars disponit.
Sacerdos v̄l ali⁹ clicis i sacris cū
p̄ heresi fuerit seculari curie relinquer
dus aut ppetuo imutadus. t. icarceran
dus poterit p̄ solū ep̄i degradari quo
catis abbatis: ali⁹ qd platis: t religio
sis psonis: t litteratis sue dioceſis: de
qbus expedire videbit. i ali⁹ ergo cri
minibꝝ: si i minet: degradatio facienda
seruent iura antiqua hec habetur ex
tra de hereti. c. qm i ter. t in glo. li. vi.
Qualiter aut degradatus tradi debe
at potestati seculari. Be. eius degradatio
presente p̄tate celebrāda est.

Additio. Et p̄ declaratiōe pdicō 4
rū pa. in. c. pe. de here.
q̄rit an clicus deprehēsus i heresibꝝ vo
lēs redire ad fidē sit deponēdus t po
stea in carcer ē detrudēdus an vō suffi
ciat sola detrusio. Et excludit p. d.c. qm̄
talē clicū prīus vbaliter deponendū.
Ad hoc facit tex. in. c. tue de penis vbl
dñ p̄ magnis sceleribus d3 qd degrada
ri t detruidi. t pa. in. d.c. tue ponit no
tabilem distinctionē circa hoc vicens
qdā sunt delicta leuia: qdā grania:
quedā graniora. t quedā granissima.
leuia dicunt vbi dolus nō regrit vt qd
aliquid cōtingit per iheritiā seu culpā si
ne dolo: vel quādo dolus iteruenit sed
circa rem modicā vt in furto modice
rei inter domesticos. delicta vero gra
nia sunt in qbus exiguntur dolus t ten
dūt in graue pñudicitā alterius seu rei
publice: t magna pena iponitur vt in
furto. periurio: t similibus vt in. c. cu
nō ab hoſe. de iudi. Graniora vero sūt
cria publica t quādo nō iponitur pe
na mortis. Granissima vero vbl ipo
nitur pena mortis. nā ex quātitate pe
na deprehēdimus quātitatem t qual
itatez delicti. xxliij. q. l.c. nō afferamus.
Ad propositū ergo vbi clericus cōmit
tit leuia criminā nō debet deponi nec
etiam primari beneficio sed poterit ad
tempus suspendi vel aliter corrigi ad
arbitrium iudicis vt in. c. cum dilecti
de accu: Aut cōmittit grania t poterit

deponi. Si fo graulora et publica poterit ultra depositione detruidi in monasterio ut in d.c.tue. Si fo sunt gravissima tunc poterit depozi et dannari ad perpetuum carcerem. ut in d.c.pe. et in c.no nimis de fo. si. si vñ notabiliter dicit In no. in c.qualiter. y. de accu. q; ista deputatio ad perpetuum carcerem post depositio ne egperat pene mortis et rarissime dñ infligi nisi ut dixi p istis gravissimis sceleribus et possit esse ita delictum pnitiosum ex exemplo et qualificatum ut traduceret illico post depositionem iudicii seculari ut in d.c.nouimus. caueat tñ plati potentes clericos in causa ne succurrat irregularitate ut dicit pa. in d.c.nouimus q; carcer non dñ esse adeo arctus et durus ut similiter sit q; clericus extinguat infra paucos dies. Eddo est vñ singula re qd notat alex. de imo. in addit. Bar. in l.oés.C.de bci. et fil. eoz li.xij. q; in casibus in quibus clericus poterit torqueri q; prior est degradatus anq; torqueatur tex. est singularis in l. et si excepti. C.de maledi. et mathe. ibi pñdicio dignitatis exutus. que tex. p singulari allegat R.o. in quodam suo qñilio icipiente manifestum.

5 C An actit sit necessaria traditio post degradationem. R. Be. vbi. s. b3 Jo. defan. dicit q; non credit post degradationem necessariam esse traditionem. s. vt ep̄s tradat ei curie seculari: q; traditio realis clerici post degradationem non dñ fieri: sed potius fit qdā vñialis declaratio: q; liter est exutus pñilegio clicali: ut not. in c.nouimus de fo. sig. imo qñ clericus est a iure exutus pñilegio clicali: satis appet decetero eni esse de iurisdictione seculari. Et p hoc cessat rō io. de lig. dicētis q; post degradationem adhuc manet bñium clerici penes eccliaz: qd non amittit sine traditio sicut in diuis aliay reruz R. q; post degradationem ecclia pdit bñium clerici p tale declaratio: et sic remanet vacas et a nemine possessa erit ergo occupatis. et sic iudicis secularis.

6 C Pro quo at delicto deat clericus traditio curie seculari. gl. in c.ad abolendaz. de hereti. dicit q; in tribus casibz. Pali-

mus in criminis heresis. sed iste casus bñ pa. ibi non recte accipit q; si vult se corriger: non traditur curie seculari: s; detruditur in carcere ut in c.pe. de heregnimo. Ista pena hodie poterit contari in alia ut in c. vi cõmissi de hereti. li. vi. et hoc vero nisi sit relapsus: q; tunc sine villa audienda traditur curie seculari ut in c.accusatus bñ here. li. vi. Secundus casus est in crise falsi. de cri. sal. ad falsarioz. Tertius ppter caluniā: quā q; itulit ep̄o suo. xi. q. i. sigs sacerdotū bñ gl. in c.cū non ab hoie de indi. dicit illud. c.sigs pcedere in corrigibili. Et ista opio tamq; mitior constiter approba. Durū. n. esset dicere q; pp homicidium clericus non tradatur curie seculari ut in d.c.cū non ab hoie: et q; pp simplex constiūtū illatū ep̄o deberet tradi curie seculari immediate extra istos casus dicit predicta gl. q; non traditur curie seculari depositus si est corrigibilis. bñ Pa. in d.c.nouimus. dicit q; extra tres predictos casus potest fieri actualis degradatio ut p delicto valde gravi. Et punitio so. et dissensus ipse pa. tractat hanc materiam in c. at si clerici de iudi. vbi qrit. an homicida. clericus tradi possit curie seculari. et rñdet bñ pe. de ancha. q; d.c. cū non ab hoie qd iponit tñ penaz de positionis p homicidio: et non degradacionis: seu traditio curie dñ restringit in homicidio non qualificatorita q; non trahit in alia spēm crise graviorē. puta patricidii assassinati: homicidii sacerdotis. pditorie cū spoliatiōe bonorum. itē dñ intelligit in uno homicidio non in pluribus. vñ homicidium vel furtū sic qualificari: vt q; sacerdotē iterfect p ditorie et rebus et pecunia spoliavit vel eccliam icendit: vel eccliam rebus depunit ad diuinū cultū spoliavit vel ordinationem pdere p̄iam certe in istis gravissimis delictis non vñdicat ibi locuz d.c.cū ab hoie vñ cū p simplici homicidio et p simplici furto canon depoat clericū vel ipsum detrudat: vi ibi vñ q; in homicidio qualificato vel iterato: vel p delictis valde enormibus non sit reperire

Sunt canones penas cōdignas: **P**ostque hab leges et ius divini venit iponēda peca mortis. dicitur habt. c. i. ver quod except ecclia non heat pena cōdigna contra talē hoie sceleratu: dicitur tradi curie seculari. nec pena preparti carceris ē cōdigna. non ipso tur hetico redeunti ad vnitatem ecclie. Itē a*guēdo* a maioritate ratio*n*s. non traditio*n* iudici seculari et degradatio istigatur a canonibus procribus valde m*or*i bus quod sit habdicidit ut contra falsariū l*fra*uz pape et filios. si ob. si dicatur quod ppro idēptitatē: ver maioritatē ratio*n*s dicitur extēdē confōnes penales. dico quod let i canonibus non sit peca certa diffinita sed i legibus sic: vt contra illos quod templa dei effregerūt. conbussert: spolianerunt et sacerdotes occiderunt: seu genies: seu priaz prediderūt. contra. non tales semissime pene sit dicitur iufi curili. non quique. dicitur non ad bestias quique vni*cō*buruntur. quique pro stra sciduntur: vt assasini. vt. l. capitalium. fact. sed pe. l. iij. fact. ad. l. cor. dicitur sica. et. l. pena paricidij ad. l. pro. de parti. Dicemm ne quod i sacerdote prepetrare talia. sit peca cōdigna carceratio. ver detrusio in monasteriu ratio*n* late*n* forse soci*n* conburi*n* tur. dicitur non ad bestias. ver prostrata diuiditur. Lerte ratiā dissimilitudinē i cl^ocos et laicos talē deliquētes iducē eēt absurdū ver tales specie sunt degradāti et propriez tradēdi curie seculari. Et prot̄ coneludi quod qui dicitur pre corrigi pro eccliaz qui cunque sit crīsus. nunc tradēdus ē curie seculari. Hoc intellige qui pro corrigi bonire et dicitur sc̄d*s* ver bon delictū ē atrocissimi*n*ti. seu dicitur dicitur continuatū non ver sufficē sola peca dispōnis. quod ex mere. d. c. cu*n*z non ab ab hoie: prot̄ precedi ēt ad traditionē curie secularis. Sic gracu*n* si pro congrue pre ntri de sc̄d relinqntur curie vt ibi. ita qui hab non pro bon iure ppro defectū pene. Et sic stellige condez theoricā gl. vt i. c. nec licuit xvij. di. et i. d. c. cu*n* non ab hoie. et i. d. c. ad abolēdā. et i. c. si qui laic*n*. xx. q. v. ver bon prophyter. ver cl^oic*n*. ver episcopis degradatur ppro conturbationē factā pra principē. ver dicitur ter re hec pa. i. d. c. ad si et idē pa. i. d. c. non nūnus. concludit quod si contra icon*ig*bilis

latē pot fieri traditio pro delicto valde graui. et dicitur non ecclia efficaciter iterdicere. i. non facie. vt non iponatur pena mortis. et addit qui precedit ad incarceratione. carcer non dicitur est ita artus et durns quod concus extiguatur ista paucos dies. sicut faciunt plerique plati. ver sic factētes non euitat irregularitatē. secura morte. let. n. ppro duritatē carceris et tenuitatē ciboz vita sit attenuāda. non talē quiminus possit sustentari. ex quod et collige quod panis et aqua debet administrari ista quātitate vt visibil non possit sustentari. nec ver illa pena ē iponēda pro eccliaz pro quā possit icurrere visibil piculuz mortis utque nota sancti Be. i. d. c. degradatio. let ver ornamentiū. quod appellatiō ornamētō conprehēditur liber. calix. et similia. quod no. pro legatis que sunt pro ornamētū. quina possunt in illa converti.

CUiz degradatus possit confice corpus et xpi. sed hab Ri. i. iij. di. xiiij. quod glibet sed sacerdos hab sacrum pro confice. salicē de scio sine sit irregularis iterdictus. suspēsus heticus. ver degradatur ab executō eoz quod sunt omnis aut excōdīcatur. aut scismatis. quod nullus horū hab conscientia nepharū us amittit caracterē sacerdotalē super quod fundat proficiēdi primas. ver si glibet predictos super materialē debitis dicat formaz verborum debitā contētōe faciēdi quod facit ecclesia vere considerat licet glo. in. d. c. degradatio. teneat contrariū. sed primū tene.

CUiz degradatus possit proferre ordi*n*es. sed sancti Ri. i. iij. di. xxix. quod let de hab sint opiones: ist quod quius talē non debeat exeque offīm. ist si ordinat ver ordi*n*ē: considerat quius non conserat ordi*n*is executionē: sicut dicimus in episcopo quod resignauit loco ver dignitati. non degradatur non est magis spoliatus dignitate episcopali: quod ille. Ideo aligo dicunt episcopali pro hoiem: dignitate episcopali totaliter spoliari non posse. vnde degradatio non est dignitatis ablatio. sed perpetua suspensio ab executione dignitatis illius. Et sic habet sex predictus: quod degradatus si sunt

et ut de ipso sicut de mortali penitentia.
Non in de quacumque delectatione loqui-
mur. ut potest de ista qua quis dilectus
cogitando de pulchritudine mulieris.
sed de illa que surgit ex cogitatione
illius operis nepharij. hec Boni.

Cup multe quod genit filii ex fornicatione
tamen postquam factum adulterium videt eum bene co-
uersari. possit sine peccato velle habere
illis filios. et detestari actum fornicati.
Et eum genuit. sed bene de genere. et circa genti-
tatem fornicatione possimus considerare
plura. scilicet substantiam actus. nam. et bonam
quaesitionem. et circumstantiam. quod ex
fornicatione. et ita prima potest quis velle
et similiter de testudo circumstantia fornicatio-
nis circa actum. quod velle. et detestari si se
circa Iudeum. in illa circumstantia nullo modo
velle. neque actum cum illa circumstantia a
dicta. immo potest velle tale plenum
et si est sanctior. Joanne baptista non ha-
buisse quod per nullo bono creando voleat aliis
presente in dei offensio. et predicta non
quod faciat ad multa. Et perserui de eo qui
furatur est parafrenum. vel pulchram vestem
et dilectat ipsius predictum. et de eo quod furatus est
gallinas piques. et in comedendo per huiusmodi rebus furtum recordari et dile-
ctatur. Vide et quod non. ar. scilicet summa post
Thomam. quod aliquis fornicatione cogitans potest
per duobus dilectari. scilicet ipsa cogitatione et
de fornicatione cogitata. cogitatio ipsa
secundum se non est peccatum mortale.

Cum autem cogitatio liberata in uxori per
ipsum sit mortal. scilicet id est. ar. scilicet nec
ipse actus flagitetur se. et hic nisi ita immo-
raret in ea quod pollutio secesset in vigilia se-
cundum ergo si in dominicio. adiutorum est quod oscula-
tum et tacitum et apertum. si fiat per dilectionem
ex insinuacione huiusmodi in mortalibus. et quod per-
mittit huiusmodi fieri ab eo quem estimat more
ri amore libidinoso. mortaliter peccat. sed quod
permittit fieri sibi predicta credere illud mortali
veri ex dilectione fraterna seu honesta amici-
tia. seu quodam humanitate seu in morte prece
peccat. huiusmodi fieri ex libidine mortali
non permittitur at se tamen in membris genitalibus
nisi sint iugiles vel nisi subsistat causa necessi-
tatis; ut infirmitas et huiusmodi credo non posse

Israel tuus dicens horas canonicas ex quo re-
tinet characterem. Adde et predictum notabili-
le probum. Pa. i. c. ex pte. b. cle. non resi. quod
oppositus probalit si est iconigibilis predictum per
uilegium canonis iconinem. et per proprium p-
tudicem seculariter. tamen est hoc coemus intellectum in
d. c. c. non ab homine. De de posito at actua-
litate non est dubium per d. c. degradatio.

Cum autem dissidat si est clericus possit sine
aliquo degradatione tradi curie seculari. pri-
ma fratre ut quod non per d. c. degradatione. quod
regredit degradationem alicuius tradat curie
seculari. Contrarium tamen determinat ge. i. c. p
humani. de homini. li. vi. per illud tex. qui
logitur de huiusmodi dissidato. et dis-
sidatus def. ac idem importat. ac si esset
penitus ex parte et pectus eius cuiusvis
iudicis ecclesiastici. et ideo ista dissidatio
habebit etiam effectus quem degradatio.
et traditio secundum indicem seculari. quoniam etiam
ista dissidatio plus importat quam degra-
datio. quod dissidatus nedum potest puniri
per iudicem secularis. sed per quemcumque
etiam non officialem. nec huiusmodi
dissidatio potest fieri passim et iudicis
acte. Sed permititur. vel iudicis. vel iuris
auctoritate. ut in d. c. p. humani. quo
casu potest licet unusquisque proximum
offendere. sicut dicimus de bannito per
statutum municipale. nec altius a principe
potest huiusmodi dissidationem facere.
ut per p. No. et io. an. in d. c. p. humani.

Olectatio Utrumque plenus in dilectionem
opem mortalis sit petrum mortale. scilicet summa
Boni. i. ii. di. xxv. quod sic quando est deli-
beratus consensus etiam sine voluntate
proficiendi actum. et iste dicitur consensus
verus. Alius vero summa est dicitur consensus
interpretatus. puta dato quod non considerat in
dilectionem. immo est displicet et aduertit
piculum et tam delectationem illam non
Repellit. sed mente in talibus cogita-
tionibus revolutus finit. et tamen dicit aliquis
magistri quod peccat mortalius. tamen
hoc ultimum non est usquequam certum:
Negat enim aliquis esse mortale propter
talem negligentiam ubi est displicentia
huiuscmodi quis periculum aduertat. non
via securior est tenenda. et sanus consideratio

excusari a mortali. et p predicta p^z qd
dicēdū d^r qd^r quotidiana puta an vīdue
q delectant^r d tactib^r et ope carnali que
habuerūt cū maritū suis peccat^r. Dico
p predicta: n eē iudicādū d peccato mor
tali vīmō qūstāt isra limites mīmon
tū: et nō seq^r pollutio. Sec^r tñ videre
tur dicēdū: si d nouis tactib^r. v^r tactib^r
delectent^r: v^r isonijs habuerunt pollu
tionē recordādo d marito. et postmo
dū delectant^r: tūc h casu vī magnū pi
culū et l^r volūtas b^r frā. de ma. i Pri
mo cogi nō possit: alig^r tñ difficultat^r
ex pfectiōe volūtat^r cū appetitu sensiti
uo. Nā hū^r i appetitu sēstūto existētes i
clinat ad talia delectabilia. Et iō g hū^r
hitū. d diffīlli rūlit^r. vt i philocapt^r.

4 C Quid at d puellis q sepi^r cogitat^r et
delectant^r: cogitādo d pulchritudie alt
cni^r iuuenis et delectant^r q eū vellent
amplexari: tangere et osculari. Si ta
mē q si crederent: nō debere cōiungi
infimontaliter eidē nullo mō in predi
ctis delectarent^r. Dico p predicta. q si di
cte puelle delibera te delectet de opere
carnali. s. cogitādo: tūc dico q peccat^r
mortali: nec potest vici q qūstāt isra
limites mīmoni^r: ex quo nullū ibi est
mīmoni^r. Sed d osculis et tactibus
maius ē dubiū. tñ pōt dici p predicta
q si in huiusmodi cogitationib^r oscu
loz et tactu sit delibera te qūsens p^r
delectationem libidinosam vī morta
le: qz vī ibi corrupta stētio secus si ex di
lectione fraterna: sicut si frater oscula
retur sororē et e^r. Addit et idē ar. s. q
mulieres ppendentes se adamari et p
carū: qūsctū studio se se offerit aspe
ctib^r amator^r: vt illis placeat totiē pec
cat^r mōtalit^r et si nū turpe agē vellit cū
illis: qz se occasio efficax ad ruinā illoz

5 C Sz qd de illis g sub spē mortifica
tionis spūalis faciūt corā se denudari
mulie^r es totaliter vel pectora: Credo
non posse excusari a mortali peccato:
qz hoc est h honestatem nālem. Item
pp periculū lapsus. Item pp scādalū.

D Elegare est vices suas alteri cōmit
tere. delegatus ab alio quam a p:

cipe. nī subdelegat. l. a iudice. C. d^r iudi.
et d. lex videatur ponere duas regulas.
Prima est q iudex delegatus non po
test subdelegare et si iſirmitate. vel alia
iusta cā fuerit ipeditus. ar. l. pretor. h. si
post. f. de va. inu. Ista regula primo
fallit qz vnu articulū: vel vnu caplū
alius cause videtur alteri posse cōmit
tere: vt in cle. i. de offi. dle. Secūdo fal
lit: quādō ad hoc hēret spāle mādatū
sta p̄cludit Jo. an. p. tex. et gl. i. c. is cui
de offi. dele. l. vi. Tertio fallit in dele
gato p̄cōsulis. vt. l. legatus. f. de offi. p
cōsul. Ratio b^r Bar. in. d. l. a iudice: qz
delegatus est de conscientia principis
vel legis. Item dicit gl. in. d. l. a iudice.
q fallit in delegato ad vntueritatem
causal^r q^r egparat ordinatio. et sic non
est mit^r si pōt subdelegare vna^r cām.
vt notat glo. in. c. cū cām de ap. Itē fal
lit sim quosdam quādō lis est corā ipo
sam p̄testata. qz sicut procurator lite p̄te
stata pōt alium substituere ita et Iudex
delegatus. Hoc tamen cōliter nō tenet
vt dicit Bar. in. d. l. a iudice. nec illa eq
paratio de procuratore ad iudicem b^r
est est bona: qz procurator tō substituit
post litis p̄testationē. qz est effectus do
minus instātie. hinc est q sine cā nō re
uocat innitus. qd nō ē in iudice dele
gato: vi. l. iudicū solus. f. de iudi. Se
cūda regula. delegat^r a p̄ncipe p̄ alte
ri delegare. de quo i. c. f. de of. dele. de
bet tamen delegare ei q sit als habilis
sim formam traditam de iure canonī
co in. c. statutum. de rescrīp. li. vi.

C Delegatus pape subdelegare p̄t: l^r
datus sit ex officio: vel de qūsens par
titi: vel cū clā p̄electionis. v^r q si non
oēs: zc. tu cū alio exeq̄rto. d. c. fin. Exq
D. ab i. fac̄ regula singularē i faculta
te subdelegādi. v^r q regularis papa q
mittēdo alicui cāz: nō vī elige idūt
az p̄sone: sz potius itendit p̄uidere ne
gocio: quod decidendum committit.

C An aut si papa deputauit tertius d^r
legatū cū cōsēsu pītū possit dictus dle
gatus alteri subdelegare et iūt^r pīb^r
Joan. an. in addi. Speculi: dicit q de

honestate non deberet subdelegare nisi de consensu ptiū: nō tñ de necessitate. quia. d.c.f. indistincte dat facultatē isti delegato subdelegandi. dicens q̄ delegato a principe ē a iure concessus idem No. et Spe. et Pa.

3 C Deputatus cum clā pselectionis si impedit omittere vices suas: et sic per illā clāz n̄ intelligit electa industria p̄sōe nisi illō sibi gēnaret puta si dicētur tu exequaris. bīm Bald. vt verba aliquid operentur. extra d̄ prūl. si papa. l. vi.

4 C Is cui p̄mittitur negocium vt per sonaliter exequatur si p̄tes p̄sentiat alteri subdelegare. Hoc n̄ intellige fin Pa. vbi. s. quando forma rescripti est fundata super utilitate p̄tū Secus si esset fundata: super utilitate publica q̄ nō esse remissibilis p̄ p̄tes: vel vbi p̄tes h̄dicērent. Secus si expresse: vel ta cito p̄sentiat. no. ēt ex tex. ibi industria et fidē: q̄ eligēdo ī industria et fidē alicu i: v̄r tacite inhibita subdelegatio Idez si d̄ personaliter exequaris itū limitatione iñ precedenti vel si dicēretur q̄ si dentes de tua industria. et circūspectio ne. Fallit tñ dicta regula ī casibus ex p̄ssis i. d. c. f. i. h. ceterz. et ibi exprimuntur pdicere crucē: excōscare: v̄l absolue. dispēlare cū irregularibz: v̄l iūgē p̄nias. hec alijs bīmādare n̄ l: qz nō si bi iurisdictio: sed certi ministeriū committitur ī hac parte salua tñ semp legatorū auctoritate vt d̄ ibi in tex. non solū ēt in casibus predictis sed etiā ī omnibus alijs in qbus p̄mittitur nūdū misteriū: et non iurisdictio: p̄hibetur subdelegatio per dictū tex. in fi.

5 C Ille cui papa p̄mittit inquisitionez v̄l p̄missionē ecclījs d̄ prelati sine alijs mīstrz qz ī h̄mōi casibz industria et fidēs p̄sōe cui p̄mittitur eligi v̄f: n̄ p̄t h̄ alteri subdelegat. salvo si habēt spāle mandatum subdelegandi. d.c.f.

6 C Delegato n̄ creditur: nisi delegatio nem probet: nec tenetur quis exequi sniam delegati: nisi ei delegationis lit tere ostendatur. extra eo. cum ī iure.

7 C Quār ēt p̄het mādatū d̄legatoris

z. pa. l. d. c. cū ī sur. dicit q̄ p̄t. o. p̄barf p̄ origiale: et h̄ claz. Secundop erē pl̄d solēnit̄ p̄ptū ex origiali. Be q̄ solē nitate v̄b. j. p̄ulegiū. h. xvij. et se. Ide si p̄tibz p̄sētibz v̄l p̄tibz et n̄ h̄dicētibz origiale suit exēplati ī acti h̄ ho. nā ī p̄ndictiū sp̄az p̄tū acta faciēt fidē de tenore originalis. ar. bonū. i. l. i. C. d rela. et per illum tex. dicit ibi Bart. q̄ si p̄tes ī iudicio p̄ntes n̄ h̄dicūt his q̄ p̄nt tendere in eoz p̄ndictiū videntur p̄sētire. Seco v̄bi solus notariū exēpluit istra originalia reducēda ad actoꝝ tenore. nā vt dicit Inno. cū p̄ducuntur instrumēta: sola p̄ductio ē de actis: et non tenor h̄si dicat: q̄ si notarius scr̄p̄t ī actis: q̄ pars p̄duxit tale istūm creditur notario d̄ p̄ductione: pt in. c. quoniam h̄ de proba. sed nō creditur sup tenore instruꝝ: nisi p̄betur tenor p̄ originalia: vel alijs modis predictis. Quid si delegatus n̄ vult facē fidē s ordinario de suo mādato: sed et pare et noletē excōscat: dicunt doc. q̄ excōscatio nō t̄z: qz delegatus non h̄z iurisdictōz. s. ordinarī: nisi qñ cēt sibi rebelli. Sz petēdo fidē d̄ mādato facit qd̄ sibi a iūf p̄mittitur: ḡ n̄ p̄t dici fbelis. Quid si ordiariū maliciose dicat se dubitare de mādato allegando maxie falsitatem rescripti. No. dicit q̄ q̄ttuꝝ remedia hoc casu cōpetunt delegato. Primiū vt d̄legatus exequatur p̄ se qd̄ p̄t. vt. c. ī l̄fis eo. ti. Scdm vt p̄nitat ipm ordiariū: si p̄stat q̄ maliciose se opponat. Tertiū qz p̄nitut q̄ ad detū Quartū qz poterit odēnari ī. xxx. lsb. auri si maliciose opponit canillādo re scriptū p̄cipis. vt. l. ij. C. de le. Ad predicta facit qd̄ no. Pan. in. c. p̄terea de dila. vbi. d̄ q̄ si agitur d̄ grauissio p̄ndictio n̄ ē parēdu afferēti se d̄legatū: q̄uis sit p̄sōa auctorizabil. nisi prius p̄stet d̄ mādato plenore sufficit simplex copia. l. vna. C. de mā. p̄t. nec ali ter ordiariū d̄ eteg sniaꝝ ar. i. c. nobilissim⁹. xci. di. si ēt agitur d̄ graui p̄ndictio n̄ grauissio: seu grauior: puta c̄tatē ī valō remoti p̄tibz sufficit mutie

re copiaz rescripti: nec sufficit asserere
se delegatū. Si autē agit s̄ leuissimo. pu-
ta q̄ citat̄ ē i loco cūtit̄: v̄l modicū
dīstat: tāc nō ē necesse mittē copiam
quo ad effectū arcandi citatū ad p̄fē
dū: q̄ satis ē asserere se delegatū: quia
orū dñbiū iurisdictiōis: ex quo p̄sōa n̄
est vilis: et ex tali dubio q̄ tenet p̄fē
ar. in. l. si quis ex aliena. f. s̄ iudi. secus
si simpliciter citet: nec asserit se delega-
tū: nec alias est ordinariis.

Ilo **C**Que at iurisdictio videat i dubio
smādari: Cōsiderat p̄cludi q̄ q̄n com-
mittens dicit auctoritate n̄ra cognos-
cas: tūc videt trāslata iurisdictio ordi-
naria p̄ tex. i phēto isti. ibi auctoritate
nostra. H̄z quādo hoc n̄ exprimitur: ē
per cōmissionē rni negocij v̄l plurimū
nō v̄f cōmīti ordiaria iurisdictio p. l.
si certarum. f. de mili. te. H̄z si cōmīta
tur v̄niveritas. sic per. l. i. h. cū vrbez.
f. de offi. pre. vr. Adde p̄dīl q̄ notat
Panor. in. c. irrefragabili. v̄ offi. or. q̄
iurisdictio delegata nō expirat morte v̄
legat̄ q̄n fuit data p̄ viā legiā: et non
ab homine: vt i. c. gratū v̄ offi. delega-
tio diuersitatis. Nā hō moris. et eodes
mō extiguit ei delegatio cū eo re iegra
cū n̄ fixerit radicē i psonā delegati. H̄z
lex mūq̄ mortis. Pro b. c. si gratiōse.
de rescriptis. lib. vi. vbi. p̄ q̄ dispositi-
o facta sub nomine dignitatis n̄ p̄t
p̄ mortē hominis disponētis. Et hec
facit ad statutā: p̄ q̄ cā q̄nq̄ delegatur
aliciū: vt p̄ mortē statuētū n̄ expiret v̄
legatio. Idē v̄f q̄n existētes i aliq̄ of-
ficio aliqd disponit p̄ viā statutū: vt p̄
mortem: seu revocationem illorum
officialium: non expiret illa dispositio.
Secus si n̄ per viam legis vel statuti.

II **C**En autem guardiani minorum et
priorē fr̄m mendicantū habeant
dignitatem. **S**e. **H**e. in. c. nullus de elec.
libro. vi. post glo. dicit q̄ guardianus
minorum et priorē mendicantium di-
cuntur habere dignitatem. et sic vide-
tur q̄ possint dari delegati sedis apo-
stolice Panormi. tamē in clem. n. v̄
rescrip. distinguunt de priorē: q̄ aut ha-

bet sup̄a se i monasterio superiorem
sicut qui est sub abbate: et iste si habet
dignitatem. sed ille qui non habet su-
p̄a se superiorem in monasterio: ha-
bet dignitatem: quānus non sit per
petrus: sufficit tamen q̄ possit esse.

CEn autem episcopus possit delega-
re: et cui. Vnde de hoc. s. confirmatio
sacramenti. h. iij.

Sed nunquid episcopus possit de-
legare his qui sunt in alieno episcopatu.
Se. delegare potest ea que pertinēt
ad iurisdictionē voluntariā: sed non po-
tent eos compellere ad suscipiendum
eius commissionem cūn eis nihil pre-
cipere possit. Sed non potest eis dele-
gare ea que pertinent ad iurisdictionē
Contentiosam: que non habent locū
vt fiant in alieno episcopatu.

Onūntiatio. vide. s. accusare. i. tñ
so. et. h. i. t. c. correctio. i. q̄si p̄ to-
tum et. j. Inquisitio. i. responso. et. h. i.

Objet. **S**e. reddi debet ipsa res deposi-
ta ad petitionem deponentis. Quod
tamen fallit in quatuor casibus. Pr̄imū
cum quis gladium deposituit: de-
inde suriosus factus ipsuz repetit. xxij.
q. ij. ne quis. Secundū si deponens
suerit deportatus nam bona eius pu-
blicantur. f. e. bona fides. Tertius cuz
sur depositus: et cum domino in petitio-
ne concurrit: quia tunis potior est do-
minus: vt in p̄real. l. bona fides. Quar-
tus quando sur depositus apud illum:
cui surripuit: vel apud proprietarium.
vt probatur in. d. l. bona fides.

CDepositori licet pro voluntate sua
depositum revocare. extra eo. bona fi-
des. etiam contra pactum appossum
quia potest penitere. f. eo. l. i. vtens at
deposito contra voluntatem deponen-
tis: seu depositū negās: omittit furtus
et odenat efficti itamis. Pr̄imū pro-
bat p. c. i. ex eo. Secundū probatur l.
qui depositi. C. eo. Idem est i pignor.
CUrtū depositarius tneat satissacere
deponēti si res apud eū pereat. **S**e. te-
neat si cōmissit dolū: vel latā culpam

etiam. dic ut supra dictum est in cōmodō
dato hec habentur in. d. c. bona fides.
et ibi panor.

Vtpinta si deponis apud me summū vīn
ctuz. et ego misericordia morū soluo eū
fi. eo. si hoic. Itēz qñ depositarius res
suas hz saluas: et depositas amisit: p̄su
mitur hz ip̄zi qz suas clausit i archa. de
positas bo nō clausit. Sz circa hoc in
dex ex q̄litate rez et psonaz arbitrabit̄
volo affuisse vel ne. Quid enī si res de
posite erāt preciosiores suis. et nō va
lens subuentre vtrisqz. p̄elegit suas. nā
hz ordinē caritatis tenetur se magis di
lligere hz primā. xiiij. q. v. si nō hz. Si
enī nō tñr qs aiz suā ipendere cō
modis alienis: ita nō tenetur pati iteri
tū rei sue vt saluet res et p̄ciosiores p
rimi sui. et iō nō p̄t dari certa doctri
na qd. n. si saluauitres vīlissimas et nō
saluauit res Depositas p̄ciosas. Jo Ju
dex arbitrabit̄ et c. h. pa. i. d. c. bōafidz.

Sz quero de qōne notabili: qd si in
rebus suis est plus diligēs hz cōis ho
minū nā desiderat: et in rebz depositis
adhibuit diligētiā debitā. Et cōis ho
minū nā desiderat: an teneatur si talis
res fuerit dep̄dita. R. Bar. in. l. qd ner
ua. ff. depo. dicit qz tenetur diligētiā p
stare rebz depositis tātā: qz suis: alio
est in fraude p̄sumpta. Et hz hoc v̄f op̄
diligētiā sua erit si dānosa: et sic stult
erit melioris p̄ditōis hz p̄itus. Vico qz
sua diligētiā nō est sibi dānosa: hz suis
dolus p̄sumpt⁹ ex quo minorē diligē
tiā adhibz hz in suis: qz absqz bona fi
de. Idē tz gl. ibi. qd est notandum.

Depositū si fiat gfa de poētis tm̄ ic
depositarius nō tñr nisi de volo et lata
culpa. In qbusdā tm̄ casibz d̄positari⁹
tenetur de leui et leuissima. P̄io cū de
positari⁹ obtulit se deposito. tūc enī te
netur de leui culpa et leuissima: cū vi
deatur depositā factū gfa depositarij.
Scđus casus qñ depositari⁹ aliqd re
cepit p̄ custodia. hoc enī casu cōter te
netur: vt v̄iat leui et nō leuissima qz
hct⁹ ille fit gfa v̄triusqz vt in. l. hct⁹. ff.
de re. iu. v̄i ergo culpa in deposito sic
in cōmodato. cāusā t̄ formit⁹ nō iputat
depositario: nisi p̄cesserit mora i resti
tuēdo: v̄l culpas v̄l pactū. Et qz ad pa-

Ecclia nō tñr de deposito et qñ de
positū suit factū i p̄stia p̄lati et capli
nisi aliqd lucz sit ecclia ide p̄secuta hz
Inn. p. l. hz. ff. de pecul. et m̄tratur Pa.
qz doc. nō p̄derauerit hoc dicit̄ In
no. qd v̄f sat̄ notabile. nā qñ ecclia re
cipit aliqd lucz p̄t dici hct⁹ init⁹ ḡa
v̄triusqz: merito ecclia obligari dz: sicut
ex alqz hctibz. Sz qñ sit ḡa depone
tis tm̄: nō occurit rō quare ecclia debe
at teneri saltē vt sit quenādū ad v̄stra
ctiōez rez imobilit̄. v̄l mobiliū p̄cioso
rū ex hctu p̄lati et capli non initio ad
v̄tilitatē ecclie hz caplz sine exceptiōe. x
y. q. y. Jo. aūt an. distiguit v̄t̄ depo
tū sit factū apd sacristaz deputati ad
custodiā vasoz. et tūc d̄r factū ecclie: et
sic ecclia nō tñr hz oz qd iterueniat p̄s
tia p̄lati et capli. Si bo depositū sit fa
ctū apd sacrista deputati ad custodiā
depositoz. sic si regis p̄stia hoz: sat̄
est enī qz a p̄ncipio illā p̄putauerit ad
deposita recipiēda: et sic Jo. an. vna. cū
gl. i. c. i. e. t̄. sentit ecclia obligari ex ta
li hctu initio ḡa v̄ponētis tm̄. et pa. p
cordia harz op̄i. dicit qz ecclia nō tñr q
ten⁹ veniēdū sit ad distractiōez imobi
lit̄. v̄l mobiliū p̄cio sonuz: et sic pcedit
opio Inn. Sz qten⁹ absqz h̄dicto: v̄
stractōe ecclia satisfacē p̄t̄: puta de fru
ctibz ecclie: ecclia tñr et sic pcedit opio
Jo. an. et gl. Si tñ ecclia p̄secuta eēt als
hz v̄tilitatē. dlc vt i p̄ncipio huius. h.

Can aut̄ estimatio i deposito adiūcat
gradū: dic qz sic: sicut et i cōmodato. et
dic vt dicit̄ ē. s. c. cōmodati. h. ix.

Quid si ples deposuerit: nūqđ red
def alteri eoz: si petet. R. qz sic. si s v̄po
nēdo sit actā: alias p̄ pte tm̄. qz et duo
hēdes p̄ pte agūt. ff. e. l. i. h. si pecunia
Si aut̄ duo deponat hz pacto: qz si red
dat vñi sñ altero: hz suari dz. vñ si red
dat vñi: neuter agere p̄t̄: si depositari⁹
negat se reddidisse nec reddē cogitur
alicui qz nō illi cui reddit̄: qz ille nō
p̄t̄ agere: nec illi cui nō reddit̄: qz nō

tenetur sine alio reddere hec Hostis.

8 C Pone p tās recomēdauit aliquē in carcerib⁹: postea dubitans misit familiā suā ad custodiā carceris: an p̄misus sit liberat⁹ a custodiā: s.e. bart. in. l. si vt certo. h. si de me. s.s. cōmo. dicit q̄ p ap positionē custodis n̄ v̄ remissa custodia. vt. l. si mei. c.s. s.s. cōmo. Itē hoc facit s̄z bar. ad. q. de locatore rōcīnī: q̄ cū rōcīno missit famulū. Ut p̄ hoc scho lari p̄ducēt̄ videatur remissa custodia. hlo. i. d. h. si de me. v̄ dicere q̄ pp b̄ n̄ min⁹ scholaris teneat̄. S̄z bar. dīc q̄ aut cōstat⁹ q̄ locauit famulū. z rōcī nū: non aut eū apposuit cā custodie: z tūc negligētia nūcī n̄ excusat schola ris dolī. d. h. si de me. Qd̄ itellige an q̄ scholaris reddat rōcīnū. Si enī post q̄ ei reddidit p̄i: n̄ tñr. vt. d. l. si mei cā Aut cōstat q̄ ei missit: vt custodes z tūc si hoc fecit ab initio. scholaris n̄ tñr d̄ custodia: vt p̄ ex p̄dīt̄. Aut n̄ hil appet. s̄z locauit rōcīnū z famulū simplī: z tē i dubio si v̄ remissa custodia. vt. l. pe. cū sua gl. s.s. v̄slif. quēad. ca.

9 C Pone: qd̄ p̄misit custodire castrū v̄sc̄ ad annū: finito anno obtulit dño z dñs ipm non. recepit. postea inimici castrū iuaserūt z destruxerūt sine dolo custodis an custos teneatur. Et v̄ q̄ n̄ p. d. si mora. s.s. so. ma. s̄z n̄h̄lomin⁹ p̄ falarī petere. In dīfī facit. l. utē q̄ritur h. q̄ ipleto. s.s. loca. q̄ remanēdo in ca stro v̄ remanere i eadem custodia: z eiusdē q̄litā. quā prio p̄stutet. vt. d. h. q̄ ipleto. S̄z p̄mo tenebatur de culpa: que p̄sumit̄ ad eē. vt. l. carceri. et l. si. de custo. reo. ergo z nūc. S̄z Bi. in d. l. si mora dīc q̄ hoc h̄z locū v̄bi non obtulisset dño. Si at finito anno obtulit dño castrū. tēcī n̄ videbit̄ v̄terī se obligass̄ ad custodiēdā p. d. l. si mora z dō n̄ tenebit̄ ampli⁹ de culpa lenissi ma de q̄ tenebat̄ prio āno p pactū. pl̄ dicit q̄ et n̄ tenebit̄ d̄ tali lenissima dato q̄ ex taciturnitate videat̄ iterū se obligass̄ ad custodiā sequētis āni. qm̄ talis culpa ex pacto exp̄ssō debita n̄ i telligitur repetita in tacita relocatione

opaz Bar. h̄o i. d. l. si mora. t̄z indistin cte: q̄ et si n̄ fecerit oblatōz castrī dño n̄ intelligit̄ iterū se obligasse ad custo diaz. Idē t̄z smol. in. d. l. si mora. idem bar. in. d. h. q̄ ipleto. v̄bi plus dicit q̄ i mo et n̄ tenebient̄ ampli⁹ de leui cul pa: de q̄ tenebatur de ure i prio anno Idē t̄z alex. de smol. nulla facta distin cīde: an custos h̄uerum cedē p̄mit an ni. vel ne: vt voluit Ra. cu.

C Quid si pegrin⁹ itrat nauē vel ta: i bernā: z n̄ oñdit res q̄s h̄z: postea dīc se p̄dīsſe certas res: an dēat stari ei⁹ sacro mathe⁹ i ele. ne i agro. d. sta. mo. put recitat ibi zab. dicit q̄ n̄ p. c. si. de sureiur. q̄ n̄ desertur iuramētū nisi q̄n p̄cedit semiplena p̄batio.

C Quid si res imisse s̄tē i nam. igno. rrāte canpōe v̄l nauta: z sint amissē surto. s.e. do. Lar. in. d. cle. post Spe. dicit namā vel canponē n̄ teneri ex eo: q̄ n̄ tenetur nisi q̄n sibi cōsignātur. l. i. h. nautā. s.s. nam. cau. sta.

C Ut p̄ depositario liceat vti re d̄posi ta. s.e. depositari⁹ vtēdō cōmittit furtū s.s. de q̄di. sur. l. q̄ furtū. z hoc itelsr q̄n est exp̄sse phibit̄ ne v̄ta: alio non. Si tñ p̄tauit dñz p̄missiūz et si min⁹ p̄babiliꝝ hoc p̄tauit s̄z h̄o. Si tñ non h̄uit cāz p̄tādi. p̄sumit̄ cōtra eū. s.s. de sur. l. q̄ vas. h. vetare. Itē itellige hoc: nisi deponatur qd̄ cōtinetur nāero: p̄dere v̄l mēlura: z n̄ obsignet̄ hec enī exceedit̄ fines de positi: z trāsserī dñsā z sic v̄i p̄t̄. Si h̄o obsignat̄: vel claudit̄: eo ip̄o v̄ phibiuissē: nisi h̄ris d̄ceret exp̄sse. vt. s.s. eo. l. l. h. rei.

C Quid si res deterior reddit̄. s.e. red h̄ dīta n̄ videtur. s.s. eo. l. l. h. si res. Hoc tñ intellige: q̄n deterioratio facta est culpa depositari.

C Heres depositarij tenetur de p̄cio 14 rei depositi ignoranter ab eo vendite. imo et si n̄ sit heres: n̄h̄lomin⁹ ab eo id qd̄ p̄secuturn ē extorq̄nt. s.s. e. l. l. q̄. vltimo. z. l. h. iij. z. iij.

C Ut p̄ peccet q̄ rem suā apud alium 15 depositā: vel et iniuste detentam furtū accipit̄: s.e. sm Tho. sc̄s sc̄de. q. lxxv.

signauit specifice libri bidello: et tunc ut
ad huc posse distinguuntur. I. dñs. si loca.
an bidellus obturerit se ad custodiā vī
nō. vt i p̄io casu teneat i scđo nō. Vel
pt dici alii: q̄ aut logmūt i bidello spā
li: et tunc tñr: q̄ ad hoc collectas et alicō
moda 2legi: vt custodia libros. Si er
go repit in culpa tñr ex mala custodia
aut logmūt in ḡiali bidello et tunc pos
set pcedere opt. Bar. q̄ offm suū nō s̄o
satur circa custodiā librox. Sed dubi
tari p̄t. qd in ciuitate senaz vbi nō s̄tē
bidelli spāles s̄z gnāles tm̄. Et p̄to ad
uerteri esse ad formā 2stomis. vt sit tñr
custodire libros pcedat illa opt. alias
secus hec pa. in. d. c. fi.

Detractio detractores b̄z Rai. sunt
q̄ vitā et bonos mores alioꝝ cor
rupere vel minuere intinuntur.

EDetracitio b̄z Tho. fa fe. q. lxxij. bis
fert a 2tumelia duplī p̄io c̄stū ad mo
dum pponēt s̄ba. q̄. s. 2tumeliosus
māifeste 2 aliquē logut detractor oc
culte. Scđo c̄stū ad finē itentē sine q̄
tū ad nocumētū illatū q̄. s. 2tumelio
sue derogat honori. detractor fame. Et
dicuntur s̄ba deiracitōis occul: nō sim
pli: s̄z p̄spationē ad eū de quo dicit
q̄ eo abn̄te vel igno: ante dicūtū: et si
corā multis alijs dicūtū.

CUtz detractio sit p̄m mortale. q̄. b̄z
tho. vbi. s. q̄ iter res spāles fama vī
pciosior: et p̄ ei⁹ dfectū hō ipedit a mē
tis bñ agēdis. id detractio p̄se loquen
do ē p̄m mortale. 2tingit tñr q̄nq̄ q̄
aliquē p̄fert s̄ba p̄ q̄ fama alteri⁹ dimi
natur: et nō ē detractio formaliter loquē
do: vt si p̄ferat p̄p̄ aliquē bonū vel ne
cessarii cū debitis circumstātijs et sic nō
est p̄m: vt p̄ in videntiā vel accu
satide. Si aut̄ p̄ferat ex animi limate
vel pp̄ aliquē nō necessariū nō est p̄m
mortale: nisi forte & bñ sit ades grāne
qd notabiliter ei⁹ fama ledat: et p̄cipue
in his q̄ p̄met ad honestatē vite q̄: bñ
et ipso genere s̄bōp̄ h̄z rōem peccat
mortalis: et teneat ad restitutiōnē fa
me: sicut et alterius rei.

CSi ad p̄m alteri⁹ q̄d narrat: addit;

Illieg furtis accipit rez sua apud alias
depositā. grauat dispositariū: q̄ ille te
netur ad restituēdū: vel ad oīū dēndū
se innoxētū. vñ māifestū eū q̄ peccat: et
teneat ad relevādū grauamē deposi
tarū. Qui vñ furtis accipit rez sua ap̄d
alias iusta detētā: peccat q̄dēz non q̄
grauet eū q̄ detinet: nec tñr ad restituē
dūz aligd: iż peccat 2cōz iusticiā: dūz
ip̄se sibi v̄surpat rei sue indiciūz tñris
ordine pretermissio. Et iō tñr reo faci
sacere et dare operā vt scđdaluž pxio
ruž si ide oratum est sedetur.

16 C Lōtra depositū. nō est loc⁹ 2p̄esa
tiōl. s. i totuz: vel v̄ductiōl. s. p̄ p̄e l̄z cō
pensatio admittatur i alijs: si cā est lig
da: ita q̄ facile exituz h̄fe credatur. ex
tra eo. bōa fides. Et ibi Pa. dicit q̄ cō
pensatio admittitur i oib⁹ q̄ saltē i suo
gīie recipiūt fidctionē. ita q̄ vna res ex
toto possit s̄tū vice alterius vt i his q̄
2sistit i nūero: p̄dere. vel mēsura. In
his vñ q̄ nō recipiūt fidcionēz. cessat cō
pensatio. Exemplū si teneris mihi resti
tuē equū: et ego teneor: tibi restituē gn
q̄gita: certe si fieri 2p̄salō: q̄ p̄t affectō
ēē malor ad equū q̄s̄it q̄titas pecūnie.
Sec⁹ q̄n nullū possūt p̄tēdere iteresse:
vtp̄ta q̄ tu māiuasti mihi pecūniā: et
ego tibi gn̄quaginta vel qd̄ sile.

17 C Querit de. q. quotidianā. qdā scho
laris dimisit librū i scholis q̄ s̄b tract⁹
sustendic bidellus teneat ad emēdā: vñ
q̄ sic q̄ tñr ad custodiā sicut custos
Bar. in. l. sigs vxori. q̄. ap̄d labone. ss.
de sur. dīc q̄ aut scholaris spāliter assi
gnauit librū bidello: Aut simplē dūni
si librū in scholis. P̄io casu si bidel
lus restituit librū socio scholaris q̄ne
to vel familiaris: si ille postmedū aspor
tanit n̄ tñr. ar. l. es. q̄. t i. l. argētū. ss. de
pmo. Idē dic si assignauit eū alicui de
serēti aliquē signū scholaris: et bñ not.
hoc dicit b̄z pa. i. c. fi. de sur. q̄ licite q̄
restituit rē alteri⁹ deserēti signū illius
ad hoc bon⁹ tex. cū ibi no in. c. signifi
cauit de appell. Qd̄ p̄to vep̄: n̄li res
eēt. valde pciosā: q̄ tñc v̄ facilis simplici
signo nō dū credi. Aut scholaris nō as

aliquid notabile ultra mortale. sicut ad rem
stitudinem fame: si illud importat infamiam
4. **C** Si per unum alterius mortale: cu[m] e[st] oc-
cultum manifestauit aliis ad dissimilam. pec-
cauit mortaliter: et tenetur ad restitutio-
nem fame i[n]iquitatis propter nisi illud crimen postea
per aliam viam e[st] publicatum.

5. **C** Si per unum alterius occultum manifestauit
aliis non dissimandi intentione: vel abs no-
cendi: sed ex quodam loquacitate non vir mortale:
nisi per accidens: vel si per hoc sequeatur dissimila-
tio illius: ut quod audientes publicent.

6. **C** Si defecit alio per quam sunt ventralia con-
ter rectauit ex loquacitate vel aliqua in-
dignatione non est mortale nisi intendere
ret etiam sic infamare.

7. **C** Si accusauit in iudicio vel denuntia-
uit plato crimen alterius: non zelo iusticie sed
ex malivolentia peccauit mortalis sed ad
restitutio[n]em non habet. hoc quod causa habet per articulo.

D Iaconus an liceat diacono corpus
Christi deferre ad inhumandum et cum consolare
s[e]c[u]l[u]m R[ati]o. i. iiii. d[icitu]r. xiiii. quod disp[er]satio h[ab]et
sacrificium ex ossibus non queritur nisi presbiteris.
Tunc ratione est quod ipse sacerdos representat Christum
quod est mediator dei et hominum dispensatio
aut huius sacrificii est ad reconciliandum nos
deo: vel ei nos sortiuntur in iustitiam et non soli sa-
cerdoti qui est mediator iter deum et popu-
lum queruntur ex ossibus hoc sacrum dispensare.
deinde. dicitur. i. iiii. p[ro]uenit. diaconus autem queri-
re potest in casu. sicut necessitate urgentie eius
ab episcopo vel presbitero concedatur hoc sacrificium
dispensare vel presbitero longe posito si
eius necessitas urgat. latet autem dispensatio
huius sacrificii sine absente presbitero: siue pri-
me siue iubete: non queritur. dicitur. c. c. p[ro]uenit. lat-
erius in iustitia possit corporis Christi eleuare de luto
si caderet: quod in hoc sibi reverentia facit.
8. **C** Ordinari a papae in diaconos non possunt
ab eo recessere: nec a curia romana sine
ei in Italia. s. q. i. filiis ordinari autem a papae in
diaconos non possunt sine Inscriptio ei ab alio
ordinari: siue a superioribus ordinibus primo
veri extra Terram. oratione. cu[m] in distribuendis. Et
hoc est spale per excellenter ordinariis ut
sibi deus in gloriam. sed autem hoc sit omnis in multis
est honor. Propterea quod si potest taliter per
crimen ab episcopo depositus est ceteris iuris
deletemur per penitentiam. unde iste non est obnoxius.

mittere ad papam. articulo. viij. q. vi. f[ac]tus est al-
li dicatur. Secundo quod non potest ab alio quam a
papa perpetuo suspeditum habere extra de-
tationem. et translatio[n]em. Tertio quod non nisi se
potest testibus potest quinci. iij. q. iiiij. psalmus. t. c.
nullam. Quarto quod non potest cogi ab episcopo re-
cipere ordines. articulo. ix. q. iij. c. viij. Quinto. quod
maior honor debetur sibi quam alteri. extra
de maiestate et obsequio. per manus. hec ber. in. d. c.
cum in distribuendis. non. quod si subdiaconus
pape de eius inscriptio: ab alio recipiat diacono-
natum vel presbyteratum potest hoc privilegium
quod ex quodam mixta privilegiis et iuris coe-
runtur: potest virtus suas privilegia habere hostem.
C Utique autem diaconus soleniter id est per
euangelio possit cantare in choro. Secundum. gl. i. c.
in sancta. xcij. d[icitu]r. refert quodam dicere haec
prohibitorum tam in romana ecclesia habere locum.
alii tam de cardinalibus intelligunt Hug. de
gualterus intelligit esse prohibitum. scilicet cu[m] ad
lege dum euangelium est inducendum: quod per ipsum ex
illo prohibetur. id est ita missa per etiam haec
institutionis sunt honestas hec gl. et sic
gl. vir adhaerere opt. Huius quia approbat
consuetudo generalis.

D Ispensatio est ray. est iuris relaxa-
tio. unde vocatur vulnus: quod vulneratus
est cu[m] coe. xx. iij. q. iij. ipsa pietas:

C Sed non quod dispensatio sit ius. sed ratiō. et
dispensatio est quod est in dispensante est po-
testas siue actus probatoris a iure cocessus.
sed est in eo cu[m] quod dispensatum est: sic est
ius privatum. item in scripto vel promissio quodam alii
cum facta est rigor iuris: sed non est ius coe-
ar. xxxij. q. iij. interfectores.

C Utique dispensatio sit necessaria in occul-
tis. secundum. b[ea]tum. v. v. In occultis in quod potest di-
spensari: dispensatio necessaria est. non per
depositio[n]es vitadamas quod occultum peccatum vin-
dicta non habet: sed quod de eo super quod dispen-
satio est accusari quod non potest articulo extra de-
finitio[n]e. per tua. aliquod est post peractam pe-
nitentię possit accusari. articulo. xxxij. q. iij. admonere.

C An autem homicida occultus indiget di-
spensatio[n]em. et an sic celebrari incurrit ir-
regularitatez. secundum. viii. dicitur quod si perpetravit
homicidium occultum et penitentia egit oia
delelementum per penitentiam. unde iste non est obnoxius.

xios ecclie: q: pcam est occultu. xxxij. q.
v. xpiana. nec deo. pp pniaz. qua suscep-
pit: id celebrare pot: et vii ordinib: s: h
hoc dicit vln. multu vrgt. c. si. de te.
or. vbi d: pter reos homicidiu: et i: b
tucu occulta sit homicidii et qd: pniaz
pniaz egerit: no pniouer nec insce-
pto ordie vistur. Lan. m: et Jo. videtur
tenere opionez vln. vbi homicidiu est
occultu: et homicida egit digna pniaz
Est secu p ep3 dispensati. et ad. d. c. si.
rsideri pot: q: log: qsi talis homicida
no egit pniaz: vel secu no fuit p ep3 di-
spesati. pa. at. i. c. ex tenore de se. or. dic
q: qsi delictu homicidiu eo oido occltu
put occltu distigui: et pbabile: et t: si
hem: respectu ad. l. pmotiois publica
et tunc nullus et homicida eet expse p
hibedus q: talia solus de indicat. Si
at habem: respectu ad legem pmotiois
Qscie put est informata ex. l pulsina. ta-
lis no pot pnioueri: nisi cu eo dispese-
tur. hec Pa. et intellige in hoc cau de-
dispesati: sienda papa: no ab epo: q:
ad illa irregularitate tollendu: et vide
ad pdicta singulare dicu Inn. i. c. co-
stitutio. el. ii. de app. vt resert Pa. in. c.
en: nostris de pce. p. q: homicidii. seu tr-
egularitas supueniens titulo bnficij
no pniat quem ipso facto: sed opus est
lnia: et sic homicida iuste t: beneficium
donec pniuetur. Pro hoc benefacit.
c. clericus. ne ele. vel mo. et c. ex litteris
de ex. pre. Et si homicidii seu irregu-
laritas p recessit collatione: no t: colla-
tio: q: facta in digno et inhabili quo ad
executione offici: vt in. d. c. si.

4. Dispensationis alia est debita: aliqua
phibita: alia pmissa. Debita est cu mul-
toru scadali timet. l. di. vt constueret
caue tu ne decipiaris in scadalo. ite debi-
ta est dispensatio rone tpi: psone: vel
pietatis: vel necessitatis vel utilitatis ee-
clie vel enetus rei et de singulis horum
h. l. q. vii. h. nisi rigor et caput se. vs-
q: ad. h. ecce. et b: enit vbiticu subest su-
sta et dispensandi dispensatio debita
est. l. di. dno sancto. et l: ex cais pdictis
dispensatio debita sic. et peccet prelat:

no dispensado m: subditu no habet in-
petendunis fore supplicado. dispensa-
tio vero prohibita est: vblcungz no fit
fieri sine manifesta decoloratione ecclie
It: vblcungz no est iusta et dispensan-
di. l. q. vii. lali. et. c. et si illa. et. c. inotuit.
de elec. dispensatio vero permissa est
aliqui i cau. vt. l. dt. si quis pbyter et ml-
tis casibus in quibus iura permittit
dispensationem.

Quid si eps dispensat id discrete. Et si
de hoc fuerit accusatus pmlendus
est pena dispositionis. l. disti. c. i. Sed
Ho. dicit hoc habere locu: si monitus
sit icorrigibil: et pp h suspensus: et snias
suspensiōis gtenēs et in sua ptimatis
pneuerat. ar. extra. de preben. graue vel
dicta iura intelligitur: qn eps dispen-
sat in eo qd de iure no pot.

An aut eps in casibus in qbus pbe
dispensare pferendo bnficiu indigno
videatur dispensasse. Et Pa. in. c. cu in
critis. de elec. dicit q: no imo venit pu-
niendus. q: ptulit indigno. Ita determt-
nat gl. notabilis. in. c. vnlco de eta. et q-
li. vi. Sec dicit in pncipe. naz pnceps
pferendo scienter indigno: vt dispensa-
re dnm p fas suas possit costare. de
certa scia de indignitate vt no. Bal. in
l. barbarius. fi. de offi. pre. Sec in infe-
riori. et sic pnt. reduci ad concordia doc.
varie loquetes. ro diversitatis est q: pnc-
eps no tenetur adhibere cause cogni-
tionē in dispensando s: sufficit sola vo-
luntas. vt insti. de iure na. h. qd pncipi.
I: satis est qualitercu: appareat de
voluntate pncips. et sat d: apper: sciēs
et in habilem: eti pmittit ad offm sibi
legib: isterdictu Sec in insertore. no
in dispensatione inferioris requirunt
cause cognitione. nam dispensare idem
est q: diversa. pensare. vnde ex proprio
significato vocabuli dispensatio vide-
tur concessa et subsistente: et pmissa car-
se cognitione expediat sic dispensare
alias no est dispensatio: sed dissipatio.
vide tis q: notat. Pa. in. c. preterea de
te. co. vbl dicit q: si superior pmissit
cause cognitionē. p dispensatum. ali:

secus. et dicit hoc procedere nisi inhabili-
tas esse notoria vel famosa: per hoc glo-
ingularis. in. c. q. i. aliquo li. di. q. dicit q.
circa notum episcopo solo facto dispensatio: non
circa ignotum. Et addit. q. ibi redarguitur illi q. ex scriptu ordinat aliquos: non
examinando eos et tamen indiscreta dispense-
ratio redarguit ibi et in isto silib. Ide
t. 3. S. 1. 3. laud. Ide t. 3. S. 1. 3. do-
cens q. si placitum mittit ad ordinandum
aliquem irregularē. si ex auctoritate sibi
cessa poterat. dispenseare: si iteredit dispense-
are. I. 3. non dixerit illud sub dispenso vel
homo: de facto dispensatur. fin. doc.

7 Dispensatio in multis casib. prohibita
est et episcopis. Primum in homicidio. l. di.
mutori: siue iusto siue iusto: si iude mors
vel mutilatio membra secuta est. Secundus
de eo q. duellis iniusti: siue obtulerit. siue
suscepit. extra de Pug. in duel. c. ij. Si
tamen mors vel membra mutilatio non est se-
cata: episcopus poterit dispenseare. Et ibi Pa.
intelligit hunc casum: quoniam clericus spiritus hominis
duellis iniusti. secus ergo si aliquo facto
necessitas fuit inequivocabilis. q. cuius tex.
reqrat spiritu actum ad dispositionem
ergo non sufficit factus nisi adhuc qualitas
facti regista. et p. d. tex. p. q. episcopus non di-
spensat nisi in casib. sibi permissis. Tria
si posset dispensare vobisq. sibi non p.
hibetur. frustra exprimeret. q. episcopus pos-
sit. de hoc tamen vide. j. episc. h. l. tertius in si-
monia ordinis vel beneficij scienter per. Si
simonia acquisiti et hodie per multas extra
uagates incurritur excusat. et suspe-
cio a q. nullus preterito. pontificem ab-
soluere potest. Quartus in illo q. eti. e. et su-
pensio vel excusat. dannabilis se ives-
tit divisa: de re iudi. c. eterni. et de sen.
ex. c. medicinalis. l. vi. Quintus in cle-
rico q. ex cōdīcat. accedit ad iudicium
principis cōceptio iudice ecclastico. xxi.
q. v. ii. q. episc. Sextus in bigamo et vi-
duaz et corruptaz maritatis de bigamis
c. l. z. i. z. xxiiij. d. lector. Septimus
in clericis non ordinato ministrante. talis
enim ministras in pertinētib. ad ordinem
que non habet. deponēdus. est amplius non
ordinandus extra de cle. non or. in. c. i. et

ibi dicit Pa. q. talis est tenet pena salvi.
sicut non habens dignitatē silat se habere illā
in. l. eos. s. ap. l. cor. de sal. q. facit h. eos
q. venientes de remouis p. tib. dicit se esse
doc. ubi non sunt puniatur enim pena salvi
h. hoc opponit nam quodcumque simplex cle-
ricus dicit ep. la. No. dicit tex. illū in-
telligendū. quoniam in solēni apparatu non
subdiacon. dicit ep. la. vel non diacon.
euāgeltū. vel non presbyter missā. Secus
autem si sine solēnitate diceret ep. la. et c.
etiam alij dicit. q. si subdiacon. cantaret
ep. la. solēniter sine manipulo. et non por-
rigēdo calicē diacono. vel sacerdoti. q. est
pprīcī osīm ei. p̄ncipalis actū talis
ordi. et ubi est p̄suēndo. q. et in mino-
rib. cātent ep. la. illo modo. non vī irregu-
laris. Secundus autem ubi cuius manipulo. vel
porrigēdo calicē. vel ubi non ē mos h.
l. s. l. f. Ide dicas de diacono. Circa autem
talē clercū non ordinatū ministrantē. pa.
in. c. i. e. o. ti. dicit q. episcopus non dispensesat q.
ascēdat ad superiores ordines. h. b. non dis-
pensesat p. ut vtā ordine tā suspecto. Itē
dispensesat circa beneficiū. et Inn. ponit re-
gula. q. episcopus q. si semper h. dissēpare i. b. n.
ficio. nam dispensesat cū homicida. vt. in. c.
ij. d. cle. p. ii. i. due. e. c. studeat. l. di. d. hu-
iusmodi tamen clericis non ordinatis ministranti
bus vide. j. Ordinatus. ij. z. i. h. Octauus
clericis p. saltu. p. motu. et h. dir. li. i. hoc
verbi scienter per saltu. p. motu in or-
dine non recepto ministrant. et non potest
nisi p. sedē applicaz dispensesari quantum ad
ordinē suscipiēdū. h. i. suscepito ordine et
beneficio p. episcopus dispensesare fin. Jo. ho.
et Archi. Si tamen talis ministret i. ordine non
suscepito. et credebat se p. motu gradatū
probabilis. tamen episcopus poterit dispensesare
suo iure sic intellige. c. vnicum de cle.
per sal. promo.

Quid si puer aī legitimam etatem
scienter fuit ordinatus ad sacra ordinē.
nunquid aduentente etate pubertatis te-
neatur p̄tinere Slo. in. c. vnicum h. q. sic
q. statim aīqua ordinaretur debat h. di-
cere. Ad hoc gl. l. q. i. pueri. ubi h. do-
lit capacem obligari. Sed archidi. ibi
post vg. dicit q. aut ille aduentente pu-

bertate, vult tenere clericum, et gaudere prius legio clericali, et tunc tunc ordinare: als secus. Idem pa. i. d. c. vniuersitatis. et dicit se credere hoc esse de mete Inno. et ho. quod quod dolcepar posse obligari in alijs votis: ut no. inno. i. c. scripture. voto. se cura tunc in voto ordinatio: quod cum aen puberitate non habet potestia coenendi: et ignoreat quod sit quinque non potest renegari ei quod nescire nec ob. quod dicitur: quod ordo huius votum ordinatio annexum. quod illud vere si alio non ipedit. sed hic defectus etatis natura voto tacite.

Cum tunc autem teneat collatio presbyteratus vel alterius sacri ordinis patrum minoribus ordinibus non receptis. Re. pa. vbi. s. v. mente gl. dicitur quod etiam collatio: huius non debet exegi talis ordinis: ut in textu ibi. et per hoc sacram. quod in primitura ecclesia sunt Inno. non erant instituti minores ordines et tamquam erat sacerdotium. xxi. dt. h. i.

Cum nunc autem teneat collatio ordinis episcoporum non precedente sacerdotio: gl. i. d. c. vniuersitatis quod non. huius contumaciam habet quod teneat collatio ordinis episcopalis huius ordinatus non sit sacerdos. quod est etiam gl. i. c. sollicitudo. huius. dicitur non posteratio in collatione ordinum non via ciati: huius impedit executionem ordinum. Nonnus in illo quod ordinis furtive receperit. et defecit ordinis furtive recipere huius doc. primo quod receperit sine linea superioris: et sine examine: ut quod iceret se cum multitudine ordinum ignorante ordinatos. Secundo dicitur quod furtive ordinatus si propter conscientiam episcopi: eodem die receperit minores ordines oecumenicos. vel aliquos simul et subdiaconatum: vel duos sacros. ex eo. c. h. Tertio quod gradus omissione saltu facit: de hoc dictum est. s. h. viij.

Cum autem episcopus possit dispensesare. dic simili pa. i. c. i. extra eo. aut excusatio non fuit lata: et tunc episcopus poterit dispensare iure suo. Aut excusatio erat lata. Et tunc si intrat religiones episcopus poterit dispensesare: non tunc iure suo sed in gl. in. d. c. i. quod vult quod est cum eo quod intrat religionem non possit episcopus dispensare: cum receperit ordinis furtive vbi excusatio lata fuit: quod tunc sic ordinatus est irregularis. Secundum si fuisse collatio tunc et hoc plaz pa. quod ingressus religiosis non tollit defectum pueritatem ex-

proprio velicto: huius habuit facilitatem dispensandi. De hoc tri. i. Illegitimus. Si vero remanet in seculo: et tunc ut promouatur ad maiores ordines. solus papa dispensat. Idem Jo. an. in ordine furtive receptor: sed in alijs prius habitis poterit episcopus dispensesare vide et pa. in. c. si. e. ti. quod quod quod eodem die duos ordines sacros recepit episcopus non dispensesat huius ho. Huius in prius suscepit potest episcopus iure suo dispensesare nisi processisset excusatio non ob. c. litteras. te. or. ubi recipies simul duos ordines sacros suscepit tunc ab executione ultimi ordinis sic furtive recepti et i. d. c. si. suscepit ab oib. ordib. quod dico quod illib. c. si. logit quod excusatio processit. dicitur autem c. literas logit quod nulla excusatio processit. Queritur. quod habitus sui per sacerdotio 12 te. nunc opponitur: quod non sit sacerdos. Iste non potest aliter probare se esse sacerdotem: non quod sufficiat probare illam conditionem reputandam. sed sim Inno. quod si mouetur quod de qualitate extinseca haberetur psone: puta quod talis non sit notorius: quod autem est quod iter alios et sufficit probare quod ille contumaciam habebat per notorio. ut i. l. barbarus. si. de os. p. aut est quod cum ipso presbytero et tunc satis potest distinguiri iter antiquum et recentem. nam difficilimius est ordinatio in forte. xl. annis quod forte perdidit liberum sue ordinatiois probare se fuisse ordinatus. Decius: si ergo excusatus ordinis suscepit de sen. ex. cum illo quod eodem modo suscepit ordinis sacram ex his apostolata a religione: quod tunc excusatus est extra de apostol. c. si. Secundum ergo de ordinibus minoribus. Undecimus huius: dicitur. In eo quod scienter receperit ordinis sacram ab eo quod renunciavit ordinis et dignitatis. e. ii. c. i. duodecimus cum eo quod scienter celebrat in loco supposito iterdicto. de sen. ex. is. gl. vi. Tertius undecimus cum filiis presbyterorum et illegitime natus: ut in seculo ad sacros ordines promouetur. vel ut beneficiaria habeat eum cura aias: vel in religione: ut habeat dignitates. extra ob. si. ps. c. i. et si. et c. i. is. q. li. vi. quartus undecimus cum suspensi in pectus. extra de liben. graue. quisdecimus cum eo quod sanguinem dicitur. vel scribitur: vel artem chirurgie exercet: vel pur-

gatōl vulgari & vīdīcte auctoritatē vīl
vīdīctionē & pīctiā sūt exhibet: extra
ne cle. vīl mo. sīnia extra vī homī. tūa. h
vēxīsī homicidīi vī mēbroz detrac
tio secpat. sextusdecim⁹: vt duo plati
vni ecclie equalit pīsm. xxi. q. y. c. pe. se
ptimusdecimus: vt q vīnus hēat plura
būfīcia cī cura. extra de pīben. de multa.
excipīunt sī gđā casus quīs habes
s. benefīci. i. q. viii.

13 C Sūt alij casus dispēlatōis ad papā
pīnētes: i. q. b. raro imo nīqua dispē
sat pīm qn qī sciēter bis se baptizari
pīmittit. de pīse. dī. lī. y. cos. z. c. q. bis. &
idē si ignorāter. & postea cī scīunt ratū
hāit. filr q. bis sciēter recepit eīdē ordi
nē. l. q. y. saluberimū. idē ēt nēlligas
de recōfirmato. ar. lī. y. dī. c. l. & dī. cō
se. dī. v. vīm. scōs ē cī qī ad sīnētēdū
fidē se fecit ab hēticis ordiary. l. q. y.
quenētib⁹. Terti⁹ de simōlaco ex pī
vītrīscī vī pī. Sīne bis ordo dēt sīne
baptism⁹ uerēt. sīne vt pītā fidei stat⁹
ordo petat. vīl si vt pīstel: vtrīqī simō
opei vt dispēset spes irita pīsus hē.

14 C Utī pīs possit dispēlare cī his q
patiunt defecitū i etate. q. fī. m. Jo. an. &
alīqī possit pīmouert ad epatū si nō cō
pleuerit. xxx. annū solus papa dispēlat
extra vī elec. cī nobis olīz sī qītū ad als
dignitates si tñ sīnt sine cura: pīst epi
dispēlare cī his q cōpleuerit. xx. annū
de eta. & q. pīmittim⁹. lī. vi. & h̄ si aliud
nō obstat canēicū vt ibi quātū pīo ad
prochiales ecclias nō pīst vt idē Joā.
an. no. i. c. lī. canō. de elec. lī. vi.

15 C An āt sufficiat q. annū. xx. sit schoa
ws: dī. p. d. c. pīmittim⁹ q. nō: sī regīst
& cōpletus sit pī vībū: ibi cōpleuerit. se
cus āt i etate q. regīst ad ordies suscipi
endos pī gl. i. cle. gīiale vī etat. & qī. & p
tex. ibi q. logē pī vībū. in. puta i. xvii. q.
ad sīdīaconatū in. xx. q. ad diaconatū
in. xxv. q. ad sacerdotatū. Et dīct gl. ibi
certū ē. n. q. māto. xvii. ē in annū. xvii.
nec līra regīst q. sit. xvii. annōz. sed in
xvii. hec gl. Sic gī. gl. ē magna dīta
an qī sit. xvii. annōz: & an sit i. xvii. an
no. nā i priori casu regīst & cōpleuerit

xvii. annos. i. scō. n. sī sufficit q. icohā
nerit. & Jo. dī. lī. in. d. cle. latīn h̄ decla
rat. dīct. n. q. qn a lege pīfīrt etas pī
ba ablatīua. vt i. xvii. annō. sufficit ēē in
ceptī. si pī vība genetīna. puta. xvii. an
noz q. sīnt pīpleti. fī. dī. ma. te. l. si ita
scriptū fuerit & bar. i. l. sīcūt. fī. dī. l. cō
cludit q. cū. pīfīrt tīps a lege vīl ad hōte
si pītā de mēte. Alla sīcūt: si nō pītā. &
pīfīrt i. genitīno pīpleaf. Si i ablatīno
cū pīpositōe. in. sufficit icohāri. Si i
ablatīno sine pīpositōe: regīst cōpletō.
vt i. cle. i. dī. lī. qī. pos. si i accusatīvo: cū pī
positōe ad. sufficit icohāri. l. q. fīlī. fī.
ad tre. Si i accusatīvo. cū pībo signifī
cātē rē pīfectā: vt dīctōe. p. vīl cū futuro
pīfectū: regīst annūs cōpletus. fī. de cō
dt. l. nō puta bā. & l. si i annos. Si i accus
atīvo sine pībo notātē pīfectionē: si de
faōreih̄ annūs cept. p. cōplete. secns i
odio. l. ad rēpublicā. fī. de mu. & ho.
C Predīcta factū ad. q. de q. als mīst
tū dubītā. dī i. gītōnibus familiē q.
nīllus pīmoueat ad offīm pīfītōis vel
pīdīcatōis nīl ad minus steterit i rell
gīde p. v. annos: an regīat. v. i. cēptus vī
cōpleteus. q. dīctō. p. signifīcāt rē pīfī
ctam vt dīctā est q. dī no.

C Quid āt dīcēdā in casib⁹ i. qbus re 17
grīst annūs cōplete⁹: & āno illo accīdit bi
restus an illi duo dīes cōpītabūt pro
vno pa. l. c. qītē. de offī. dele. dat regū
la q. vīl a iure dāt annūs: itēlligīt. de
ccclxv. dieb⁹. qītūs: nec curādū est q.
āno illo currat bīrestus. & ē bon⁹ tex. i
l. cū heres. q. fītūs. fī. de sta. lī. Sīdē
pa. in. c. qītūt de vī. fī. latīn bīclarat q.
aut termin⁹ statut⁹ pī numer⁹ annōz vī
mēsīn. & fī. opl. gl. distīguam⁹ iter fa
vorabilitā & odiositā. nā in favorabilitā
si accīdat bīrestus. dīo dīes cōpītabūt
pī vīno. Si i odiositā: tāc annūs in
tellīgīt de. ccclxv. diebus: lī. illo āno cō
tingat bīrestus. Si āt termin⁹ statut⁹
pī numer⁹ dieb⁹: puta q. fītūt vīl stet iu
pīsus p. xl. dīes. & tāc tā in favorabilitā
bus qī in odiositā nō cōputant pī vīno
q. i. veritate plures dīes sunt.

18 C Quid autem descendit de mense. dic
sum gl. singularē in. c. h̄ sit. de elec. li.
vi. que dicit q̄ fiet computatio h̄ q̄ mē
ses occurunt. sed p̄d dari so. p̄cedens
casu quo illo mēse accidat bixestus vt
est mēses feb̄rarij. nam in favorab.
ibus cedent pro uno. In odiois autem
secus: vt si dicatur. stet suspensus p̄ mē
sem: ultima die poterit celebrare p̄t
etiam tenet dir. li. iij. ti. vi. p. l. cum he
res. s. alk. vbi habetur q̄ si libertas re
licta est tibi: vt uno āno seruas dies il
le nō computab̄tur in anno bixestili.
sed. ccclxv. dies.

19 C An autē ep̄s possit dispēsare sup̄ eta
te quo ad ordines: gl. in cle. ḡniale. pre
al. dicit q̄ nō. Idē pan. et in h̄ ep̄t mul
ti ifestant marie a religiosis: q̄ favore
religiōis p̄tāt h̄ eis deberti. s̄ idē ins
est i his q̄ i alijs h̄ car. i. d. cle. ḡniale.

20 C Utq̄ ep̄s possit dispēsare cuj̄ els q̄
patiūtur defectum in ordine: hoc est q̄
rōne ordinis eis deficientis nō p̄nt eli
gi ad aliquid osim seu dignitatē ecclia
sticam sicut est regule q̄ abbas d̄z esse
sacerdos extra de eta. et qua. c. i. s. sum
jo. an. in ep̄atibus solus papa dispen
sat extra de off. le. q̄ trāslationē. et de
ex. pre. sicut vnire. S̄ quo ad alia p̄t
ep̄s extra. de eta. et qua. p̄terea vbi d̄:
q̄ h̄ ad regimē prochalis ecclie nō de
beat aliḡ nisi fit ad minus subdiacono
nus admittit dispēlatine tñ in minorib.
ordinib⁹ 2stunti 2sueverunt assumi
dūmī tales sint q̄. j. breue t̄ps possint
in presbyteros ordinari.

21 C An autem abbates et alii ifferiores pla
ti ep̄is possit dispēsare circa suos sub
ditos in aliquibus casibus: dic sum pan.
in. c. at si. de iudi. et in. c. cū lato. de eo
q̄ sur. or. re. post Inno. et ho. et est cōis
opinio q̄ abbas v̄ salinus platus ifferior
nūq̄ dispēlat: nisi in casibus a iure ex
pressis: q̄ grantiora reseruata sunt ep̄is
vt in cle. i. de primi. et in. d. c. at si. et i. c.
cum ex eo. de elec. li. vi.

O Juorium sum Roi. multipli h̄ fieri.
nā aut diuidit m̄rimoniū in totū
ita q̄ vterq; 2ingū h̄ere p̄t vt i ma

leficiatis: vt saltē alter. vt in frigidis.
aut dirim̄t in parte. s. quo ad mutuas
seruitutē 2ugalis debiti: seu cohabita
tionis. Ita tñ q̄ neuter eoz h̄ere p̄t
sicut in his q̄ seperant pp adulteriū cō
missum vel causa religiōis post carna
lem copulā nā si ante carnalem copu
lam alter 2ingū fieret religiosus alter
p̄trahere posset.

C Quando vlt petit dñi mortuū allegans
frigiditatē suam: q̄lio p̄cedetur. s. sum
ho. vir hoc p̄ponens d̄z esse maior an
nis. xviiij. q̄ in hoc casu repūtaē plena
pubertas. et siquidē mulier hoc ipsum
p̄fitetur dabitur a iudice t̄ps arbitrar
um. vt vnius mēsis. aut triū. aut annū
p̄ qđ simul morētur. et postea iurabit
vir se nō posse cognoscere mulierē nec
moueri ad appetitū coitus. nā si aliquo
tēs moueretur. h̄z nō posset p̄ficere. nō
es̄t nāliter frigidus sed p̄ maleficiū
ipotens. Mulier vbo iurabit q̄ nunq̄
aliquo mō p̄cepit t̄ps ad h̄ moueri: et
q̄ vterq; diligentia adhibuit ad hoc.
et vterq; h̄ebit. viij. ppinqnos seu vici
nos bone fame q̄ iurabit se credere q̄
illi iurauerūt vēz et sic dñi mortuum cele
brab̄tur: et mulier nubet in dñio: h̄z v̄
ro mādabitur. ne aliquā ducat et si du
cerit et cognoverit. rei nūpij h̄ebit.
et p̄us m̄rimoniū reparāt. erit. Ita nā
q̄ vxor p̄t ei repellere pp cōmissum
adulteriū ar. xxxii. q. i. d. b̄ndicto. Hoc
dico nisi vxor q̄si fuit 2fessa frigiditatē
fuisse consciētia stranis. q̄ si hoc fuisse
nō posset ei repellere. ar. ff. de adul.
l. si vxor. h̄. index. et. d. fi.

C Quid si mulier negat frigiditatē vi 2
rti: et asserit se ab eo cognitā. puto stan
dū vbo mulieris: q̄ v̄ q̄ si asseret ni
si vēz esset: eo q̄ p̄iudicūt sibi faceret
s. de h̄ido ipotentē vēz. Itē cū rea sit
et si nihil pbauerit absolūtē ē. vt. vi.
q. vlt. actor aliogn multi sc̄urrerēt p̄m
ritū: vt possint separari ab vxore. hec ve
ra nisi sorte maritus quiscat mulierem
p̄ aspectū corporis. si aut mulier dñi mortuū
perat. ppter frigiditatē virti: et vir hoc
fateretur: fiet vt supra dictum est. et cele

blabitur diuortiu. Sz si vir postea eus
alia petraverit: ambo iudices rei puniti
habebunt: et punita iniuria ad horam gnu
bita reketent extra de frigi. c. laudabi
le qd si vir negat se frigidum et assertit se
cognovisse uxore: standum est sibi viri:
q: caput est mulieris extra d: desp: ipu.
gitebatur nisi mulier q aspectu corporis
ppri probet se virginem. extra d: pba.
propositi q probatio d: caute fieri p
duas vel plures matronashonestas: et
de sib: pitas. extra de fri. c. fi. et ss. de ven.
inspi. l. i. q: hec res occulta est: et q: ma
nus et oculus obstericu: q: in hoc
fallit. xxvij. q: i. nec alio. Sed si mulier
no allegare frigiditate viri: s: potius di
ceret eam secundum vi castratusuisse. siue de
secundum inebia patiente ait q: ea cognosce
ret: et sic diuortiu petere: vir vero hoc
negaret: certe no o: stare dicto viri: eo
q: prodari potest q aspectum.

3 C Quid si p vir vel mulierem petat di
uortiu: pp acutitudine mulieris. sc. voca
bunt matrem fideleine atque pte: et iura
bunt q diligenter igrat et referat an sit
arta: et an possit fieri ini: et si dixerit q
si sit arcta. si procedet ad diuortiu. Si
aut dixerit q sit arcta. et q si possit fieri
ini: icotineti potest fieri diuortiu: et dabis
viro lntia hendi cu: alia: s: mulieri qui
necia idicet. vi ex d: fri. s: rnitat]. Si tu
post diuortiu mulier iuenuat q possit
hmo seras reserare. repabili pniu mri
monituz. qd vez fuit euia si vir accepit
alio ar. i. d. c. s: rnitat]. et ibi pa. t: cu: gl.
l. q: por vir erat filis illi q apuit. als se
cus. s: ino. et ho. tenet oppositum exq fcō
humano est sc̄a apta pmo viro. id d: illa
illi restitui. nā satis est q sine piculo cor
porali posuit cognosci. Et expōit host.
absq: piculo corporali. i. more. qsi velit
q: et si cu: piculo sit redita apta: exq tū
mortē no icidit: est restituēda pmo et ua
cōit tenet doc. Sz dicere sibi deīm proce
dere ex pspnō. q: nā pstat d: differen
tia iter virtus vir. nā si vir est adeo car
nosus q: nūc potius: florare virginē
aut mulier est sine piculo mort. sc̄s
vero vir gracilis patet ea cognoscere

enīc puto q non sit restituenda pmo
licet p frequentem usuz cu: sedo sit red
dita apia pmo. hec pa.

C Quid si petat diuortiu pp malefici. 4
um ut q: vir pote cognoscē als et no su
am. sc. d: pmo pñteri. q: forte sibi pñtig
pp aliquo pñm eoz. xxvij. q: i. si p somnia
rias. Et sibi recepto sacro iungetur eis.
ut simul cohorte. et bona fide dent ope
ra ad debitum carnale. et sic p triennū
simul habent. q: i. p: i. p: currere il
lud triennū Host. dicu q: a ipse pacie
pnice et monitionis facete p uidicē sibi In
no. Uin. et Abb. dñi sufficē q: p triennū
simul cohabitauerit. siue ass. siue post. et
plz pan. i. c. fi. de frig. p illum tex. d: in
post pniuz iuncta dari p uidicē aliquo
eps arbitrarib: ad simul cōmoradum
et dicunt alio necessario nō regri. vi isto
triennū sit pñmuz. vñ si i triennio fu
st maritū absens in pegrinatō p. v. mē
ses poterit illud tps suppleri ab iterio
ri ipse als tolleretur pegrinatio et alia
negocia necessaria. et credo q: hoc fue
rit de mente littere. s: quo ad conectio
nem vi lra inuere. triuum dū regitur
triennium pñmuz et no interpolatuz. hec
pa. no. etiā pa. in. c. fraternitas. et c. fi.
de fri. et male. q: ex quo vir et uxor co
habitauerit p triennium. nec potueront
insumonum pñmuz. presumuntur im
pedimenta ppetuum. nā ve dicit gos.
sepe impedimenta ista sunt ppetua. ve q: i
mortuus est ille q: fecit vel q: malefici
um perditus est. vel si fuit datum in po
tu vel cibo. Item cu: ipse auctor solus
possit tollere. no videtur possibilis re
motio. cum pendeat ex facto vnius. et
tō tene q: pp maleficiuz precedēs ma
trimonium. possit fieri separatio tamē
his q: habetur in d. c. fi. presumuntur ma
leficiū pñcessissimē matrimoniu ex quo
matrimoniu no est pñmatus. quo pe
racto itez accedent ad episcopū iurant
q: sicut pñmisserunt. fecerunt. et non
potuerat pñungi. et tunc adiunctio sacra
mento propinquoz celebrabitur di
uortiu. et dabis virizq lntia hendi. d. c.
fi. No. al sim. Pa. in. c. laudabilem. de

fti. qd vbi spēdīmētū pōt in pñ. pbart.
nō est opus qd cohabitat p trēnū vel
qd iducat p sanguineos ad mādū. pu-
ta si pbatur qd vñ hz mēbrū arldū. vñ
ex toto sit sectus vñ qd sile. nā frustra
expectatur enēns. cuius nullus iduce-
ret effectū vt in.c. cū ztingat. de of. de.
Quod itellige in spēdīmētū pp male-
ficiū. qd cū illud sit accidētale. et possit
remoueri ad tps: debet sp pñs cohabi-
tare p trēnū. iuxta formā. d.c. fina.

5 Quid si alter zwingū nō vult cohabi-
tare. dic illū esse ex cōicādū p qd sta-
bit. et cautionē idoneā exigendā vt co-
habitant. et carnale opus attētent ar. vt
lit. nō conte: quoniam.

6 Quid si ecclia dcepta p aliquas fal-
sas pbatōes vñ hmōi celebret diuor-
tiū. et postea vir factus est sacerdos de-
inde cōpertū est qd ecclia fuit dcep̄ta.
nūqđ iste sacerdos restituet vxori cū
repetēti. qd. sm. Rai. si nō pōt iduci ad
zwingū. restituet. qd etiā monachus re-
stituet sibi. et tenebit iste reddere debi-
tū. s̄z nō d̄ exigere. qd c̄stū in se est sole-
nitātis votū. At si posito pdicto casu.
mlr gdē nō repetat vñz. nūqđ vir po-
terit repeterē vxori. qd. sm. xv. qd nō.
qd vir p sacri ordinis susceptionē p̄tu-
dicauit sibi de hoc dic vt. j. h. primo.

7 Pone qd mulier credēs diuortiū in-
ste celebratiū. igrēssa est mōasteriū. Si nō
cōperta veritate de iniusto diuortio
poterit vñz repeterē iā i sacris ordina-
tiū vñ faciū monachū. qd. sm. xv. nō qd
falsa cā nō spēdit votū mōachatus ar-
gumē extra de voto magne et extra de
quersio zwinga. ex pte el. iij. S̄z h̄ ibi ar-
guit Pa. qd ex quo ex falsa cā ista mu-
lier fuit iducta ad igrēssū religiōs nō
valuit igrēssū ar. op. in. c. ex pte. asten-
sis. de qces. pben. nā vñcūqđ pōt qd ge-
rere actū vno tñre: si explicat alio tñre
incōpetenti. nō valet actus. Rō qd ibi
deest itētio. et in de pendētibus a vo-
lūtate magis zsidērat opio qd veritas
vt in. d.c. ex pte astensis. et ibi colligunt
doc. cōiter qd si iudex fert sñiam exprimēdo cām nō zcludētē. illa sñia est

nulla. licet ex cā nō expressa possit iusti-
ficari. et iō cauitū est nō exprimere cām
in sñia. et si vis exprimere ad decorē tu-
um zseruandū saltē adjicias dictionē
marie vt ex pluribz cāis. marie tc. nā
tunc videris notus nō solū ex cāis ex-
pressis. s̄z ex alijs tacitis. nā cū qd exprimē-
tis plures cās i sñia: q̄rūz vna fac̄ alia
nō sñia sustinet pp cās exp̄ssaz vt ē tex.
notabilis i.c.p tuas. qd fi. fint legi. Sed
ad. d.c. ex pte de quer. gl̄. Pa. Et. qd il-
la mulier poterit moueri ex dupliciti cā
igrediēdo religionē pma et hncipalibz
vt fuisse deo alia pp lepiā alterius: cre-
dēs m̄imontū solutū: qd erat falsum.
Eista sc̄daria erat potissimā ipulsimā. qd fi-
nalis vñz c̄sset cā ipulsimē: n̄ c̄ final.

C Pone qd duo frēs duxerūt duas so-
rores: sine duas z sanguineas. et iter al-
tex et vroxē fert sñia diuortiū pp z san-
guinitatē. qritur vñz alter dēat pp hoc
separi ab Uxore sua. Et. sm. Rai. nō: qd
res iter alios acta alijs nō p̄iudicat. ex
tra de fi. istru. iter dilectos. S̄z c̄stū ad
carnis copulā subdistinguo: qd si alter
zwingū sc̄it esse spēdīmētū iter se et vxo-
rē: nō erigat debitum: neqđ reddat. Si
p̄o credat ex cā p̄habili reddat s̄z non
exigat. Si aut̄ credat ex alijs cā temera-
ria: reddat: et si p̄t dimitiat erroneā cō-
sciaz et sic exigat ex vñ sen. ex. inḡsitō.

C Utz vir et vxor in cā diuortiū indicā qd
di sint p̄pter. Et. sm. doc. ad paria iudi-
cātur. qd sicut viro l̄z dimittere vxorem
ob cām fornicatiōs. ita l̄z vxori virus
dimittere. xxxij. q. i. sigs vxore.

C Utz maritus pp adulteriū vxoris lo-
possit p̄pria auctoritate illā dimittere
et itrate religionē vñ ecōuerso: dic sm.
Pa. in. c. gaudemus: et. c. fi. de quer. cō-
su. qd separato matrimonio pp adulte-
rium carnale pōt is qd nō peccauit itra-
re religionē altero iusto et iuene. et p
hoc. xxvij. q. ii. agatosa. et. c. venies. de
conner. coniu.

Additio. Et sm. gl. i. c. ex litteris ii
de diuor. vir pōt illam
sibi recōciliare etiā iuitā. vt Lan. dicit
l̄z Ugo. dixerūt qd si vxor publice sit for-

discata ante iudicium ecclie: potest illa si-
bi etiam invitam reconciliare. nec pos-
set intrare religionem eo inuita. Sed post
quam suia diuinitus auctoritate ecclie lata
est neuter tunc alterius: et viresque altero in
iusto monasterii iurare potest: quod viresque
in separatio cessit iuri suo nec vir po-
terit uxori inuitam reconciliare. sed dicitur de
creto ex Iisus vero contra suam Hugo. unde statu-
dum est suie Lau. Sic ergo noces non
potest intrare religionem nisi de Iusta inno-
centio: vel quoniam inoccens ingressus est re-
ligionem: et professus tunc noces sine alia
Iusta ingredi possunt. ut tertio nisi mulier
de adulterio condemnata vel publice de-
prehensa detruditur in monasterio ad
agendum perpetuam pensionem: si eam emere
datam vir recipere non habuerit: in iure. biennium
potest ea recipere non tam pro hoc erit mona-
stacha si amplius processum non fuit. Et
non. sed pa. in. d. c. gaudemus. Quod si adul-
teria potest vir agere ciuiliter: et tunc sepa-
rat in matrimonium quo ad thorum: et mari-
tus lucratur dotem. ut notatur in. c. ple-
nibus de do. inter vi. et uxori: et sic mona-
sterio nihil potest applicari. Usu non sine
misterio decreto. gaudemus. non fecit me
eiudem de batis. Sed si ageret si mulierem
ciuiliter vlera detrusio: due pices sua
rati dotissi applicatur liberis: si quos habet
tertia pro monasterio. si vero non habet liberos
sed parentes due pices applicatur mona-
sterio: et Tertia pro parentibus. Non ex-
stentibus vero parentibus oia applican-
tur monasterio. ut in auctoritate. sed hodie. C.
de adulterio. et sic uilis est marito accusa-
re ciuiliter quam ciuiliter. et excludit pa-
tron. d. c. gaudemus. quod sit collocatio ad
pensionem pagandas: et non principaliter ad
pena. Et iuste quaterque fuerit actum contra
mulierem adulteriam: ex quo est mulier re-
licta a marito pro adulterio procedit di-
spositio dicte decreto. ut index ecclesiasticus
et. ne ista incontinenter viat in seculo. Et
sic ut procedatur maxima delinquenda: sed ea
collocare in aliquo monasterio: non tam
pro pensionem sed ut honeste vivat. per hoc
textum. non quod hoc probat in. c. de benedictio
xxxij. q. l. Et. d. Joan. an. in. c. ex pte. ve-

spont. dicitur quod continentia hoc modo indice-
tur: quod uxori adulteria mittetur in mona-
sterium sed tamen non inuita: quod non cogitur
intrare monasterium. d. c. gaudemus. et
d. c. de benedicto. Et in hoc dissentit pena
detrusio in monasterio quam ciuiliter
imponitur: quod tunc etiam non volens cogitur
d. auctoritate. sed hodie. ab ista quam ciuiliter imponitur
per obseruationem continentie et summa Fede.
q. si. cxv. quod quoniam adulterio est notorium tunc
maritus non tunc alere uxores an suas
latas. sic Immo si ea non aluerit potest
uxor petere alimenta illius tempore preteriti
viresque ad tempus suus. finis.

Cum autem pro adulterio notorium possit ius
maritus propria auctoritate relinquere
uxori. s. gl. in. d. c. gaudemus. quod non sed
dicitur expectare suas latas ecclie. et pa. ibi dicit
quod docet. et alleunt cuius gl. Ipse tamen dicit gl.
apie esse in Hieronim. in. c. fi. de adulterio. ut quod
data notorietate delictum non expectatur
suas latas ecclie. Et eandem suam tamen Inno-
m. d. c. inglestoni. et hec optime plausum pa. quod
hanc facultatem habet a deo. facit tex. cuius
gl. in. d. c. agatosa.

Cum autem id est de fornicatione spirituali
puta pro heresim. dicitur summa pa. in. c. fi. de
quer. cum. quod sic pro tex. ibi expressum. Et
sic pro fornicatione spirituali notorium: pu-
ta heresim maritus potest inuita uxori in-
trare religionem et econverso. et sic limita
domini salvatoris: quod non ius dimittere uxo-
rem: nisi ex causa fornicationis. scilicet car-
nali quam spirituali.

Cum autem hoc casu patet maritus domino
tatione pro nuptiis: et mulier dotem quendam
modum in carnali. dicitur summa pa. vbi. s. quod
sic eadem ratio. per hoc. l. quod sensu. C. d. repudi-
notat tamen pa. post Jo. cal. in. d. c. fi. de
adulterio. quod vir lucrat dotem uxoris: et eum
donati de pro nuptiis secuta suas: et non
asisti: quod cuicunque sit mera pena: non dicitur ipso
ni nisi per iudicium. adde et aliud casum sed
Pan. in. c. plausum. de dona. iterum virum et
uxori in quo vir lucrat dotem. et econ-
verso donationem pro nuptiis. vbi dicitur
quod quo ad dotem lucratam partem sunt ma-
trimoniis separari iudicio ecclie: ut pro
pensione voluntate uxoris: ut maritus ob causam

fornicationis. Et ibi addit⁹ maritus potest propria auctoritate a se abuicere uxorem adulteram. Quod intellige adulterio existente notorio.

Sed quō dices adulteriū notoriū dic hz gl. in. c. itellextinus. de adul. vbi dat duos modos pbandi adulterium Primus si mulier fuit publice adultera nō tū capias stricte sib⁹ publice s. oibus vidētibus. Sed intellige q̄ rece dēs a marito suo adhesit publice cui dā q̄cubinario. nā quincit publice de adulterio: ex quo stat in domo publice de adulterio: ex quo stat in domo, publi ce cū q̄cubinario: vt quincit noto: ie d adulterio: ex quo in domo hz alienū vi rū in mēla: et in lecto: vt in. c. fi. de co ha. cle. Item pōt quinci de publicitate si passis admittat viros ad eas cā adul terij. facit. l. palā. ss. de ritu nup. Scđs modus pbandi si hz filii ex alieno vi ro. et intellige hūc casis: cū tāto tpe stetit separata a viro q̄ nō potuisse q̄cipe a marito: utputa q̄r nūc peperit et an nys q̄ recessit a marito.

Nungd aut̄ in pdictis admittat̄ cō pēsatio. Done. n. q̄ uxor separata post fornicationē spūalem mariti cōmissit ipa postmodū adulteriū: nungd marito reuerso et iusto uxor possit intrare religionē: an nō debeat cōpēsare adulteriū spūale cū carnali: sicut fit cōpensa tio qñ vterq; lapsus est in fornicationē carnalē vi extra de adul. c. pe. et fi. Ut pmo q̄ nō q̄r diuersas specie⁹ nō ad mittit̄ cōpensatio. puta tu dixisti mihi quiciū. et ego tibi. vel tu suisti mihi suratus vna rē: et ego tibi alia. et nō fit cōpēsatio: uno qlibet pōt agere pro iniuria sua et p suo dāno. In hzū facit q̄r vtraq; fornicatio est sufficiēs ad separationē m̄fumoniū: ergo ad iniices admittit̄ cōpēsatio. et hāc opinionē tenet Hos. in. c. de illa. de dinor. Host. distin guit q̄ aut accusat̄ q̄s de spūali forni catione et ipse excipit de carnali et nō est audiēdus. q̄r si quincit d spūali nō tū mulier secū habitare: nisi velit redi re ad fidē. aut ēq; accusatus de carnali

excipit de spūali. Et prius de exceptio ne cognoscendū est tanq; de pūndicis li cū nō possit hereticus accusare ux ore de carnali: vel de alio delicto. et pro hoc extra de exceptio. c. exceptioēz et c. a nobis. Si tamen vellet ille redire ad fidē: et constaret de fornicatione vtriusq; de spūali. s. et carnali: fiet tunc cōpen satio. et hec op̄i. est satis equa. hec pa in. c. fi. de quer. coniu.

Doctoř hz pan. in. c. cū scđs d pbe. et c. pposuisti. de pba. ter d3 ap probari. Prio a pūntantibus. Sedo in examine pūato a doctoribus collegij. Tertio i publico qñ doctorat̄. q̄r vt p aliquo recte psumat̄ ter d3 i exercitio aliculus actus approbari. vt in simile dī de athletis. l. vna. C. de ashley. li. x. et p. d. l. dī: q̄r app: probat̄ a doc: corruptis nō gaudet pūlegio doctoratus. Item nota q̄ nō solū pp defectū sciētie hz ēt mor⁹ p̄t scholaris reprobari ut pbat̄ in l. magistros. C. de p̄s. et medi. li. x. tū cta clemē. y. de magistris et ita se hz cō suetudo. Et sex. regimē ad p̄mouendū ad dignitatē magisterij. Primo pūia docēdi. Scđo facūdia dicēdi. Tertio subtilitas iterpreādi. Quarto copia dī cēdi. et hec h̄siur i. l. vntca. C. de p̄s. q̄ i vr. p̄stā. li. xij. Quito mor⁹ excellēta. d. l. mḡfros. Sexto mot⁹ fortitudis vt sciat resistē adūsus vi fortune. vt l. red da. C. d. p̄s. et me. li. x. Et iō pauci at tingūt dignitatē doctorat̄. vt dīc bar. post l. i. l. oēs popu. ss. de iu. et iur. et si tpe approbat̄is doctor hūit has q̄lita tes: si postea effect̄ ē iutilis: d3 degrada ri a doctoratus: vt i. l. grāmaticos. C. de p̄s. et me. li. x. Et dixi dignitatē: q̄r do ctoratus dignitas ē. vt est pulcher tex. i. c. q̄zto de magi. et ibi dicit pa. ss. bar. i. l. ex eo. ss. d mili. test. q̄ nec miles nec doc. dicūtur h̄re dignitatē. Sz alid dī rit in. l. fi. C. de indeis. vbi p̄cludit inde um nō posse effici doctorēz: cum doctoratus sit dignitas. Et satis potest dici q̄r docto: saltem legērū incōtinēti cuz incipit legere. dicatur habere dignita tem maxime ex eo pbatur: q̄r hz a. l.

121

discretionem ordinariam sup schola
res. vt in auct. habita. C. ne si. pro pa. &
si continuat lecturam p. xx. annos acquirit
dignitatem. s. contrattu. vt in. d. l. vna
& ex his infero q. doctor maxie q. legit
est preferendus militi. q. in veritate nul
lati d. habere dignitatem ut notat
Bar. in preall. l. ex eo maxime loquen
do de militibus nostri temporis q. no
sunt veri milites. vt notatur in. l. i. C.
de tur. & fac igno. sed turba doctorum &
in quibusdam ingens inopia facit geni
pribiles. vt in simili dicit tex. xcij. d. le
gimus. no. etiam sibi ge. in. c. hi. q. de
preben. li. vi. q. ille d. procedere q. est ap
probatus a sapientia & dignitate. ad hoc
de ma. & obe. p. tuas etiam si alii fuerint
an in dignitate qd no. p. militibus &
prelatis. & doc. preferendis. not. etiam
eunde. in Se. in. c. Huius. de prebē. li. vi.
& abbates & ceteri diocebi prelati. in
actibus generalibus. vt in processioni
bus: no debent canonicos ecclesie ca
thedralis precedere quia illa est hono
rabilior alii.

2 C An possit q post mortem p. principes
nobilitati: vel recipere gradum militie. dic
fin pa. in. c. a nobis el. ij. d. sen. ex. q. sic
q. nobilitas est corporis pncipalit. & hoc
voluit bar. in. l. i. C. de digni. l. xij.

3 C An autem possit q. doctorari post mor
tem. & alias fuit hoc in facto petitum
p. & non q. dignitates doctoratus po
tius attribuitur virtutis aie. q. corporis
cum approbetur tanq. idoneus ad do
cendum alios p. ergo p. cludi q. ea que
applicant corpori. p. exercei etiam
post mortem. secus in his que applica
tur aie. Adde etiam quod no. in. c. qui
presbyter p. de pe. & re. q. rōne ecclasti
ci delicti ecclesia potest quem priuare
militia temporali. Idem dicit Pano
mita. de doctoratu.

4 C An autem nobilis p. ingressum re
ligionis p. dat nobilitatem: vñ q. sic. q.
p. dit sibi comitatus & ducatus glo. est
singula. xxiij. q. ij. c. scripsit & xx. q. ij.
c. presens quas gl. approbat Spec. in
ti. de statu. mona. Et hoc cuj. esset Ro

me de facto inter. d. de Rota. in persona
vnius nobilis: q. in impetracione bene
ficij dixit se nobilem cum esset mona
chus. fuit sibi obiectum de surreptio
ne rescriptum. Alij dñi allegabant duas
gl. expresse volentes monachū nobilit
atem pdere primam in. c. primo. de
pur. ca. secundam in. c. ea que de statu
mona. & tñ ipsius non ob stan. domi
ni de rota contrariorum terminauerunt
& precipua ratione: quia nobilitas est
quoddam sibi sanguinis quod est incō
mutabile. vt. l. ius agnatiōis. s. de pac.
Preterea suitas etiam est sibi sanguini
s: Et ideo non perditur vt. l. deo no
bis. C. de episcopis & clericis. Item da
to q. perderetur: Tamen Papa non
fuit deceptus ab imperatore. Sed po
tius in iure: quia illud stabat in iure. &
ita fuit decisum: Et bene secundum
Lud. Ro. in suis singularibns."

Olus quid sit aut lata culpa levius
& levissima. p. supra cōmodatus
q. v. g. casus fortuitus vide. s. casus for
tuitus in pncipi.

C Dolus in aliquo contractu interne
nit dupliciter. nam quandoq. dat can
sam contractui. vtputa dolo te induci
vt venderes: quod alias non eras ven
diturus: & tunc sibi glo. in. c. cum dile
cti de emp. & secundum Barto. in. l. ele
ganter. s. de dolo. non tenet cōtractus.
per hanc rationē inter cetera. q. dolus
dans cām contractui manumissionis
reddit illum tractum nullum ipso in
re: vt in. d. l. eleganter. Si ergo contra
ctu. in ita fauorabilem annullat. multo
fortius alios: qui no sunt ita fauorabi
les. hoc intellige in Contractibus Bo
ne fidei. Secus in Contractibus stric
tis iuris. Nam contractus bone fidei
indicatur sibi magnam equitatem. &
multa veniunt: de quibus expresse no
fuit actum. vt in. c. cum venerabilis de
excep. & ibi habes glo. q. sunt tractus
bone fidei: & qui stricti iuris nam tra
ctus bone fidei vñ actiones bone fidei
sunt: vt ex empto: ex vēdito: ex locato
et p. ducto: deposito: cōmodato: pigno

raticia: ex pmutatis. Sunt tñ alie actiones bone fidei: quas sub silētio per trās eo grata breuitatis. actiōes āt stricti iuris sunt vt actio ex minimo ex arbitrio: et ex stipulatōe: no. tñ q̄ prime actiōes dicuntur bōe fidei: nō q̄ tñ in eis debeat seruari bona fides: q̄ ēt in actiōib⁹ stricti iuris: et quolsib⁹ h̄c tu bona fides d̄ seruari. Sed q̄ in iōis bona fides exuberās est seruāda. et index pleniorē h̄z p̄st̄ez ad oia exequēda. q̄ suadet egitas: fides bona actiōes vero alie dicitur stricti iuris: q̄ nō venit in eis: nisi qd̄ stricte exigit nā actiōis vel qd̄ p̄ncipalē ē i obligatōe. Q̄ sib⁹ dol⁹ incidit ī H̄ctu: q̄ eras vēditur. sib⁹ p̄ do lū te induxi vt minori p̄cio vēderes et tūc t̄ qd̄ H̄ctus. sed satissaciēdū est dolo. vi. s. de acti. empt. et ven. l. sūlia-nus. Ericepti sib⁹ a p̄dictis casti: sib⁹ pa. in. d. c. cū dilecti. qn̄ dolus interneit in sp̄ualib⁹. nā talis dolus sib⁹ ānullat actiōis neq̄ p̄t excipi qn̄ q̄s sūlt induci ad bonū: q̄ sib⁹ p̄t p̄prie dici dolus. exempli p̄lū dolo te induxi ad itradū religionē t̄z i gressus. de hoc vide. s. deuotiss. h. viij. et j. religio. ij. h. x. Idē dicendū sib⁹ gl. notabile. sib⁹ de ritu nuptia. l. diuino. q̄ vult h̄c regnū ēt fallere in m̄fimōnō ut dolo iduxi te ad H̄ctus m̄fimōnū et hoc sauro sp̄ualis. nota tñ sib⁹ p̄a. vbi. s. q̄ t̄z H̄ctus rōe dolis nullus tñ decept⁹ p̄t si vult stare illi H̄ctus: ne dolus p̄sit doloso. nā nullitas catur in sauroz dolis passi: et nō decipiētis. q̄ in ra subueniēt deceptis et nō decipienti buse: vt in. c. cū vniuersor de rex p̄mu. nūt̄ H̄ctus sit a lure p̄hibitus vt in. d. l. a. diuino. vbi gl. notabilis nota ēt sib⁹ gl. in. d. c. cū dilecti. q̄ in H̄ctibus bone fidei: si dolus dat cām H̄ctui nō p̄ p̄tahentes. sib⁹ p̄termediā p̄sonā t̄z p̄tract⁹ sed datur actio de dolo p̄tra mediato-rez. l. elegāter palle. nō. ēt q̄ emptor bone fidei nō tñ de dolo mediatoris sed poti⁹ ip̄e mediator. d. l. elegāter. et sib⁹ d̄ p̄sone. l. ij. et l. ij. nisi in subsidiū. qn̄ sci. t̄z mediator deficeret: vel nō posset. l. sib⁹ de eo. q̄ quē faciū ē. vbi d̄f q̄ qn̄ do

losus nō ē solvēdo: nō ē equū q̄ q̄s lu-tres ex dolo alieno. cuz dāno alterius.

C An aut̄ talis mediator possit esse te 2 sib⁹ in p̄tractu p̄ tū celebrato. sib⁹. pa. in c. ex lfis. de trāsac. dicit q̄ mediator ali- ciūs p̄tractus p̄t describi vt testis in insitō illius p̄tractus: sib⁹ nō possit testifi- cari vīna voce. vt no. i. c. l. de testi. li. vi.

Ratio diversitatis est: q̄ in insitō de- scribitur de p̄sens vīnū q̄ p̄tie: q̄ rōe p̄t eē testis. Itē tollitur suspicio p̄pter fidem instrumenti.

Domiciliū de hoc dēm ē. s. p̄fessio- nij. h. i. nota tñ singulař dictū pa- in. c. nullus. de paro. q̄ in iurib⁹ dio- ceſanis ſpectam⁹ domiciliū et n̄ habita- tionē. vñ quo ad ſacra necessaria ep̄s ſtudy erit ſuđex cōpetens: sib⁹ nō quo ad volūtaria. ex quo inſero q̄ ſcholaris ſi- p̄t p̄moueri ad ordiſ in loco ſtudy ſu- ne lnīa ſuī ep̄i. nā t̄z in loco ſtudy ha- beat habitatiōe: nō tñ domiciliū ut in l. i. C. de incol. li. x. etiā inſero ep̄m ſtu- dy non poſſe p̄mutare vota ſcholaris extranei qd̄ eft p̄tra multos cōfessores ignorantes. hec Panormi.

Dominica dies diez dñicū cōstat- inter ſūmas et p̄cipuas festiuita- tes p̄tinerti ero. xx. De mēto ut diē ſab- bati ſanctificē dominicā. n. colere ve- bēmus pp̄ honorē. et gaudiū resurre- ctōis dñice. de p̄se. di. iiij. ſabbato. Nul- la oratio in illa die agat n̄ ſi tñ hym- nis et psalmis et canticiſ ſp̄ualib⁹ dies illa trāsignatur de cōſe. di. iiij. ſeſunſia. Itēz tāta eft excellentia hui⁹ diei q̄ in nullo alio die p̄t ep̄s p̄fēcrari. di. lxxv. q̄ die dominico. vbi ēt ſubditur q̄ ge- gd̄ inſigne a deo eft p̄ſtitutū in terris in hui⁹ diei dignitate gestū eft in hoc mūdū ſūp̄fit exordiū. gē. i. in hac die xps ſuſerexit a mortuis. de p̄ſec. di. iiij. ſabbato. In eo ſpiritus sanctus datus eft apōtolis. Alciū. ij.

E Utp̄ obſervatio diei dñice ſuccedat 1 loco diei ſabbati. sib⁹ Tho. fa. fe. q. cxx ij. nō ſuccedit ex vi p̄cepti legis diuine ſed ex cōſtitutiōe ecclēſie et ex p̄ſtitutiōne populi xp̄iani. Iō nō eft ita arta p-

501

Hibitlo opandi in die dominico: sicut fuit
in die sabbati. sed quidam opera proceduntur
q; die sabbati prohibebantur sicut vocatione
ciborum: et alta hymni de glori. di. iij. puenit
Et in quibusdam optibus prohibitis faciliter
dispensari noua lege q; in veteri. et de
Papa non est dubium q; potest in illa die et
aliis festis dispensare h; archi. flo. i. sru.
cum sint de iure positivo. de epo etiam cre-
ditur q; possit ex rationabili causa.

2 Ceterum autem de necessitate salutis teneat
fidelis in diebus festi vel sacerdotem
alteri de peccato mortali. Si quod habet vide-
tur q; sic hac ratione. q; de precepto tene-
mur vacare deo in aliquo hora diei festi
Est oportet. Et hoc facere non potest q; est in
mortali: nisi de eo ceterat vel alteratur
propterea de leui. xxiij. Sabbathum regatio-
nis affligentibus alias vestras. et iterum alia
q; non fuerit afflictio die hac gibit. et q; habet
sit de precepto in eo q; se esse peccato mortali
cognoscit ut in dubitatibus. Sed eo qui
non aduertit ne recognoscit est matus du-
bitum credit enim teneri in aliqua hora
volere alii peccat mortaliter. propterea
in missa premittit confessio ut sit admis-
satio. Sed hec opus habet archi. flo. est ni-
mis dura. et perclaro decisione huius du-
biij. Alio. flo. forma hac rationem. Ut ergo
abstinendo se a criminibus et opibus manu-
libus: per hunc solu q; non vacat dominis nisi
audiendo missam: vel non audiendo q; non
potest sed per totum festum solaciatur et logitur
de occiosis peccet mortaliter. Et arguit
primo q; si q; cadit sub precepto q; est
de intentione legislatoris. sed intentione legis-
latoris est ad hoc ut vacet deo: talis at
non vacat deo: q; et si audiuit missam
est valde modicum respectu totius diei et
per nihil repentatur ergo et ceterum. Rendet q;
durus est hic sermo et excludit q; talis non
est transgressor precepti de sanctificatione
sabbati: q; habet cum duo includuntur in di-
cto precepto. Primum est abstinere ab omni
ope servilis et istud est de precepto. Alio-
rum est vacare deo: et illud est de precep-
to quo ad auditionem missae si potest quo
ad aliud ipsum est de confessione et de cognitio.
Prereterea qui potest implere preceptum de san-

ctificatione festi absque contrito. q; p. b.
nam summa scio. et de migente. xxviii. di. sed
precepta omnia legis absque gratia gra-
tum faciente potest obseruari et quo ad in-
tentionem legislatoris alio sequerentur
multa inconvenientia. Primum q; genitum
sacerdotem opus preceptum: et non ex caritate.
peccaret mortaliter. qd est inconveniens
et hoc dicere non videtur nisi querere
oportet q; omiserunt semel aliquod mortale:
ut nullum opus bonum ex genere postea
faciat. p. quia et maxime de precepto nega-
tivo qd obligat ad semper et pro semper.
Nam postquam quis peccavit mortaliter occu-
pate materia occidendi volendo non occi-
dere propter deum nisi hoc faciat ex caritate
peccaret mortaliter. Ita sequeretur alio
inconveniens q; cum sacerdotem teneat omni die
dicere horas canonicas sub pena cul-
pe mortalis si discederet et non esset in gratia summa
ad implere preceptum: et sic peccaret mor-
taliter. et id potest dici q; non est intentionis
mandatis absolute obligare hominem
ad faciendum preceptum ex caritate. sit q;
caritas sit circumstancia cuiuslibet precep-
ti cadens sicut sub precepto: sed inten-
tio precipientis est inducere homines
ad bonum et arcere a malo. Et si sit in sta-
tu gratiae ut per hoc mercatur vita eter-
nana si non ad minus per talem obser-
vacionem et bonorum operationem de cognitio
disponatur ad gratiam et retrahantur
a malis. et ex predictis videtur probabi-
liter sequi q; existens in peccato mor-
taliter potest ad implere generaliter precepta
decalogi etiam summa intentione mandan-
tis. Sic in proposito nostro christianus
potest implere preceptum de sanctificatione fe-
sti: absque hoc q; sit in caritate. Et sic abs-
que hoc q; ceterat et alteratur. Immo
summa Alio. flo. multi ita sunt occupati in die-
bus festi in locis et tripudiis et manu-
dantis q; non cogitant de deo nec scirent et
summa audiendo missam satissimamente precepto
nec vero qd de confessione que premit-
titur in missa. qd dico primo q; talis con-
fessio potius est ad preparationem cele-
brationis q; audiendum. Item talis confessio
non est de integritate missae: et si quis audi-

dicere officium deuoto et attente: tamen quod tenet audire missam est deuote et attente. Si autem ad dictas deuotiones non teneatur tunc est malus dubius. tamen et si non sit mortale in multum appropinquat. et grauiter sunt tales arguendi: quod ponunt obiectum trium ad attentionem ad quas tenentur ut dictum est.

Onus temporalis. Quis dicatur? **K**imus. **R**. et dominum iuste et iuste acgritur: aut per litiam successionem: aut per consensum: seu electionem populi huius facultatem eligendi sibi dominum: aut per institutionem principis: seu superioris huius iurisdictionem in talis loco: aut per litiam prescriptionem bona fide facta vel alio iusto titulo: ut peremptionem: primitiorem: aut donatiorem: et homicidi: aut iusto bello pugnando: et infideles. vel et aliquem rebellum auctoritate superioris vel principis. Qui vero alia via intrat sur est et latro. et tenetur resignare si potest sine notabili periculo aiap corporum: aut rex. teneatur etiam ad restitutionem omnis reddituum quos habuit ab illis locis sic usurpat: et ut homicida est indicatus et tum ad eos quos fecit per se. vel per officiales suos. occidi vel munitari: et illi digni fuerint pro maleficia perpetrata. **XVII**. **q.v.** si non licet nec potest absoluiri nisi disponat se ad satisfaciendum et dimittendum si titulum iustificatum habere non potest. **A**ccepit. **R**. **v.** **s**allas. Intellige quoniam hoc est clarum quod haec iniustum titulum vel nullum. Secus in dubio: vel cum dimittere non posset sine periculo aiarum corporum. aut rerum puta quod populus poneret se in seditionem. et homicidium non tenetur resignare nisi voluntate solum quoniam scirei per certum. vel quando talia non imminentur. **C**ontra res. **xvij**. **q.vi**.

Et in autem in aliis casibus possit dominus a subditis exigere ultra consuetum vel commune statutum. **R**. **f**m **R**ati. et hoc potest et primo quidem pro defensione terre sue. ad hoc enim tenetur omnes. non solum de rebus. sed etiam corporaliter laborare. ut sic seipso salvant. **xvij**. **q.vij**. fortitudo. Item

ret missam tali confessione preter missa non peccaret mortaliter. Item multi dicunt tunc mea culpa ter: et non aduertitur quod dicunt multi cogitat de peccatis suis mortalibus: sed tamen leniter transitorie quod eis non consentiunt nec dissentunt et sic non querunt nec alteruntur: nec in eis sentiunt: nec per hoc dicendum est quod peccent mortaliter. Nec obstat quod de levi. **xxiiij**. sabbati regemtionis et ceterum. Item anima quod non fuerit afflita. et ceterum. quod habet nico. de lito. ibi intelligitur quod ait deinde affligi seleni et vigilis: quod inde in sabbato letabatur et affligebat corpora sua letimis et vigilis et abstinebat se ab opere servili et preparacione ciborum. Nec in sabbato poterat predicta preparare quod erat eis maxima afflictio. Si enim in sabbato supuenisset eis tentatio comedendi insatiationem vel assiam vel homicidi nullo modo potuissent comedere nisi preparassent ante sabbatum.

3 **C** Et per predicta per quod dicendum de oratione an sit necessaria maxime diebus festiis. et dicendum quod non minus alios diebus loquendo de necessitate absoluta et simpliciter ut presupponitur. Secundus loquendo de necessitate ex suppositione puta quoniam homo non possit a se expelli per peccatum mortale. de hoc vide. **j.oratio. h.x.**

4 **C** Sed o insertur quod audire predicationem in festis non est de precepto simpliciter. per predicta ac et nonnullo iure cauetur: sed soli de missa ut de conse. **di.i.** missas.

5 **C** Tertio ex predictis insertur quod magis pelligenda est auditio missae quam predicationis: si utrumque audiri non potest. quod missa est de precepto simpliciter: non aut predicationis. licet secundus Bernardinus fuerit huius opinionis. et introit de eius subtilitate. et totius mundus contrarii observat.

6 **C** An autem oblationis sit de necessitate: videlicet oblationis in primis.

7 **C** Quid autem de eo quod audiendo missas diebus festiis dicit officium domini vel alias orationes. an satisfaciatur. **R**. et si iste est obligatus ad talia. puta: quod est clericus et dicit officium quoniam sacerdos logitur alte. et tunc per peccare mortaliter: tamen quod tenetur

Si dñs vult ire in exercitu in dictu ab eccllesia vel principe hereticos, vel paganos, nec suffici ad expelias pōt a subditis petere moderatū sublidiū. Item si in bello ex pte sua vulto fuit capr ab hostibz, nec pōt se redunere absqz graui dāno. Itēz n̄ vult ire ad pncipem p obtinēdo pulegio pteciōis spālis p se et subditis, et nō pōt qmō de expensas quo ad hoc necessarlas facere, et si aliq alia cā filiis emergat, puta, qsi māritat filiā, nā acgrit sibi affines et amicos, aut qn̄ faciū filiū militez, aut accipit qd erat fendi sui, vel nouū acgrit, qz cī talia videant respicere cōmodū subditorū nō credo q dānādi sint q talia recipiūt, vel ad resectōez potius et viarū vel qn̄ sine culpa depaupertatus est vel obligatus, dūtiū semp moderate, et nō ad grauamen exigat, x. q. iij. vnto, et extra de censi, cū apostolus, qn̄ pō dñs sine iusta cā extorquet a subditis tenetur ad restitutionē fz Rai, unde si velit ludere vel vltra vires ad vnitatez expendere, vel si in bello qd ex parte sua iniustū erat cogatur le redimere, tūc si qd p eti, vel etiū officiales a subditis exactum est, et ad dominos ipsos puenit, tenentur restituere illis a qbus exactū est. Si scitū alias in piis causas, vel vtilitatez cōdem. Si autē ad eos non peruenit nūhilominus debent officiales suo ad restitutionem compellere, et eos punire.

CUiz dñs teneat ex facto familie sue p. pa: in. c. fz de resti. spo. de metē bar. in. l. ne gd. ff. de li. cen. ru. nau. dīc dñm nō teneri ex facto familie: nisi qn̄ familiā delinquit in illo officio seu ministerio in quo est ppositus dñs et ipse in illo ministerio vistitur opa familie, est: n. tūc gd iputē dño si nō elegit honestā familiā, vt in. l. i. h. familie, ff. de publi. Vbi ppositus ad vecigal teneat ex facto familie sue fz sibi adiūxit in illo ministerio. Idē eit videre in nauta: genet ex maleficio p familiā suaz facto, vt in titulo. ff. sur. aduer. nau. ff. tū dñs cūlter et nō crisiūt, vt i. d. l. ne gd. et iō

si alijs esset ppositus ad custodiam alicui territorij: teneat ex robaria facia inde p sua familiā, siue familia sit libera, siue seruus d. h. familiē. Ex quo iser tur pātem siue rectorez teneri ex facto suoz officialitū. l. si post. C. de assē. Et fz Bar. ibi liberantur predicti exhibendo malefactorēs. Et hoc cuz qs exercebat officiū publicū Secus si priuatū, vt qr regebat hospitale: tūc nō sufficit exhibere malefactorē sed est in optione dānū passi, an agat ptra famulos an ptra dominuz seu hospitez vt in. l. vna. ff. furti aduer. nau.

CScđo queri: ian dñs agri seu terri 3 torij teneat p maleficio factio sup suo dñio. p. Pa. vbi. s. dicit: qz cōiter tene tur qz sic: si dñs fuit sciens et potuit phibere, et n̄ phibuit, nō enīz dñ pati ve maleficiū qmittat sup suo. l. i. C. de fal. mo. Secūt si phibere n̄ posuit. l. i. h. is aut. ff. si fa. sur fe. et idem dicit villa seu castror: vt teneat: si potuit phibere et n̄ phibuit: fz i. hoc ultimo alit sentiat glo. i. auc. vt nulli. h. qm̄ colla. ix. fz primū cōiter tenetur, vt no. bar. in. d. l. ne qd. Idem do. An. et Jo. de li. ciuill ter tū: et non criminaliter.

Tertio quero nūqd extraneus sciens maleficiū et nō phibens: teneatur ex sola scia: vel ex quo nō revelauit maleficiū cōmittendū: presupposito qz in solo maleficiū nō qmittatur gl. i. l. cul pa. ff. de reg. iu. dicit fz leges qz nō si n̄ sunt in aliquo particeps dilecti secus de iure canonico. Idez fz glo. in. l. vizi ff. ad. l. pō. de par. Bar. in. d. l. vizi dicit gl. pcedere regulz. Fallit tū sim etidē Bar. in. d. l. vizi. et in. l. occisoriz. ff. ad simul. vbi primo facit regulaz: qz sola scia de maleficio qmittendo non facit quē teneri. Excipe n̄ maleficiū debeat cōmitti in dñm. vt in. d. l. occisorz, vel in patrez, vt. l. iij. ff. ad. l. pō. de pari, vel in pncipē: seu in rez publicā cui qs sub est, vt. l. qsgs. C. ad. l. iul. ma. Si pō. dñ qmitti in alium nō punitur qs ex scia: nisi fuerit particeps vt dicunt est Pa. etiā dicit idē esse in clerico nō re-

relate delictuꝝ ptra ep̄m vel sacerdotē pochialeꝝ: cū isti sint parentes sp̄ua-
les istius: et h̄di maior̄ reverentia &
cardinales. vt in.c. p̄icatiꝝ. xxx. q. iij. et
p̄dictio ꝑa b̄z Pa. lecuto maleficio. Si
aut̄ nō est secutuꝝ: tūc securuꝝ nisi in crīe
lese malestatis. vt in.d.l. q̄ quis.

SQuarto pone statuto canetur q̄ si
quis fuerit derobatus in villa & tenea-
tur illa villa ad estimatiōe. viator nūc
cōquerit de expoliatōe & petit ut villa
cogatur ad emēdāz nūgd debeat stari
iuramento istius viatoris. **H**e. Pa. in.c.
sup eo de his q̄ vi. me dicit q̄ violen-
tia d̄z p̄bari testes: p̄ tex. illū notabilē
vbi habetur q̄ p̄bata violētia per te-
stes: res amiss̄ p̄batur p̄ iuramētum:
& sup valore rex amiss̄: taxatiōe iu-
dicis premissa: & sequito petētis iura-
mento si p̄dēnatio. sup delicto acti vel
violētia nō stabitur iuramēto & querē-
tis q̄ delicta debet dilucide p̄bari. vt
in.l. sciat cūci. C. de p̄ba. vel salte p̄ba-
bit p̄ idic̄a violenta: vt q̄ visus est tre-
eques cuꝝ valſio: & rediꝝ pedester vel
huiusmodi.

Sed dubiſt̄ est nūqd sup cōtitate
rex amiss̄: debeat stari eius iuramē-
to cuꝝ h̄c p̄currat difficultas p̄bādi: q̄
sorte solus erat q̄n fuit derobat̄: & ne
mo vidit qd portaret i valisio vel mar-
supio. Itē h̄c p̄currat odiū spoliatoris
Sz p̄trarū cōter m̄r: q̄z lz h̄c cōcur-
rat malefic̄i: iñ villa q̄ quenit nō cō-
missit malefic̄i. sed tenetur de malefi-
cio alteri vigore statuti. & iñ nō d̄z sta-
ri iuramēto illius cuꝝ nō agat p̄tra de-
linquētē. Iec̄ si agere p̄tra illū q̄ dero-
bavit. Ita cōter p̄clūdūt legiſte in.l. si
qñ. C. vñ vi. Hec Pa. i.c. sup eo. Idez
tz bar. i.l. l. ff. qñ ex facto tu. & tbi facit
regulā ḡjialē q̄ vbi aliḡs quenit ex de-
lo alteri nō admittit p̄batio p̄ iura-
mētū in litē. & facit hoc q̄ si statuto ca-
uetur. q̄ p̄ teneat soluere p̄ filio delin-
quētē & fili⁹ fuerit. p̄dēnat̄ p̄ delicto
ob p̄tinaciā & hec p̄bād nō sufficiat
p̄ prez: nisi h̄ en̄ p̄bē crūmē. Idez
tz Di. Adde p̄dictio & singulariter di-

ct̄ Inno. in. d. c. sup. e. q̄ cuꝝ ille tex. lo-
quatur de h̄z locū i qualib̄z vt siue sit
cōpulsua. Idē in turbatua & inquietu-
tua. nā in oib̄ his p̄t̄ vis verificari.
& ex hoc insert̄ q̄ si pp̄ gentes arma-
tas veniēt̄ v̄l̄s me: p̄babulter fugi.
& de oib̄ dannis nūh̄ illatis d̄z stari
iuramēto meo. Idē dic si dñs alicuius
loci iniuste bāniet̄ aliquē subdit̄. nā
si bona sua sunt postmodū occupata
d̄z stari suo iuramēto sup rebus amis-
sis. idē p̄cludit̄ in furto: qd̄ in vi. cuꝝ
eadē sit rō: vt queniat̄ fur de suo deli-
cto & sit difficile p̄baſ res amissas. Idē
dicit Inno. si quēt̄ redargueret de
dolo: vt in oib̄ dolosi. & pp̄ difficulta-
tē p̄bādi stetur iuramēto partis. & ex
hoc insert̄ q̄ si ego depositi penes te-
sacū signatū: & tu mihi restituisti sine
sigillo: q̄ si p̄quero de p̄dēnāde aliquā p̄
rex d̄z stari iuramēto meo: q̄ i actio-
ne depositi venui dolus. vt. i. c. i. de de-
po. vñ dolole fūisti versat̄ tollēdo sigil-
lū. Idē tz bar. in.l. in actōibus. ff. de in-
litē iur. Sed vt dixi: primus d̄z p̄bari
fūt̄ seu maleficiū. q̄nō aut̄ p̄babulter
Pa. vbi. ſ. dicit q̄ pp̄ difficultatē p̄ba-
di admittunt̄ testes q̄ als nō admittit
rentrur. vñ p̄ socios & familiares p̄ba-
bo & fur iurauit domū Item hostiū vi-
detur fractū: vel qd̄ simile nā cuꝝ de no-
cte regulariter. vel i die nō fūnt nisi so-
ciij in domo vñ domestici oīz necessario
& illi admittunt̄ i testes. dic ēt q̄ vbi
op̄ns est probare res amissas: p̄t̄ fieri
p̄batio p̄ domésticos & familiares q̄
vidēt̄ illas res p̄cedenti die. & de no-
cte senserūt̄ furē & surgēt̄ n̄ repert̄
illas res vt notabiliſt̄ dīc̄ bar. i. d. l. si qñ
Quid si subdit̄ habēt̄ v̄l̄tarariuꝝ in
aliquo nemore: & dominus aſſert̄ eis:
nūqd tenetur ad restitutōē. aut. Si
aliḡs abstulit̄ eis aliquid nūqd sufficit
si satissimac̄ dñs illoꝝ. **H**e. b̄z. vñ. tales
subdit̄ si ita sunt serui: q̄ nūh̄l. habēt̄
pp̄ni ſed p̄culūm: ſi qd̄ habent̄: eſt in
ptāte dñi vt reuocetur quādo voluerit
& ipsuz v̄l̄tararium habent p̄ peculio:
dñs p̄t̄ reuocare. Item enā de dñuſo

Eis illatis ab alio sufficiat satisfieri dñs.
Si autem tales subditi sūr: q̄ nihilomin⁹
bz res suas p̄prias: tūc nec dñs p̄t eis
anserre usurariū: nec de dānis eis illa-
tis p̄t dñs satisfieri: et si eēnt tales sūbdi-
ti q̄ eoz dñs posset de p̄suetudie quā
tūz et q̄n vellet de bōis eoz capere: q̄ in
talib⁹ restrigēda ē h̄mōi abusio et ex-
torsio: potiusq̄ relaxāda bz eūdeſ. v. b.

Onatio. i. inter viuos: qd sit. R. fin
ho. est rei licite nullo iurū cogēte me
ra liberalitate faciat collatio

1 **C**Quis p̄t dona. R. bz ho. dōare p̄t p̄
fa. et dñs rei. nō ergo bū. nō filiussa. f.
e. l. filiussa. Itē nō mīor. xv. anis nūl
maior factus ratū h̄uerit. vt. C. si ma-
fac. ra. ha. l. fi. multominus pupillus q̄
alienate nihil p̄t sine tutoris auctē. f.
de acq. re. do. l. pupillus Be filio in fa-
mil. dic bz si bz peculiū castrēse: vel q̄
si donare p̄t: v̄l si bz libera admīstra-
tōz peculij. pfecticy et bz ipz sit sp̄al ei
cessū. vel si est fili⁹ comitis: vel mar-
chiōis: v̄l senatoris. alt non c̄tūcnūbz
mag⁹ et discret⁹. d. l. filiussa. Itē nec
mōachus nec quersus. luy. di. abbatt.

2 **C**En autem furiosus v̄l pdig⁹ possit do-
nare. R. de furioso nō dubit bz gl. in. l.
i. f. de cu. su. q̄ dōare nō p̄t: q̄ statim
aduentē furore ipso iure est sibi iter-
dicta administratio duratē furore: q̄ tpe
ad curatōrē p̄t administratio. si in iste
furiosus h̄fer dilucida iterualla tūc ad-
ministrare possit et hoc p̄z p̄ bar. i. l. cu. z
alijs. C. de cu. su. vbi sumendo illa. l. sic
dicit. Curator furiosi cessat i admīstra-
tōe tpe dilucidi internalit: et ea reassu-
mit reuertente furore.

3 **C**Quid autem de pdig⁹: Bar. in. l. tres
tutores. f. de admīstr. et i. l. is emi bōis
de v. ob. sequēdo gl. ibi et gl. i. l. f. de
cu. su. cōcludit q̄ bz q̄ sit manifeste pdi-
gus: valēt gesta p̄ eu nisi interdicāt
sibi administratio: imo notabil⁹ dicē cre-
dis tu: q̄ si iudex pnūctet te pdig⁹ n̄c
det tibi curatōrē: n̄c iterdicāt admīstra-
tōez q̄ sufficat n̄ credo q̄ illa pnūctia
tio sufficiat vt i. l. lūlia. f. de cu. su. et rō:
q̄ alius est pdigalitas: et aliud iterdi-

ctio seu curatōrē batlo q̄ bz p̄ interdi-
ctōe. vt. d. l. lūlianuš.

CPone q̄ iudex faciat p̄conizari per 4
cūnitatē: q̄ nullus bz hat cū tali an illō
sufficiat ne q̄s bz hat cū eo. Būd. de su.
dicit q̄ nō. qz d3 fieri cū cāe cognitōe
Bar. dat aliā so. qz lex dīc q̄ d3 fieri p̄
digō iterdictio. Preconū autem nihil re-
lenati: cū ipsi pdigo dēat iterdici. vt. d.
l. lūlian⁹. vt. puto tñ q̄ dādo curatōrē
videat iterdicere. vt. l. si curatōrē. C. de
in iteg. re. int. q̄rit gl. i. d. l. is cui. Pone
q̄ ē dāt curatōr alteni tābz pdigo: q̄
nō est pdig⁹: an valeat gl. v̄l dicere q̄
nō bz bar. ibi distinguic: q̄ ant q̄ris bz
turore vel curatore dato pupillo vel ad-
ulto: cū nō sit et dico q̄ nō valet datio.
vt bz gl. in. l. y. C. q̄n puo. nō est ne. q̄n
q̄ dāt curatōr ei ḡ nō est pdig⁹: vt pdi-
go: et v̄z datio: si nō est exp̄ssus error
in sua. Rō q̄ me mouet. est esse pupil-
lus vel adulstū declarat natura. sed esse
pdig⁹ spectat ad indicē. et sō v̄l ius fa-
cere illud q̄ iudex dixit et istā distictio
nem tagis glo. in. l. i. C. de cu. su. et tene-
mēti. hec Bar. idē dicit qdā: si p̄t dat
in testō curatōrē alicui tābz pdigo: vel
furioso: vel dari dicit: et eius assertōnē
statut: et datur curatōr etiā si nō sit fu-
riosus v̄l pdigus. vt. f. eo. l. p. e.

CPone iste pdigus ad sanos mores
reuertuntur et nō est pdigus. an desinat
hēre curatōrē. vel sit necesse officiū iu-
diciū indicis. Ja. de are. dicit autē ma-
nifestū: et tūc ipso iure desinat esse sub-
curatore. aut nō est manifestū: et rema-
net officiū iudicis. vt. d. l. i. f. de cu. su. et
hoc plz bar. in. d. l. is cui.

CItē nec p̄t donare is cui alienatio &
legē interdicta est vt q̄z p̄missū crimen
lese maiestatis. C. ad. l. lūlia. ma. l. vli.
Itē nec hereticus. C. de hereticis. l. ma-
nicheos. Itē nec qdēnatus de publico
crimine. bz ante sententiaz donare pos-
sit. f. eo. l. p. o. ſctum.

Additio Pro declaratione h̄w 7
ius materie scien. put
recitat Barto. in. l. post contractū. f. de
do. q̄ quedā sūc dilecta pp que statim

Ipsò iure sunt publicata bōa. vt.l. qmit
sa. ff. de publica. zc. cū b3 d here. li. vi.
et tunc nō valz donatio vel alienatio :
qz nō h3 dñiuz cū statim amisserit. de
hoc dñm est singulariter. Absolutio. i.
h. cxxij. vbi h̄r: quid operetur ista clau
sula ipso iure vel eo ipso: qz tria opera
tur pmo qz tūc pdit dñiuz illi⁹ rei. fo
qz tūc trahitur ad diē cōmissi criminis
ita qz quecōqz alienatio scā a die qmisi
si crīs vscqz ad sīnīaz saltē generale nō
valet ex quacūqz cā sit scā: sine lucratī
ua: sine onerosa. de quo erat maius du
biū. Tertio opa: qz nō solū illa bona
i⁹tpe intermedio debet restituī fisco ve
ru ēt fruct⁹ medy tpis. qdā sūt delicta
i⁹ quib⁹ l3 dñiuz nō pdatur. tñ statiz in
terdictur ipso iure administratio. vt.l.
quesitum. ff. qui ⁊ a quib⁹. z. l. ex indi
clorum. ff. de accu. et tunc nō pōt. altēa
re. Fallit in alienatiōe necessaria. vt. l.
reo. ff. de sol. intellige p suis alimētis:
aduocatis Et scripturis ad eū pīnēti
bus. Quedā sūt. dīlīcta talia qb⁹ n̄ iter
dicit administratio. vt ē rīr. vt. l. ausert.
h. in reatu. ff. d iur. ff. et tūc si aliēatio ē
irrenocabil. vt mānumissio: et tūc iterdi
cit. vt. l. q pene. ff. de manumiss. Sz si ē
reuocabil n̄ iterdicit. vt. d. l. post h̄ctū.
Sz si i⁹ fraudē appeat scā reuocat. vt. l.
si aligs. ff. ve do. cā mort. z. l. i⁹ fraudēz
ff. d iur. si. sine ex cā lucratīua: sine one
rosa sit scā dōatio. et ex dicti Bar. hēs
Q dōatō scā ēt post crīmē capitale pp
qz bōa dbeat qfiscari: tñ qz reglī reis
crīs n̄ amittit administratōe bonoz. d.
h. i⁹ reatu. et sic administrator remāet: sic
dōatōes valēt. et hoc tñ gl. i. d. l. post h̄
ctū. z. l. res. C. de. do. inter vi. z. vro. qz
gl. Sz bar. meli⁹ dicunt qz aligs alt⁹ Sz n̄
valēt i⁹ effectu: qz si inueniat scā i⁹ fraudē
fisci. r̄uocatur. n̄ tñ ēnulla ipo iure. d.
l. si aligs: vbi h̄r qz dōatio cā mort. re
uocat qdēnatōe secuta. sec⁹ si iter vnoz
qz si r̄uocat nisi i⁹ fraudē fuerit scā. et gl.
tñ dīc l3 postea seqt̄pēa capita. ex sīnīa
lata. et Sz bar. i. l. publicoz. ff. de indi
pu. dīr pēa capital. ex qz pdit vita. ciuit
as vel libertas.

CQuid aut si dōaut asī crīmē qmisi. S
sī: an reuocetur sīnia secuta: bar. i. d. l.
h̄ctū dat regulā qz si vēdit aut dōat asī
delictū qmisiū: et iā pposuerat delictū
facere: et sic pp delictū qmisiūdītī altēa
uit: et tūc eodē inō renocatur put post
delictū: qz satis ē i⁹ fraude fisci scī. et
suspitōe pene. vt. d. l. si aligs. dicit tñ
bar. qz possz eē maleficīū qmisiū. talr
qz māfeste apperet aliz nō pcessisse: vt
si occidit hoiez i⁹ opīata rixa. Sz bā. obij
est cōtra pdcā. nōne hēmis nos i. d. l.
ausertur. h. fiscus qz fiscus hōdie a die
crīs h̄ctū. habet bōa oīa obligata. Si
h3 oīa bona obligata: quātūcūqz alie
natio seqt̄ur. reuocatur hipothecharta
rsidet qz pro penis nō h3 bona obliga
ta vt. C. de penis fiscā. cre. pre. l. i. et sic
ante sīnīam nullū ius h3 fiscus. d. l. ex
iudicioz. et hoc tñ Li. in. l. si quis post
hac. C. de bo. dā.
CQuero in casib⁹ in quib⁹ dixi dōa 9
tionē nō valere an datio insolutū va
leat. ff. Bar. qz sic. qz licet bōa trāsserā
tar fiscū: trāscenit tñ cū onere. vt. l. si de
bitoz. ff. de fideiū. Si ergo reus soluit
fecit qz fiscus debuit facere.
CQuero: gd hōdie cū fisco nō appli
cētur bona Sz certis psonis. vt i⁹ avc. bo
na. C. d. bo. dā. an ea qz dicta sīnt hēant
locū in psonis illis alijs qz fisco ⁊ bar.
credit qz nō. vt. l. nō vscqz. ff. si a Pa. qz
su. ma. Qd aut dictū est qz dōatio scā
metu. pene. vel i⁹ fraudē reuocatur se
cuta sīnia qdēnatōia. fa. de are. hoc dī
cit verū: qn̄ secuta ē cōdēnatō in pso
na malefactoris eo viidente. Si aut nul
la sīnia lata est. super crīmē viuēte ma
lefactore. et tūc donatio regulī nō reu
ocatur: qz deficit pncipale: qz post mor
tē non pōt fieri sīnia ⁊ hic est verus in
tellectus illins. l. post h̄ctū. Sz eu. Sz hoc
fallit i⁹ crīe lese maiestatis ⁊ alijs excep
tatis: in qbus qritur post mortē de cri
mine. vt. ff. de do. l. donationes. h. per
fecte. z. C. ad. l. iul. ma. l. pe. z vlt. z. d. l.
ex iudicioz. z. c. accensatus. de here. li.
vi. et sic habes hanc materiam optiue
declaratam. finis.

11C Lui potē dōari. R. cūllibet: nisi p. l.
phibeat. siue sit p̄is: siue abiſis. notus
vel ignotus. Itē p̄fisa. et filiosa. exneo
tū. C. eo. l. siue. nā filiosa. suo q̄dū ē in
ptate p̄is. nō valz donatō s̄z qualescit
per emācipationē. nisi fuerit renocata.
vt. d. l. siue. Itē valet donatio amico et
amicē etiam meretrici.

12C Quid at de milite an possit dōare
meretrici. R. bar. i. l. miles ita. S. multer
ff. d. mili. te. dicē p̄ illū. S. q̄ miles n̄ p̄ re
linquere mulieri. d. q̄ ē turpis suspitō. et
idē h̄f. i. l. multerē. ff. d. his q. vt. indig.

13C Sed qd in ɔcubina. vtr̄ miles pos
sit sibi relinquere. S. uil. dicit q̄ non.
vt no. in. l. affectionis. ff. de dona.

14C Quid in priuato qui donat vel le
gat alicui mulieri ɔcubine vel aliij in
qua est suspitio. gl. in. d. S. mulier. dicit
q̄ valet. vt. l. donatiōes in ɔcubinā. ff.
de do. sed in legato est exp̄ssum in. l. q̄
ɔcubinā de le. s̄y. z. l. itē legato. eo. tt.

15C S̄z qd in clero q̄ t̄ ɔcubinā et le
gatū relinqt. r. maliūra. dicē q̄ n̄ p̄ vt
i. d. S. mulier. nā sicut miles secularis
militie n̄ p̄. ita nec miles celestis mill
cie. et p̄ l. gl. i. l. miles. ff. d. re. in. idē bā.

16C Quid in ea q̄ gs retinet t̄ q̄ vro
rem. q̄ in vroxē h̄ere nō p̄t rōe cōsan
guinitatis vel alia rōe. an p̄t gs relin
quere legatt. Bar. in. d. S. mulier. dicit
q̄ veritas est ista. q̄ aut mulier igno
rat m̄rimoniū si ɔsistere. s̄z credit ill̄s
valē. t̄ sic valet. vt. ff. de le. i. l. fi. Aut mu
lier sciebat n̄ m̄rimoniū n̄ ɔsistere. et t̄
in eius psona legattū n̄ p̄ cōsistē. vt. l.
vroxī maritus. ff. de v̄sus. le. Aut dubi
tatur vtrū scierit vel ne. et in dubio p
sumitur ignorantia. vt. in. d. l. fi.

17C Bonatio facta filio emācipato. siue
alicui delberis non exstitibus in ptate
dōatoris. siue ēt extraneo. renocat p̄p
v. cās ingratisudinis. Prima si donata
rūs atrocēs iniurias dōatoris intulit.
vt q̄ dirit ei in platea vel loco sili. q̄
erat sur vel aliud sile. et gl. in. l. fi. C. de
re. do. sup. p̄. atrocēs. dicit q̄ ɔsiderat
ex tribus. l. ex q̄litate iniurie. ex loco. et
ex persona. insti. de iniur. S. atrocē. Se

cūda si manus ipsas in eum intiecerit.

Tertia si graue dānū rex suarū intulit
Et fīm Jo. an. hoc arbitrio iudicis re
linquitur. qd. s. graue dānū dīcat nā p̄
ēē graue dānum: nō solū in tota substā
tia vel maiori pte versi ēt cītra matore
partem. Quarta si vite piculū ei infer
re attentauerit. vt q̄ ecū tosicare voluit
et si nō sit securus effect⁹. Quinta si p̄d
tionē appositā si implevit de his can
sis hētū in. d. l. vi. Prima vo q̄tūor
tagūtūr ex eo. c. vlti. vbi Pa. addit sex
tū cām Si donatarius neglerit alere
dōatorē inopē. vt h̄f. p̄ gl. i. d. l. fi. l. gl.
in. l. in cōdēnatione. ff. de reg. iur. tene
at h̄iū. S̄z L. i. d. l. fi. dicē q̄ aut dōa
tio ɔsistit in magna q̄titate. et h̄z locū
gl. in. d. l. fi. Sec⁹ si in p̄uare. et Pa. di
cit q̄ hec distinctio ē satts equa. nā ille
q̄ donat magna p̄t eq̄parari patri. s̄z
filius tenet alere patrē inopē. l. sige. ff.
de li. agno. ergo. magnā ingratisudinē
ɔmissit nō subueniēdo ei in necessitate
sua. et no. bū h̄ec. q̄ sepe accidit i istis
multeribus maritine senibus. q̄ donat
fere oia bona sua. et demū negligunt
alimētarī a donatario. nā poterit reu
cart dōatio. Mater vo que donauit fi
lio et postea trāsūt ad scđa vota. dōa
tionē renocare nō p̄t. nisi ex trib⁹ can
sis. l. si vite elus insidetur. vel in eā ma
nus inferat. vel facturā tot⁹ et⁹ substā
tie moliatur. C. d. re. do. atic. hec queq̄
Est aut̄ hoc ins renocādi psonale ab
vtrac̄ parte. vñ n̄ trasit ad heredē dō
natoris q̄ tacuit sup hoc in vita sua. q̄
tacēdo renēciasse vñ. nec ad heredes
donatarij. d. l. vlti. Verita enī et demē
rita s̄t psonalia hoc intellige si predi
cti sciuerūt cām ingratisudinis.

C Quid aut̄ si dōator ignorauit in is
vita ipsius donatarij. an possit agere h̄
heredē ipsius donatarij. R. Pa. in. c.
fi. e. tt. post io. an. dicit q̄ sic si ignora
uit ingratisudinē ɔmissaz i vita dona
tarij. vñ n̄ sciuit. et nō habuit t̄s us q̄p
tens ad ages. ar. i. c. c̄ i veteri. de elec
et p̄ tex. s̄bī q̄ p̄derat. q̄n̄ dōator ta
cū s̄z nō dī facuisse. si ignorauit. vñ s̄

habuit tps dpetes ad agē. et p hāc rō
nē vī idē dicēdū in herede donatoris
vt possit agere ḥ donatarū sicut in fili
dicit gl.in.l.fideicōmissū.C.de fideicō.
q si legatarius iuriā itulu testatori si
testator ignorauit i vita ex hoc poterit
agere heres. et facit q no.gl.in.l.sororē
C.de his q.vt indi. et ex illis gl. vī in
fereſi. q si donatari⁹ carnaliter cognō
uite uxore dōatoris in vita sua ipo igno
rante in vita: q heres sūns poterit age
re ad reuocādū donationē q nō dī ta
cuissē exq ignorauit. Be b vide. s.adul
teriā. h.vij. z.j. Usufruct⁹. q.xix.

19 C Utz collator bñfici⁹ possit reuoca
re collationē ob ingratitudinē cōmis
sam in ipsius psonā. Joā.an. et cōter
doc. tenet q nō. q collatio bñfici⁹ nō
est ppri⁹ donatio.nā tenetur collator
ex necessitate officij pferre. donatio aut
fi ex mera liberalitate et sic tura loquē
tia de donatiō nō hñt locū in collatiō
ne bñfici⁹. etiā collige q reuocatio
donatōis ob ingratitudinē hēt locum
dūtaxat in donatiō ppri⁹ sūpta. et iō
posset nō imerito attētari q donatio
facta pp merita pcedētia. nō reuocat
ob ingratitudinē. q illa nō est mera do
natio: sed quedam remuneratio.

20 C Queritur de notabili. q.gdaz ba
ro edificauit monasteriū. et religiosi di
cti monasterij cōmiserit ingratitudi
nē ḥ hunc varonē in casib⁹ exp̄ssis
i.d.c.fi. n̄figd renocabilitur illa donatiō
spe. ponit hāc. q.e.ti. et refert duas op̄i
niones. prima dicit q sic. et q ob hoc
monasteriū destruet. sicut i fili' videm⁹:
q ciuitas qñiqz submittit aratro pp
dilectū ciuitā. iusta notata p bar.in.l. aut
facta. ff.de penis. Itē p̄māci ciuitas di
gnitate ep̄atus pp delictū ciuitā. vt in.
c. ita nos. xxv. q.ah. alia opinio ē q mo
nasteriū n̄ destruāt: sed expellētur pso
ne et alie substituētur. et hec opinio vī
egor: vt sic potius puniat psonē q ec
clia. et cū hac opinio transit ibi Spe.
Idē pa. gl. et addit alia casuz i.d.c.fi.
l. ex presūpta volūtate testatoris. cessan
te oī ingratitudine: vt pp̄ter superue-

ntente natūritatē filior̄. et de hoc vide
Pa.in.d.c.si. post. bar.in.l.ticia. h. ipe
rator. ff. d le. ij. vbi dicit q qñiqz q̄rum⁹
de reuocatiōe fiēda ex p̄sumpta volūtate
donatoris: qñiqz p remediu⁹ querelē
inofficioſi: ſpectu filior̄ exiū tpe do
nationis: vt q effudit p̄imontū dona
do. n̄ nihil vel partū relinquēdo libertis.
Primo caſu: aut dōatio ē ſcā i psonaz
libertivl eñnei. et reuocat in totū plo
iure: q̄si dōator hoc tacite ſtelleterit. vt
in.l. si vñqz cā gl.sua. C.de re. do. Aut
dōatio fuit facta in psonā vni⁹ ex libe
ris: et tūc nō reuocat in totū pp natūrit
atē filior̄ ſed vñqz ad debitu⁹ bonoz
ſubſidiu⁹. i. vñqz ad legitimā: q̄ debet in
re nē. et ita intelligat. l. si totas. C.de in
offi. do. et ex hoc infert Pa. q donatō
facta monasterio nō reuocatur i totū.
de ſtricto iure pp natūritatē filior̄: qz
monasteriū h̄t loco fili⁹. Itē q̄ dona
tiōe ſcā i fanorē aie. q nō dī eſſe min⁹
ſauorabilis q̄ fili⁹. vt in ant. si qua mu
lier. C.de fa. san. ec. et hoc ēt ſentit gl.in
d.c.fi. dū dlc q dōatio ibi. l. xvij. iiij. c.
fi. ſuit reuocata in totū iure poli. i. celi.
ſ. ex qdā egtate nāli. nō iure ſori. Scđo
caſu dīcēdū: q̄ aut dōatio ſuit ſcā vñt
ex liberis. et nō reuocat p alios liberos
niſi vñqz ad debitu⁹ bonoz ſubſidiu⁹ ēt
ſi donatio ſuit inofficioſa re et cōſilio.
aut donatio ſuit facta alteri et tūc ſi li
beris ſuit alig. et relētū: nō reuocat niſi
vñqz ad debitu⁹ iure nē. Si h̄o nihil re
ligd et donatio ē inofficioſa re et qſilio
reuocat i totū. ſi aut inofficioſa re tñm:
et nō qſilio tūc n̄ reuocat niſi vñqz ad
debitū iure nē. Intellige qd̄ dixi de do
natiōe facta filior̄: qñ tenet vt q̄ eman
cipato: vel filioſa. pp̄ter merita.

Additio. No. 8m No. in ſūma 21
ff. de testis. h. qualit̄ fir
metur. q testiū inofficioſum, vel dona
tio inofficioſa dicuntur qñ ſunt facta
contra offiū pietatis. Offiū. n. inter pa
treū et filiū dī pietas. ff. de obsequijs
l. pe. Inter p̄ronū aut et libertū dī ob
sequiū. C. de neg. ge. officio. Inter
deum et hoīem religio. Inter hoīem et

hominē stat in noīe gnāli vt dicāt vt
hō dī homini ex nā. sī de ser. expoz. si
sern ea lege. Itē no. sī glo. in. l. si ll-
queat. C. de inossi. do. q̄ re & q̄ sīo in-
telligunt. l. evētu & fraude. Nec fraus
sufficeret sine euētu & fraus dī q̄ sī p̄
iratus exheredat filiū. vt. xiiij. q. ii. sigs
irascit: vel q̄ sī faceret talē donationem
in fraudē creditoz vel huiusmodi.

22 C Quero an ista donatio renoce ipso
ture. vel querela pposita. R. Bar. in. d.
q̄. impe. dicit q̄ renocatio que fit ex p̄
sumpta volūtate donatis p. d. l. si vñq̄
fit ipso iure: adeo q̄ res potest vendi-
carū & possesso p̄dici. Sī fuocatō q̄ fit
p̄ titulū de iossicosis dōatōb̄ si fit nī
si p̄posita q̄rela. vt i. l. i. C. de inos. dōa.

23 C Quid si p̄f donanit iossicose: & iu-
ranit nī venire hā filius possit agere
q̄rela. R. bar. vbi. s. q̄ q̄n h̄ct̄ infirma-
tur rōe alteri nūc̄ iuramēto h̄cētūz
q̄firmat q̄: eēt i alteri dispēdīt vi ex
d̄ pac. c. q̄m. & d̄ iūfin. c. l. l. vi. h̄cē
dōatō iossi. q̄firmat favore filioz: ḡ. zc.

34 C Quero vt̄z dicte legi: si vñq̄ pos-
sit renocari vñputa: dono bōa mea: &
volo q̄ pp superueniētes liberos non
possit renocari. R. Bar. vbi. s. q̄ q̄tūz
ad illā renocationē fiēdā p̄ti. de inossi.
do. nō p̄t renocari q̄ fit donatio in
fraudē filioz. Quātū vero ad renoca-
tionē q̄ fit p. d. l. si vñq̄. sec. nā fuoca-
tio q̄ fit p. d. l. si vñq̄. fit ex p̄sūpta vo-
lūtate donatis pp liberos & c. vltimuz
xvij. q. iiii. dīc de qdā q̄ filiū nī hēbat:
nec hēre sperabat. vñ si exp̄sse voluit
q̄ in casū existētū filioz suoz nī possit
renocari. iste leges nō h̄st locum.

25 C Quero qd fit i duplo aliḡs dōauit
simpl̄ & h̄st liberos. an ille q̄ dōauit
hēbit necesse phare q̄ nī cogitatbat se
hēre filios. En ali⁹ cui donauit hēat ne
cessē phare q̄ voluit istā dōationē va-
lere et exstib⁹ liber. R. i. d. q̄ ipator
dicit q̄ tres sūt cāus q̄s q̄s cogitat
exp̄sse se habitūtū filios & nō h̄z locū
d. l. si vñq̄. q̄s q̄s se nī habitūtū filios ex
p̄esse cogitat. & nīc h̄z locū. d. l. si vñ-
q̄. q̄s q̄s donat. nec cogitat d̄ h̄t vñz

fit h̄tūtū filios vel nō. tūc sīllberi sī
p̄ueniat h̄z locū. d. l. si vñq̄ & d. c. vlt
mā. qd̄ dicit nec putabat se hēre filios
h̄z lle q̄ nō cogitat sic. vel nī putat se ha-
bitūtū filios. cū h̄buit aīn̄ indifferen-
tez. nec ad aliquā partium cogitanit. p̄
hoc. sī de sur. l. falsus. h̄. si iactūt.

C Quero. d. l. si vñq̄. loḡ de eo q̄ do 26
nauit oīa bōa. vel p̄te bonoz qd̄ si do-
nauit vñā rē. an hēat locū. d. l. bar. vdt
s. dicit q̄ sic. nā. d. l. si vñq̄. loḡ in oī
bus bonis vel p̄te bonoz. h̄z ps bonoz
idē est q̄ certa res. Et h̄z q̄s donatō scā
ē extraneo. Secus si vñi filio vel loco-
pio q̄ nī renocaret. nīsi exceedēt debitis
bonoz libidit. hec bar. qdā m̄ q̄ ad p̄
mā creditū q̄ nō renocabit. q̄s res nō
esset magni precij qd̄ vñ e quīum.

C Quero. pone filiū sūt nati. & sic do 27
natio est renocata ipso ture. demūz in
q̄tinētū sūt mortui an ista dōatio recō-
firmat. Bar. vbi. s. dicit q̄ nī: q̄s sicut
actio semel exticta non resuscitatatur.
ita dōatio semel exticta nī reconalitdāt.
vt. l. memius. h̄. duobus. de le. ij.

C Quero mulier donauit simpl̄: & 28
turauit se nō renocaturā illā donatio-
nē. nati sūt filiū postearan iuramētū re-
nocationē fiēdā impeditat p. d. l. si vñ
q̄ Bar. vbi. s. dicit q̄. d. Recuperis de-
sancio geminato. & Frāciscus de pīs.
& ipē q̄sluuerūt q̄ p̄ tale iuramētū nī im-
peditur renocatio. nā illā renocatio. l.
si vñq̄. fit ex p̄sūpta volūtate q̄ est: vt
si de liberis cogitas. nō donas. sed
ista eadez p̄dīo inest iuramēto: ergo
nō impedit renocationem.

C Quid si in donatione pactū fieret 29
q̄ donator: donationē p̄tēto alicuius
ingratitudinis nō renocaret. R. asten.
l. iij. l. xx. q̄ tale pactū nō tenet: q̄. q̄
tati naturali h̄tūtū eset. l. & q̄ aliquis
impune ingratitudinis viciū cōmitte-
ret. C. de inuti. sup. l. et eo. Silr si quis
ipugnat eū a q̄ h̄z bñficiū: pdit bñfici-
ūm. ex de postulādo. c. vlti. sic etiā pdit
feudū. dī. xcvi. si iperator. vel legatum
sī. de iossi. te. papīnian⁹. h̄. meminisse.

C Enāt donatio iter q̄mgeo valeat. 30

¶. q̄ aut donatio sc̄a fuit q̄n m̄rimoniū
um fuit h̄ēdū: puta iter sp̄osuz & sp̄o
sam aut q̄n fuit h̄ētū. si p̄mo m̄d: aut
nuptie seq̄ban̄t aut nō si sic t̄z dōatio
ēt si alter id est paupior: alter dītior:
Et si sp̄osa deducta fuerit in domū sp̄o
si: q̄ pp̄ etatē nō poterat esse vxor: q̄ ē
vez s̄m ho. nisi sit p̄tia pubertati. ss.
eo. iter eos. Si aut nuptie nō sequebā
tur: aut hoc est ex p̄e dōatoris aut nō.
Si sic: aut donauit sp̄osus sp̄ose. Aut
Ecōuerso. Si p̄mo m̄d: aut osculū nō
iteruenit: et sic reuocat dōatō tota l̄z. n.
dōatio ita fiat simp̄l̄r: iest m̄ dītio ta
cute. s. si m̄rimoniū sequat. Aut iterue
nit osculū: et t̄sc̄ medietas renocatur. si
ho donauit sp̄osa sp̄olo reuocat tota si
ne iteruenit osculū: siue nō. C. de do.
pp̄ nup. si a sp̄oso. si aut nō remāsit a
p̄e dōatoris: q̄n m̄rimoniū seq̄ret. t̄sc̄
donator totū recipat p̄ dītione sine
cā: v̄l̄ totū retinet: si nūdū dedit. C. de
do. pp̄. nup. l. cā veter. Si ho donatio
fuit sc̄a post m̄rimoniū h̄ētū: aut dans
fit paupior: recipiēs t̄z nō fit dītior: pu
ta si emat id est vnguēta vxor: v̄l̄ muli
er ȝsumpsit i quatuor fēdo. v̄l̄ alr̄ inuit
liter: t̄sc̄. n. talis dōatio nō reuocat: q̄
vxor nō est effecta locupletior. ss. eo. l. si
sp̄osus. h. pe. r. h. fi. e. l. q̄d ast. h. i. e. ti.
Idē s̄z ho. i. sū. ti. e. q̄ si alterius locuz
dederit cā sepulcri: dōatio t̄z: q̄z l̄z dōa
tor fiat paupior: recipiēs t̄z ipalr̄ non
fit dītior. Idē s̄m ho. si vir donet vxor
ad oblationē facēdā: v̄l̄ ad als pl̄
as cās eadē rōe. aut dās nō fit paupior
& recipiēs fit dītior: et t̄sc̄ ēt donatio t̄z
& gl. i. c. fi. ex eo. exēplificat vt sit mari
tus si istitut̄ h̄ys & repudiet h̄ēditatē
dōatōis cā vt deferat vxori sibi s̄bstitu
re n. n. paupior fit q̄ n̄ acgr̄it s̄z q̄ d̄ suo
p̄fumonio pdit. Itē si repudiāt legatū
vt remaneat penes vxorē onerata p̄ le
gato p̄stādo. v̄l̄ si rogar̄ esset restitu
re hereditatē vxori: nec detrahāt quar
ta cā donationis: t̄sc̄ t̄z donatio. d. l. si
sp̄osus. h. si maritus. r. h. sigs. v̄l̄ si do
nauit vxori rē alienā bōa fide. ss. e. l. s̄z
& si ȝstāte. aut dās paupior & recipiēs

dītior. & tunc nō valet extra eo. c. fi. s̄m
tex. & in gl. nisi in aliqbus casib⁹: pri
mo si dās sit in eadē volūtate v̄l̄qz ad
mortē. Et si donatio legitimū modū
excedat: nō t̄m̄ fuerit inlinuata v̄l̄qz ad
legitimū modū valebit. C. e. donatiōes
Bar. m̄ in. l. si vt allegatis. C. de inossi
do. dicit q̄ aut sunt donatiōes ab ini
tio valide. s̄z sunt eodē tpe p̄fimāte: vt
puta p̄ mortē: & t̄m̄ de oib⁹ fieri reuoca
tio p̄ rata. Si ho donatiōes ab inicio
valide fuerint t̄m̄ reuocat solū vltia q̄
fuit in officiosa. vt. l. si libertus. ss. de li
repā. Sc̄do si donatio i t̄ps finiti m̄ri
monij fit collata: s̄z aī t̄ps illud nō effe
ctuat res donata donatarij: sed differē
in t̄ps quo multier a lege viri soluta est
ss. eo. si cū vxo. l. h. vlt. vbi dī inter v̄p̄
& vxorē mortis cā donationes recepte
sunt. Tertio si dās dedit pecunia ad re
sectionē edīū succensaz. ss. eo. q̄ si vir.
Quarto s̄m ho. si donauit vxori annu
um vel mēstrū ad sui sustētatiōez sno
rūqz: v̄l̄qz ad v̄tres dōtis. i. fructus dō
tis nā qd v̄l̄tra daf reuocat. Idē gl. i. d.
l. ex ānuo. vbt̄ ēt addit q̄ de alto luo. p̄
prio p̄t̄ maritus donare vxori ad ex
hibitiōem sui quatenus cōcurrat cum
fructibus quos sibi retinet & qd supere
rit facta cōputatiōe eius qd donatū est
cū fructibus dōtis reuocabitur. Quinto
si vir pro vxore vectigal soluat. nō n.
donat q̄ in necessarijs oneribus suc
cūrāt. vt. d. l. ex annuo. Sexto q̄n vxor
donat marito grā honoris v̄l̄ dignita
tis adipiscēde. s̄z quatenus est ratū dō
nū: Quatenus grā dignitatis supplen
de opus ē. ss. eo. l. q̄ adipiscēde. Septi
mo q̄n fit donatio iter iperatore & au
gusta: q̄ imperiales tractus vicem le
gis obtinēt. C. eodē. l. pe. Lanse aut p̄
hibitiōis donatiōis inter v̄p̄ & vxorē
sunt quatuor. Prima ne p̄pter amo
rem alter cōiugum nō obtēperando
donatiōibus faciliter spoliaretur. ss. eo.
l. i. Sc̄da ne melior in paupiatē incide
ret & deterior dītior fieret. ss. eodē. l. iij.
Tertia: ne forte ȝinges ad acgrēndum
intem̄ sibi p̄ donatiōes: nō essent stu

Alosi liberos hñdi vel educandi. s. eo.
l. i. Quarta ne amor honestus: et debiti exhibito: qd debet esse iter pingentes preceo pcciliari viderent. d. l. i. nec est valet inter eos remissio alicuius debitti. aut assigno cuiuscumqz debitoris: qd hec oia donatiōes sunt. s. eo. l. si spōsus: qd aut deī ē de donatōibus phibitiss: idē intelligas de vēditōibus silatis. Et vide ad hoc gl. singularē i. c. quanto. de p. ui. qd dicit qd tripli fit fraus legi. P. it mo de psona ad psonā: vt si vxor velit donare vīro vīl ecōuerso: cū nō possit supponit alia psonā cui donat. nō valet donatio. d. l. i. qd. nō tñ scđo de re ad rē phibitum est ne filiosa. pecunia mutuet. Si tñ aliud in frāndē factum fuerit: puta dedistis mētū vīl aliud si mīle. qd vēderet: vt pecunia haberet. si frāns legi. s. ad se. q. sul. mace. l. s. tñ lianus. qd mutui. Tertio de h̄cū ad p̄ctuz: utputa vxor nō pōt donare vīro vt deī est vult vendere: vt hoc modo possit donare nō valet. d. l. si spōsus. qd circa. Quarto de h̄cū ad p̄tractū: altero tñ mō. s. cum mulier pro alio fideiū bere nō possit p̄ncipalē se facit debitū cē: hoc nō valet. s. ad sena. q. sul. vell. l. quānis. qd si cū essem.

31 **C**onibus autē modis renocēt dōbatlo facta iter pingentes: s. multis mōis. Primo si donatio fuit expresse renocata: et in hoc dī attēdi vñia volūtas. s. eo. cū h̄c status. qd. i. Scđo si tacite renocetur puta si res donata p̄ donatōre alienēt d. l. cū h̄c status. qd. si maritus. vbi p̄ qd nō solū alienādo vī tacite renocare donationē sed et pignori obligādo: nisi expresse aliud ostēdat. Tertio si prius moritur donatarius. extra. eo. c. si. si autē simul moriātur puta naufragio vī ruina: tñ donatio. d. l. cū h̄c. qd. si ambo vñi succēdūt tunc heredes donatary. Tzo. et dicit in sū. e. tñ. idē esse si simul capiant ab hostibz et nullus eorum reuertatur simul vldētur deceſſisse. qd si vñis redierūt: is vī supnixisse: qd redijt qd si alter remanet. d. qd. si ambo. Itēz si fiat diuortiū. et ibi p̄ qd hoc vep̄ ē: qd

diuortiū fit ex displicētia. Secus si fieret cū bona grā vi si fieret cā religiōis Item secus si post diuortiū matrimoniū restituatur. vt ibi. itē cū sacer nūc nō diuortiū mittit nurui cui donauerat vt in. d. l. cū h̄c. qd. si sacer. et p̄dicta nō solū obtinēt iter vīz et vxorē: s. etiam Inter sacerz et generz et iter p̄soceros qd copulatos in mīsimoniō in p̄tāte h̄st. et vt plene habeat noticiā: qd possint donare: et qd nō vide gl. singularē in. l. i. qd. g. in eiusdē. s. eo. quā seguntur Host. in sum. qd dicit qd tribus modis qd alia p̄ p̄tātem p̄tingit. vīl qd ergo suz in p̄tāte tua. vīl qd tu es in mea. vel qd ergo et tu sumus in eiusdē p̄tāte. Si ergo aliquo istoꝝ modox alicuius maritū p̄tingo ei cuius maritū p̄tingo donare nō possum. Idē est ex pte vxoris. nā et qd eam aliquo istoꝝ modox contingit. marito eius donare nō pōt. nullo vero istoꝝ modoz interueniēt donatio nō ipeditur. vt in socrū et nurū. Glo. etiaꝝ addit quartū modū dicens. Item aliꝝ qui coniuges per potestatē p̄tingunt. vt sunt duo consoceri.

Cān autē idistincte phibetur dona 32 tio inter virtū et vxorē. s. pan. in. d. c. si. dicit qd regulariter phibetur donatio oīno pura. et illa dī oīno pura que nulla rōne cogēte fit. sed sola liberitas est cā donatiōis. l. l. s. de dona. et sic vbi nulla p̄cessit obligatio secus si pp̄ aliq̄ serutcia. qd tñc tñ donatio. qd illa nō est vera dōatio sō donatio remunerativa nō phibet iter vīz et vxorē. vt in. l. qd autē. qd. Si vir. s. eo. vbi p̄. qd si vir donauit vñā rē vxori et vxor aliaꝝ rez marito fit h̄c idē p̄p̄satio. et p̄ hoc notāter dicit bar. in. l. si volūtate. C. de do. pro. qd si nobilis nub̄t plebeo pōt sibi p̄stituere botē aīo donādi. l. s. p̄feratur in tps mīsimoniū. qd ista nō est simplex donati qd prophibetur iter pingentes. sed est remunerativa. qd nobilis nubēdo prebeo videtur sibi quoddam munus p̄ferre et sic maritus donando vī remunerare et nō simpliciter donare. ad hoc. l. aquilinus. s. de bona. Idem

tenet Pa. in.c. si seduxerit de adul. per gl. ordinariam in.d.l. si voluntate. qd si vxor esset de nobilio gnie. tunc posset aliqd dari e vos augeri eadē rōe et ut acgrat sibi amicos potētoris generis.

33 C An at dōatio iter vīz et vxore qd sit sumplici pmissio qfirmet morte. R. nō p. l. papinian. f. eo. et ibi dicit bar. hoc verz qd nō interuenit traditio vera vel ficta. si enim pcessus fuisse se habuisse et recepisse. hī loco traditiois. et hec qfirmat morte. vt.l. qd suo et ibi glo. C. de do. cau. nō nu.

34 C An autē teneat donatio iter pinges si qfirmet morte ciuiti. Puta maritū do nat vxori. c. deinde maritus efficiunt seruus. vī deportat in iſulā et oia bōa ei qfiscant nūgd ista. c. dēant qfiscari. R. de hī est casus in.l. hī mors. f. eo. et in.l. res vxoris. C. eo. vbi bar. scimādo illaz l. dicit qd donatio fieri pinges qfirmat morte nāli vī ciuiti. ex q libertas pdit. S3 si pditut ciuitas libertate manēt tūc mors nāli expectatur. exēpli pmi vi si donator efficiunt seruus pene. vel dānatū sit in metallū. vī in opus metalli tūc donatio exigitur s3 qualesett. Et ob hī dicit Bar. in.l. qd vī. f. de pe nis qd dānatū ad mortē efficiunt seruus pene. et sic talis suia trahit secū executō nē et istop dānatorū ad mortē nō valet testimoniū. et puto hoc idē eē euā si enaserit. vel si essent artēpi de māibus familie post suā latā in p̄sentes. nō dico ita de bānitis. Secus iſi est. sīg. fiat seruus hois vel p̄nati. Rō diversitatis fin gl. in.d.l. res est qd vbi efficiunt seruus hois est dīs qd p̄t renocare. s3 nō vbi efficiunt seruus pene. Hodie ho ex delicto nō p̄t qd dānari. vt sit seruus pene. vt in auctētia s3 hodie. C. eo. qd intelligit Bar. ibi in iſi qd sup̄sumere hīt. Secus si dānatū ad mortē sicut dictū est.

35 C An autē donatio qfirmetur morte ci uili. qd est p. p̄fessionē factā in religiōe. et qd est pulcra. R. bar. in.auc. si qd mu lter. C. de sa. san. ec. et in.l. hī mors. f. de do. iter vi. et vīo. concludit. qd qd ista mors ciuitis qd iducitur qd p̄fessio-

nem. hī oīo quo ad bona eādem esse etiū quē hī mors nāli vīputa sīgs in grediatur religiōe fratrū minop qd nō p̄t habere aliqd. nec in p̄prio nec in cōl. tūc puto qd heres habebit oīa incōtinēti. S3 qd talis mors ciuitis nō hī oīo eūndē effectū qd salte cōi p̄t retine re bōa. tūc heres institutus vī expecta re mortē naturale. et interim est i pen denti. poterit. n. aīi mori heres qd testator. ar. ad hoc. d.l. res vxoris. et p̄ hoc p̄z so. ad. q. nostrā eadem rōne. et p̄ predicta iura bar. in auc. ingressi. C. de sa. san. ec. ponit. q. an qd postqd ē igrēsus monasterii possit renocare testimoniū ante scm et p̄cludit vt hic. l. qd quo ad frēs minores hoc nō possit fieri quo ad all os sic. Idem alet. de lmo. ibi.

C Quid at si mīmonium nō tenuit 36 an valeat donatio iter eos. dic qd hī do natio ipso iure valuerit. qd in psona in digna ei p̄tuit. renocari poterit. C. eo. l. si ex voluntate. Intelligi si igno:abat. Si vero vīterq sciebat ipedumentū. et mīmonium nō tenere. fiscus repetet si. eo. l. cum hic. hī. vīti.

C Quid autē de vestimentis qd dat vī 37 vxori an valeat donatio. et an debeant esse vxoris. an hereditis mariti. R. bart. in.l. ihs. f. so. ma. dicit qd vestes quo tidiane quas maritus dat vxori statim efficiuntur vīo:is. l. ex annuo. f. de dōa. iter vi. et vī. et sic sine dubio p̄nēt ad heredes mulieris. Ventes ho p̄cīose nō efficiuntur mulieris nec vir vī dare aio donādi s3 p̄p seipm facit. vt. Uxor sua magis ornate vadat. vt.l. mortis sue cā i p̄n. f. de do. iter vi. et vī. et hī dīc glo. in.l. si vīsfructus. f. ad.l. fal. et hoc vī velle lex qd talia ornamenta nō sint vxoris. nisi exp̄sse legarētur vt.l. orna mento p̄ de au. et ar. le. et l. hoc legatūz cū. l. se. de le. iij. et vīcīt Bart. plurīs qfculūsse. qd vestes quotidiane sint vxoris p̄cīose vero et festīne sint hereditis viri. Idē bar. i.l.i. f. de colla. hī. nec ca strēse vbi grū. an hīmōi vestes sint cōserēde. et p̄cludit qd aut logiūr do ve stib⁹ vīlib⁹. et alijs illi dūe necessarijs

ad vñz quotidianis. et alle nō sunt pfecte
rēde s̄ sunt p̄prae illius mulieris. et ab
initio tenuit donatio iter societū et nur
vt. d.l. ex anno si ho loquuntur de vesti
metto et alijs ornamētis p̄closis et festi
vis. tēc illa q̄lia sunt veniūt ad divisio
nē vt. d.l. mortis nec p̄t dict q̄ more
socii facta donatio sit p̄firmata. q̄ nō
suerit dicte res dōate. s̄ ad vñz tradit
te. vt. d.l. mori lī in si. et iō putat q̄ lī ex
vñ q̄li loquēdū: qñ marit sp̄sas vro
tē. et mittit sibi coronā cū bursa. et dō
tatio donat vrox coronam. tñ dico q̄
nō est p̄prie donare s̄ magis ad vñsum
dare. d.l. mortis.

38 C Quid at dīcēdū v̄ vestib⁹ lugubrib⁹
bus. R. arg. i. l. si ex re dōat. f. de sti. ser.
determinat fore mulieris. p̄ gl. ibi posita

39 C Quid at v̄ encenys scis vron a cō
sanguineis viri v̄l vrox: an fint ipsi
vrox. R. bar. i. l. s̄ si plures. h. i. arro
gato. d. vul. et p̄. dīc q̄ si dōatio ē scā
a sanguineis ex pte viri illa dōa fue
rūt scā p̄eplatōe viri. vñ v̄ bōis viri
vident eē pfecta. vt. d. h. i. arrogato. dō
dīc amic⁹ v̄l cognat⁹. vidēt. n. magis
scā marito q̄l vrox. s̄ i encenys scis a
sanguineis vrox vidēt scā p̄eplatōe
vrox. et dīc bar. ita de scō le s̄sumisse.

40 C An at valeat dōatio iter p̄fuges cō
firmata iuramēto. R. bar. i. l. i. f. e. dicit
q̄ nō firmatur iuramēto q̄ iuitarent ad
v̄loquēdū. n̄ remittit se ad no. p̄ cū i. l.
figs p̄ eo. f. d. fideiis. et ibi q̄cludit q̄
v̄z tal dōatio. idē t̄z i. l. sei⁹ et augerius
f. ad. l. f. al. idē t̄z hui. v̄ cu. vt recitat
bar. i. d. l. sei⁹ hac rōe. q̄ datū s̄ fauorē
religiōis v̄z. vt. l. cū hic. h. circa. f. eo. s̄
iuramētu ē magna religio. idē t̄z Jo. d
l. et pa. i. c. f. e. et. nec ob. q̄ dici p̄t. q̄
iuramētu ē bonos mores n̄ v̄z vt i re
gula n̄ ē v̄ re. iu. li. v̄l. q̄z d̄z intelligi. qñ
iuramētu ē bonos mores n̄les. si de
bōis morib⁹ cūllib⁹. et iō dari p̄t h̄mōi
p̄fugib⁹ optia cautella q̄si volūt iter se
dōare vt donās iuret nō ūuenire h̄mōi
donatiōi; et sic valebit donatio.

41 S̄ circa p̄dcā oppōtur. nā iuramen
tu ē legē iterpositū est nullū. vt i. l. nō

bubli. C. de legi. S̄ lex phib⁹ dona
tionē talez. ergo te. R. pa. in. c. cū otin
gat de iure. vicit q̄ qñc̄ lex aligē
phibet p̄p bonos mores n̄les: nō cū
les ūseruados. L. uiles. n. sunt variab
les: et iuramētu in h̄mōi n̄ib⁹ valet vi
in. d. regula nō ē. qñc̄ lex fundatur su
per bono publico p̄ncipalr et iuramē
tu nō valet: q̄ pactū et iuramentū p̄ua
tor p̄t remittere ins publicū. qñc̄
lex ē fundata nō sup bōis n̄libus: nec
sup publica utilitate p̄ncipalr: s̄ i odi
uz aliquoz: et tūc cū nulla repiatur tur
pūndo i iurāte: ita q̄ p̄t dōtaxat cū di
spādio rex p̄palū iuramētu ad iple
S̄ legē obligat iurāte. qñc̄ lex est fun
data p̄ncipalr sup fauorē p̄uati. lī i odi
uz et sc̄ario sup publico. vt i. d. c. cū cō
tingat et in. c. v. de pac. i. vi. et iuramen
tu i h̄mōi obligāti iurāte. Rō hec ē. q̄
vbi lex n̄ est fundata sup fauorē publi
cū: nec iuramētu oīnet i se aliqua tur
pitudinē ex pte iurāte v̄l ex pte māe
nō p̄t impedire q̄mīnus q̄s obligē deo.
C P̄t et filius ḡ est i ei⁹ p̄tate sibi do
nare nō p̄nt: eo q̄ p̄t et fili⁹ q̄si vna s̄
psona. C. d. ipu. et al. sub. l. vlt. Fallit t̄n
in dote et donatiōe p̄p nuptias. S̄t et
aliu casus i q̄b⁹ valet donatio iter p̄tē
et fili⁹ et i q̄b⁹ nō q̄ritur p̄t v̄sfruct⁹
vt no. gl. i. anc. idē est. C. de bo. q̄ l. et
gl. i. anc. vt liceat m̄ri. col. viij. P̄m⁹
qñ sub hac ūdtiōe relingtur v̄l datur
a pente. l. auo v̄l p̄auo v̄l ab eē neo ne
pti puenia v̄sfruct⁹. d. anc. vt liceat in
pn. Scōs si p̄t remittat filio v̄sfruct⁹
quē h̄z i reb⁹ illi⁹ adūēticijs. vt i. l. cū os
h. sin. d. C. d. bo. q̄ l. Tern⁹ i h̄dūste
frijs v̄l sororie: i q̄ cū p̄fe admittitur: vt
i. anc. d. h̄c. ab. ste. h. si ho col. ix. Hoc
aliḡ intelligit: q̄si fili⁹ decedit: ad cū⁹
successionē vocat p̄t: et fr̄es vt i. anc. ces
ante. C. d. legi. h̄c. tūc p̄t nō h̄z v̄sfruct⁹
ctū i pte filiox: q̄ sectū diuidit: s̄ in bo
nis alijs eow̄z sic. et no. f. m. d. f. ran. de
are. i ūfilio. clxi. q̄ de iure cōi q̄si f̄t mo
ritur ab iestato ūp̄stite p̄fe et sorore so
roz vna cū p̄fe succedit fratri in ūp̄le
i. equaliter. vt in. anc. d. f. uncto. C. ad ter

43. nisi aliqua rō p̄ticularis excludat p̄fem a portōe sua. Quart⁹ i hereditate quā adit filius p̄fe nolēte vt i.l.f. h. sin. at. C. de bo. q̄ li. Quintus q̄ si filio legat⁹: vi cū marumittat. vt. d. l. f. h. f. Sixt⁹ si his reb⁹ q̄ filio obliuient parētib⁹ soluētib⁹ m̄fumonib⁹ sine cā rōnabili. vt in auc. vt nulli. u. h. q̄ s̄o Septim⁹ si filio legat v̄sfruct⁹. nā seruitus frumentis eē nō pōt. f. de v̄sfruct⁹ le. l. i. Octan⁹ si imperator donauit filio fami. vt. l. cū multa. C. de bōis q̄ li. Non nūs cū filios fami. etiā i castra p̄ dōat mobilia. Decim⁹ in quasi castreli. vt i.l.cū o. h. exceptis. C. de bo. q̄ li. Undecim⁹ si pater donat filio ob alimēta s̄z H. o. alitū cāum addit bar. in. l. h. f. re. amo. per gl. ibi q̄ si filiuissa. recepit dotē p̄fe si p̄sētiēt: nec se obligāt p̄ri nūhil acq̄ris: nec v̄sfru: nec aliqd alio

43. C Queritnr v̄xp p̄f teneatur facere in ventariū cū recipit bōa aduēticia filiorum in q̄b⁹ h̄z v̄sfructum. Bic q̄ nō Ad qd enī fieret cū de eis rōnē redde re non teneat. Itē q̄ ad hoc teneat; le ge cantū si rep̄it. Itē q̄ n̄ teneat: h̄z sua det p̄suētudo q̄ est optia legū interpres & hec qđ sūit de facto bononie. & sic de c̄la rōnibus p̄dictis. hec Mar. sy.

44. C Quid si p̄f v̄sfructuarius monachatur: an extinguetur v̄sfruct⁹ quez habet in bonis filij aduenticijs. R. glo. in auc. idē ē. C. b. bo. q̄ li. dicit q̄ n̄ finitur s̄z Mar. sy. dicit hoc vez i v̄sfructu quē h̄z in bonis alteri⁹. n̄ in filioru⁹ nā v̄sfruct⁹ quē h̄z i bōis aduenticijs filioru⁹. b̄n̄ finitur. cū filij desierint eē in p̄tate p̄ris. Idē desijt eē legitimis ad ministrator bonoru⁹ ppter q̄ duo p̄fatur v̄sfructus. Et hec qđ sūit de facto bononie: & sic sūit decisa. nec ob. predicta glo. quia intelliguntur in v̄sfr. quē h̄z i bonis alteri⁹. n̄ in bonis aduenticijs filioru⁹. hec Mar. Idē Saly. i. d. auc. idem est. vbi dicit q̄ quo ad v̄sfructu quē p̄f haberet alla rōne q̄ p̄ste p̄tati. vt n̄ extinguat v̄sfructus p̄ ingressū monasterij: q̄ quo ad hoc p̄ mortuo n̄ h̄et. q̄ adhuc alimenta

sunt ei necessaria. sed v̄sfructu quēm habz rōe p̄fē p̄tatis bene pdit: q̄ per igrēssū monasterij pdit potestatē Itē q̄ ad ministrator legitius ergo v̄sfructu cū pdit. nec retin⁹ hoc casu dñmida i premisi emācipatōis p. h. cū aut. l. cū o. C. de bo. q̄ li. q̄ existētā sui tur⁹ isto cān fili⁹ a deo. nō ap̄fē h̄z s̄z cōfē doc.

C Quid at de donatiōe quā facē p̄f si 45. lio in actu emācipatōis. an sit simplex vel ob cām. R. bar. in. l. vt liberis. C. de colla. & in. l. i. h. nec castrense. f. de colla dicit nemo dicat q̄ illud q̄s dat p̄f filio. In premisi emācipatōis h̄z cōe⁹ v̄sfr loquēdi. dicatur ob cām donatio. nō ē sine cā & simplex dōatio. q̄ magis fit p̄s patrī deberet dare q̄r enim liberae a patria potestate. & tō v̄f facta ex sola liberalitate. vt. l. cū o. h. cū at. de bo. q̄ li. Jō tāc̄z simplex dōatio v̄t p̄ferēda.

C An aut̄ pater possit dōare filio pp 46. merita. vide Bar. in. l. i. h. nec castrense. f. de col. & in. l. si donatiōe. C. decol. & i. l. strates a' ffe. f. de cōdi. inde. vbi distin quid p̄f si quidē p̄f dōat filio pp merita p̄cedētia talia. pp q̄ cultib⁹ extraneo ad idē teneretur. tunc val⁹ donatō & res donata efficitur peculij aduenticij. v. n. filius q̄suiisse ex' operis & laboribus suis & sic est aduenticij. d. l. cū o. h. i. nec sufficeret dicere i instrūnto q̄ hoc fecit pp merita. nisi merita p̄baren̄. vt. l. si forte. f. de ca. pec. & per hoc dic Bar. ibi. q̄ si aliquis donauit aliqd ali cui p̄ meritis & bonis seruitijs habetis & receptis ab eo. si quidē ista donatio sit ab eo qui posset donare libere: nūl lis precedētib⁹ merit⁹. tunc ista verba enūciatūa inducit p̄bationē iter easdē p̄sonas. s̄z si de necessitate regretē & alaſdonare nō posset. tūc illa s̄ba si probarent merita p̄cessisse. vt. d. l. si forte. & no. in. d. l. si dōatiōe. Si vero do- naat simpli merit⁹ n̄ p̄cedētibus. tūc n̄ valet dōatio nisi morte p̄firmetur.

C S̄z qđ i dubio q̄si pater dōat filio 47. simpli an videat donare vt filio. an vt būmerito. gl. in. d. l. si donatione dicit no. vt refert ibi Bar. q̄ debet in

spicere si p̄cesserint merita q̄b^o interuenientib^o nō esset donatio simplex'. sed ob merita. si nullum meriti p̄cessit. vñ simplex donatio. et si pater dixerit in testo. dono tibi vt exēno pp̄ merita. ta lis. n. p̄fessio nō facit fidem.

48 C Utz dōatio facta sub cōditiōe sit idē q̄ sc̄a sub mō. s. nā illa q̄ sit sub p̄ditione puta si tale qd̄ fiat. nō t̄z. n̄lī existente p̄ditiōe. sed illa q̄ sit sub modo. puta vt tale qd̄ fiat. statim t̄z. sed si extante illo p̄t reuocari. iC. de do. que sub modo. l.i. z. iij. z. l. fi.

49 C Utz sacerdos prochtales et alij. clici. siue plati possint dōare. De h̄ vñ s. clie. iij. l. s. z. h. y. ēps tñ ad p̄struēn. mōasteriū. p̄t p̄ferre qnq̄gesimaz honoris sue ecclie ad edificatiōez vero alterius ecclie solū cētesimā. xij. q. y. bo ne rei. nec regriū nou^o p̄sens cum se mel a iure p̄cessū sit. et si p̄les dōatiōes fecit et excedat qnq̄gesimā vel cētesimā excedens siue vltiā reuocabit et si oēs fin pa. et doc. in. c. aplice. de do. licet alig dicant q̄ de qualibet d̄z subtrahi certa ps. q̄ vltia dōatio simpli nō gra uat. Sed in h̄tū ē: q̄ p̄rie dōatiōes sūt sortite suū effecū. nō ergo debent reuocari q̄ p̄ vñs vel vltiā. q̄ qd̄ h̄c factū est z. S̄z vbi p̄les dōatiōes essent sūl facte. seu n̄ appet d̄ asfioritate t̄c p̄t p̄cedē h̄tia op̄i. ifert ēt pa. q̄ vbi dōatō phibet vñq̄ ad certa h̄titatē: nō p̄fit si eri p̄les dōatiōes successiue vñq̄ ad illā h̄titatē. q̄si hoc videat actū in fraudē legis. et fac mām. l. sācim. C. de' do. nā dōatio phibet sine i sinuatōe vltra qn gētos aureos p̄de q̄ successiue quis fec eidē p̄les dōatiōes: et sūl coaceruate ex cedut qngētos aureos nūq̄d excessus valebit siue insinuatione. et certe dicendū est q̄ n̄ et optie p̄baē in. d. c. aplice.

50 C Enī at cōsensu capli dōbeat iteruenire q̄ ad p̄struēndū mōasteriū. dic h̄z Pa. vbi. s. q̄ ēps a prin. nō p̄t de novo p̄struere mōasteriū nec eccliaz constructā seculare mōasticis informare regulis siue p̄sensu capli. et ita intelligi tur. c. si ēps. xy. q. y. Sed postq̄ hec sūt

acta sine cōsensu capli p̄t sol^o h̄c dōationē facere: q̄r tūc ē necessaria. et ita in telligūt alta iura. Et h̄z cōiter doc. non solū de redditib^o. h̄z ēt de possessionib^o p̄t ēps h̄c dōationē facere qn imo ex pedietius ē ecclie de possessione q̄ pp̄ hoc donare qnq̄gesimā p̄t ē redditua. et h̄z inelligas d̄ donatōe inter vñtos. Secus in testō h̄z cōiter doc. q̄r testm̄ porrigit ad t̄ps: quo nō ē futurus p̄laus q̄ morte p̄firmaē. ergo cū nō possit disponere tunc: nec nūc in testō. Itē te stamētū sit de reb^o p̄prijs. nō de alienis. et adhuc ex magna gfa p̄redit ve q̄s possit testari de rebus p̄prijs pp̄ p̄mā rōnē. Si tñ qnq̄gesima aut cētesima ēt in graue dānū ecclie t̄c dari nō v̄bēt. d. c. aplice. itē i rex dōatōez d̄z at tēdi. rōabil p̄suetudo loci. ex v̄do. ceter^o **C** Enī autē in oib^o donationib^o factis sūt vltra qngētos aureos regratur insinuatione. et dicitur insinatio scriptura publica que sit corā iudice: et scribitur in actis publicis. Dic h̄z monal. q̄ dōatiōes q̄ in privatū a principe sunt. enī insinuēt q̄titatis sūt valēt et sine scriptura. l. sācim. C. de dōa. et ecōuerso que sunt in principē a privatī. l. sancti inus. et in auc. et a p̄vatis ibi posita. itē cū donatōys locis similiter valet: q̄r in his optia mēsura ē rep̄donata p̄ mensitas in auc. de non alie. vel per mu. re. h̄. si nimis colla. y.

Additio · an autē donatio inter sūt vnos insinuatione legitima nō accedēte excedens sūmā qn gentorū florenorū Interueniente p̄formatione imperatoris ex certa scientia post mortē donatoris valeat. ita vt p̄ ea preindicetur qbusdam nepibus de bēntib⁹ siue cēdere ab intestato. pan. in cōsilio. lxxxvij. iC. p̄tē christi eiusq̄ matris cōcludit ppter dictā clausulaz apposita scilicet ex certa scientia q̄ talis donatio valeat et in preindicti illarum neptum. et adducti tex. iuncta gl. In cle. i. de fūmū. eccl. q̄ tanta ē potestas principis circa ius positū vi facta possit habere p̄ infectis: ita vt fac-

at retrostre ac si nūq; emanasset illū ius
Lū ergo in casu nostro illis neptibus
fuerit ius adeundi quesiti ex turis ciuilis
dispositione & ex codē iure corue-
rit dicta donatio ex insinuationis dese-
ctu. cū de iure naturali vñ gentiū nō re-
quiratur hec insinuatio. sed sufficit ad
ipius insinuationis validitatem vo-
luntas donatoris vt in. q. per tradicio-
nē insti. de re. di. sed sive inducta de iu-
re ciuilis saltē vt homines non fraudē-
tur. potuit imperator tanq; sup hoc ius
positum existens habere illā legē pro-
fecta ad omnem iuris effectū. & sic
perinde valeret illa dōatio ac si nūq;
illud ius emanasset: non obstante q
medio tēpore ius adeundi fuerit illis
neptibus acquisitū. Quia hoc ius illis
interuenit mediante turis ciuilis dis-
positione circa qđ potuit imperator di-
sponere habēdo illud pro infecto qno
ad omnē iuris effectū. Nec hic impe-
rator principaliter dispositus circa ius
privatum illarū neptū sed p quādam
cōsequentiā principaliter enim dispo-
suit circa ius ciuale supplēdo solēnitā-
tē ab eo requisitaz multa enīz permit-
tuntur per consequentiaz que non ad-
mittitur principaliter vt in. l. i. ss. de an-
cto. tu. p̄sertim cum hoc ius fuisse hōi
neptibus quesiti: nō ex earti contractu
seu facto. sed turis dispositione. Nec
hoc casu imperator principaliter dispo-
nit cōtra ius gentiū tollendū q̄ntum ē
ex facto hominis. Sz nos lognūt in
ture quesito auctoritate iuris ciuilis
ad hoc tex. notabilis in. l. i. ss. de nata.
resti. vbi tex. dicit q Imperatores non
facile solēt liberti natalib; restituere
nisi consentiente patrono. cum si pos-
set postmodū ad liberti successionem
venire & nū vt inuit ibi tex. iugator hoc
pōt ēt non vocato patrono licet de fa-
cili nō soleat: pōt ergo ex certa scientia
facere si vult. ad h̄ facit qd notat Inn.
l. c. nisi cū pridez de renuncia. q superior
penes quem est potestas dispensandi:
pōt ēt nō vocatis illis quibus preiudi-
catur dispensationez impendere. & p

tex. illus. l. i. ss. dicit notabiliter bar. in. l.
gall. q. t quid si tantū. ss. de libe. & p.
q si imperator vult legitimare aliquē
non vocatis agnatis quib; delata est
hereditas: potest dūmō hoc faciat ex
certa scientia. Idē p hoc faciunt dicta
per Ly. in. l. rescripta. C. de preci. impe-
ra. offe. que ḡmūnter approbantur p
alios Legistas & canonistas in. c. que
in ecclesiarum de constit. q licet p̄n
ceps nō possit sine causa rescribere cō-
tra ius diuinum: tamen si de facto scri-
bit presumenda est in eo causa. Unde
si princeps mandat aliquem interfici.
vel rebus suis p̄luari sibi parendum
est. Nec obstat predictis. l. fina. ss. de na-
ta. resti. vbi dicitur q libertus debet p
imperatore in restitu natalibus p̄ono
consentiente qd ius p̄foni per hanc re-
stitutionem amittitur. & per illū tex. di-
xerūt doc. cōmūnter q princeps in le-
gitimatione fidā debet regrere agna-
tos qui successuri erant ab intestato &
cum eoz p̄sens legitimationē facere:
saltē eo casu quo filius petit legitima-
ri post mortem patris. dic q dicta. l. fi-
na. procedit de potestate ordinaria. Sz
nō absoluta. prout loquili dicta. l. secū-
da eodem titulo. que hic interuenit p
illā clausulā ex certa scientia.
C An autem valeat donatio sine insi. Sz
nūtatione confirmata iuramento. Se.
Bald. in. l. illud. C. de sacrolancis ec-
cle. dicit q non. Quia ad hoc vt iura-
mentum aliquid operetur: tria debent
cōcurrere. Primo q persona sit habi-
lts vel per iuramentū habilitata. Se
cundo q sit generalis forma seruata.
Tertio q res non sit prohibita. vt. l. si
quis inquisitos. q. s. ss. de le. i. Sz iste
donatōes clādestine nō interuenienti-
bus actis sunt prohibite vt. l. donatio-
nes. C. de donationibus ergo iuramen-
to nō validatur: merito: nec oris obliga-
tio naturalis. Idem tz Sali. in. l. pe. C.
de dona. Sed Jo. an. in addi. Spe. in
ss. de instru. edic. sive de fide instru. q.
poro. tenet h̄ium p ea que habentur
in auc. sacramenta puberum. C. si ad.

versus ven. et quod habet in c. cum statuat. de iure. Seco quod non habet perpetuam causam prohibitonis: quod in certis casibus valet sine insinuatione: ut habet in d. l. p. Ideo potest iuramento firmari: ut l. non dubit. C. de legi. Jo. de imo. dicit quod opere. Jo. an. potest teneri dum pro metu vel dolu non sit extortum iuramentum: quod tunc possit peti absolo iuxta ea que habentur in c. si vero de iure iur. et ad rem nem. Bal. non det quod res non sit prohibita vero est de iure canonico. Secus si de iure civili. ut voluit Jo. an. post No. in c. quemadmodum de iure iur. Ang. de are. insti. de dona. dicit quod cum iste casus sibi semel occurreret noluit per aliquam ex dictis opere. consulere. Tunc videtur tenenda opere. Jo. an. et imo. per ea que notat bar. in l. si quis per eos. de fidelis. ubi dicit quod ibi doceatur iter vi. et vero non valeat: tunc si firmat iuramento valet idem dicere in causa nostro.

S4 **C** Quid si remitto dicto mille denarios et sic cum libero auctoritate insinuatorem per bar. in l. modestum. scilicet de dona. distinguit aut debitum est odiosum ut usuratum vel penarum: et valorem sine insinuatione. ut d. l. modestum. aut est debitum per sortis. et tunc aut est debitum ex pluribus causis: et tot sunt liberatones quoniam sunt cause debiti: sed non indiget insinuatione si aliqua causa non ascendet ultra gengentos aureos aut tota summa est ex eadem causa: et tunc indiget insinuatione: ut l. si quis obligatus est de regno. in. Secus si fiat ex alia causa. quod tunc clavis est: quod non indiget insinuatione hoc Ang. in l. Insti. Finis.

S5 **C** Alio autem donator teneat de eiusdem nomine dicere per pa. s. c. inter cetera. de proben. et in c. si de emp. et ve. post l. et alios quod aut donator: soleniter promissione promisit de eiusdem: et teneat. aut non promisit. Et tunc aut donatio incepit a promissione: ut quod primo promisit: et postea doceavit aut fecerit a tradidit: quod simul donavit et promisit. Prior casus: ibi olim non tehebatur: nisi promissio suisset soleniter: prout stipula interuenienter: sed hodie secundus per l. si quis argentum. C. de do. Seco casus. s. cum incepit doceatio a tradidit: aut ut

agere ad particularis interesse: puta ad factus factos occasione illius donatorem et distingue ut donator fuerit in solo vel non. nam primo casu. teneat. Seco non: ut l. aristoteles. s. d. d. Ad totale vero interesse rei doceatur agere non potest. ut l. iij. C. de cuius.

C Quid autem si donator dicat: dono sibi villam meam et oiam iura quod habeo in ea: an veniat iura spiritualia: ut puta: inspropositus decline et huiusmodi: Sic pa. in c. sedes. de rescriptis per notabile dictum Inno. in c. ex lris. de iure pa. quod non veniat iura spiritualia per tale donationem. quod hoc signum omnino non extendit se ad ea que sunt alterius iuris et nature quam ea que principaliter transseruntur optime facit. d. c. sedes. ubi dicitur quod per clause la generalis: quidam alii: Et res aliae multitudine effrenata non includuntur: nec personae: nec res maiores expressis: sed partes vel minorum. Ex quo insertum Pa. quod genus sequens enumerationem specierum restringitur ad species pares expressis. Sic ergo illa generalitas. s. et omnia iusta. dicitur restringi ad temporalia: per spiritum temporalitatis procedentem. Secus autem quod datur aliquid quod habet similitudinem temporalium et spiritualium iura cum omnibus pertinentibus suis: sicut est probenda que habet possessiones et decimas: tunc oiam simul transseruntur. hoc idem ibi No. in d. c. ex lris.

Onus autem donator teneat mortis est ut eis re quam dono malo me habere quam eum cui dono: sed magis ipsum quam hereditatem meum. scilicet eo. l. t. Vel magistratus difiniendo: est quedam ex mortis vel alterius instantis vel futuri piculi consideratione vel meum dispensatio voluntatis. scilicet l. i. t. et addit hoc liberaliter facta: quod si quis causa mortis sibi dominante rem suam conservet in valorem: licet periculis iminet. scilicet per metum. canem. metum. Et hoc intelligitur quod metus id mihi infertur ut aliquid donec alias secus. scilicet eo. l. t.

C Quis potest donare. scilicet quod huiusmodi donatrices facere potest ois quod testari potest quod aut testari non potest ea facere non potest. hoc fallit in filiosa. quod ibi parte coherente testari non potest exceptio castrensi pecu-

1. *No: vñ quasi donationes tñ cā moxis facere pōt. parente in cul^p p̄tate est cōsentente. s. e. tam ls.*

2. *Cui donari potest. s. q. oibus do-natio fieri pōt qbus legatū de iure re-linqui pōt. s. e. l. oibus. In quo qdem sp̄s nō donatiōis. ls mortis inspicitur s. e. mortis. no. nū b̄z Bar. in. l. qdem. s. de pe. q. ls dānatis in metallū nō pos-sit legari fallit tñ i cā alimētorꝝ Et hoc facit ad. q. an fr̄s m̄iores vñ alij q ni-hil pñt habere. salteꝝ possim petere ex cā alimentorum.*

3. *Quero qd pōt donari cā mortis. s. gegd inter viuos dari pōt.*

4. *Quod sunt species huīus donatio-nis. rñdeo tres vna que fit ab hoīe sa-sano: eo q cogitat se qñcꝝ moriūrū. Alio dñe fuit ab hoīe q occasiōe lā-goris vel alterius cāe timet sibi morteꝝ vel aliud piculū de pxio iūnere: qua-rū vna fit ita vt res donata statim fiat accipientis. vt tunc fiat accipientis cū donas decesserit. s. e. l. ij.*

5. *Quali aīt fiat dic q tripli. s. tradi-tiōe: pollicitatiōe: et stipulatiōe. s. e. l. se-natus. q̄cūqz aut spē fiat dñ inseri in ea q fiat cā mortis: vel alterius piculi ta-lis. qz als esset donatio simplex iter vi-uos q̄tūcūq fieret in articulo mortis qz nō eo ipso q ḡs moriēs donat do-nare mortis cā vñ. d. l. senatus. b̄z A. 30. Scđz aut hoīe hoc stimādū erit vñborꝝ affectiōe et q̄litate psonarū et status. Et si nihil appet. p̄sumit inter viuos dō-a-tum. Et debent in ea qñcꝝ testes adhi-beri. C. e. l. fi. dñ et esse pñs psona cui fit vel alliaꝝ vice eius recipiat cā vnde si vult donare cā mortis pauperibus: vñ ecclesie donet notario stipulanti et reci-pienti nomine pauperiū. vñ ecclesie s. e. inter.*

6. *Ex'gb^o aīt causis renocetur hoc do-natio. Vnic q cūnscicꝝ spēi: vel modi sit ipso iure tripli reuocatur: vel si do-nas supuixerit: seu de piculo in q erat qualuerit: vel ei penituerit: vel donata riū p̄mis decesserit. Insti. co. in prin. Si in donas irrevocabile cā dixerit cē*

irrenocabiliſ erit vt si dicat dōationes hāc: q̄tūcūq p̄mori donataris. aut me supuentre: vel penitere p̄tingat tñ irre-uocabileꝝ eē pacis cor: et iubeo volens eam. nulla ratione vel cā irrari posse d. l. senatus. s. mortis cā et sic habebit effectus simplicis donationis: ls dica-tur fieri cā in mortis.

7. *In qbus aut h̄mōi donationes sint. Siles vel dissimiles legatis: Vnic hoc donatio differt a legato. Prio qz lega-semp datur ab h̄fde: ls dōatio cā mor-tis vel ab eo vel a defuncto. Scđo qz filiis. p̄fe p̄mittente: hāc donatōem facere pōt: nō aīt pōt legare vel testari qz ex hoc alieno arbitrio pēdere nō dñ s. e. l. ts. nec ēt pōt codicillari. vt. l. ij. de le. i. vbi h̄etur qz q nō p̄t testari non p̄t codicillari. et sibi Bar. reddit rōez q̄ re aliud fit i dōatōe cā mortis: et aliud in legato. dices qz ls dōatio cā mortis fit vñcia voluntas sapit tñ nāz ſctuū in ter viuos. et iō p̄t fieri a filiosa. volente patre. Tertio: qz si testim accuso lagatu-pdo nō aīt donatiōe. s. de his q. vt in di. l. post legatū. et isti de do. h. i. i. gl. in ver. fere. vbi ēt ples alie ponuntur dñe. rō aīt dñe q̄re i. d. cāu p̄datur legatū: et nō dōatio cā mortis datur p glo. i. d. l. post legatū. i. h. q mortis cā. qz dōatio mortis cā nō p testim p̄firmat. Et vide ēt bar. i. d. l. circa p̄cipiū. vbi dic qz il-le q dic testim falsū directe ipugnat iudiciū vñ voluntatē defūcti. et p gñs dñ p-dere legati. quenit aut cū legato qz in morte p̄firmat et ex ea falcidia trahit. C. ad. l. fal. l. fi. Et i tm ē silis ei. vt cū ip-so fere p oia qñcere. d. isti. i. tex. et i. gl. Sz dices tu nōne legatū p̄t dari a testa-tore sic et dōatio cā mortis certe sic: ls tē amittit nomē legati si trāsit i dōationē simplicē et i spēz dōatōis iter viuos. Et de h̄ est gl. singularis de q di. faci in-sgnū festū i. l. legatū. de le. ij. et dt. dicit qz ex hoc sū duo effectus: prio qz testim nō poterit aīmodo reuocare. Scđo qz de hoc ampli falcidia nō detrahit. vt l. vbi. s. de do. cā mor. qz tene mēci dic̄bar. i. d. l. legatū ls ip̄e dubitet de hoc.*

Donatio.ijij. pp nuptias. donatio pp
nuptias ē qd spōnis spōse dōat qd
ab ea dōte accipit. exira de do. iter vir.
et vro. c. nup et ibi p3 idē est et si spon
sus dōat qd nō accipit dōte: qd sine ac
cipiat dōte: sine nō illud qd donat sic
vocat. alicubi tū vt i spania g̃uetudo
est vt viri vxores dōtēt ex pp:ta subā
q̃ g̃uetudo p̃t eē licita b3 pa. i. c. si ne
cessē dō. iter vi. huius aut̃ donatōis p
p̃tū est: qd si pacticai maritus de dōte
vel pte dōtis lucrāda vxore p̃mori⁹ ta
lē p̃tē d3 lucrat̃ infier de donatōe pp
nuptias p̃mormo viro extra de do. int̃
vi. c. fi. q. sane. t. C. d pac. quē. l. ex mor
te. vbi et p3 qd si d̃uerse sint c̃titates
matoris vel minoris dōlis et donatio
nis pp nuptias. qd et tūc eq̃litas de ne
cessitate regrit̃ in q̃ta et nō i c̃titate. Et
qd si pactio p̃ria sc̃a fuerit: nō t3. Istr.
vt refert P. a. i. c. fi. de do. iter vi. p. d. l. l.
ex morte. dicit qd p̃t eē dispitas in dō
te: et in donatōe pp nup. et i c̃titate l3
b3 pa. videat i ex. hodie de iur autētico
rū i auc. eq̃litas. 3 pac. quē. qd dos et do
natio debeat eē eq̃les: et pacta de lucro
dōtis vel donatōis dñt eē eq̃lia. et ita
seruat b3 pa. in senap c̃mitate: vbi cōit
donatio pp nup. est eiusdē c̃titatis cū
dotes b3 i mulius locis nō obſtruit vñ
ut dicit gl. i. d. auc. eq̃litas. ipa auc. ē s̃b
lata hodie pp g̃ne iudinē qd g̃stituitur
dos et sepe nulla dōatio sit a viro. S3
tu dic g̃uetudinē suadā vbi viget alio
fua dispōne illus autētice.

I Sed tu dicere quod opat ista doatio
pro nup. quod sit a marito. cui maritus est te-
neat bona doata postate mitemodo et fa-
cit fructus suos soluto hominum monito re-
dit ad eum. Primum probasti. l. vbi. C. de in-
re do. Secundum probasti. d. c. si. So. dicit Jo.
an. post pe. et abbatis quod operatur multos
effectus. Primum pro pactu quod sit de lu-
crada dote. nam ex eiusdем sur in favore mu-
litis ad donatores pro nup. ut sicut ma-
ritus ex pacto lucratur doceatur p'mortua
vixisse. ita uxor lucras illa doceatur p'mor-
tuo viro vi. d. c. si. Secundo sunt uis huius
mulier in rebus sibi datis pro nup. in

Dote recuperanda q̄ in alijs bonis mariti. nā in alijs bonis pōt vxor renūcire iuri hypothecaz. s̄ in istis reb⁹ dōatis nō vī sic sit vii possit q̄suli mulieri i dote recuperāda de q̄ in auc. siue a me C. ad vel. ⁊ i.c. guenit. de empt. ⁊ ven. vbi habetur p̄ pa. q̄ res dōatas vxori a viro pp nup. nō pōt alienari p̄ mari tū: ēt plentiēte vxore: vt in. d. auc. siue a me nūi duob⁹ iterū lentibus. Prīo q̄ vxor q̄sentiat p̄ biēnū: sa vice. Scđo q̄ tm̄ sit in viri facultatib⁹ vt idēnitati vxoris possit q̄suli. ⁊ regritur v̄t facili tas sit in bonis maritūm solū tpe h̄c. vt q̄dam dicit: s̄ ēt tpe quo vxor agit seu agere p̄t ⁊ pdict⁹ t̄ ex. notabiliter l̄mitat ius cunile. Testio opa: q̄ marito vergēte ad inopiā: vxor pōt ēt a ceditoib⁹ mariti vēdicare t̄ dote q̄ do natōez pp nup. d̄st. n. deseruire oneribus m̄fimonijs: vt i. d. l. vbi. Quartos si vir cōmittit adulterij mulier pōt age re: ve lucretur illa donatiōez pp nup. si cut agit vi: vt lucrēt dote mulieris: q̄s mulier adulterat vt i. c. plert̄q̄. de do. iter vi. ⁊ s̄o sis cant⁹ vt semp fiat ipsa donatio pp nup. ipsi mulieri. ⁊ noi. q̄ ista donatio q̄ sit vxori a viro: si idiget insinuatiōe: q̄nīs gngētos aureos exce dat. C. de do. a. n. nup. auc. eo decursū. ⁊ rō est b̄z Bar. i. l. cū multe. C. de do. a. n. nup. q̄ nō est dōatio simplex. s̄ ob cāz q̄ p̄derit mulieri: ⁊ nō viro: q̄ si p̄ctū factū fuerit de dole ⁊ donatiōe iu crādis mulier i dōatiōe lucrabſt ultra gngētos aureos: vir aut nō lucrabſt vitra gngētos in dote: vt i. d. auc. eo decursū. fructus tñi donatiōis ppter nuprias: nō vxor: s̄ vir percipiet ad sustentationez sui ⁊ vxoris. ⁊ familie. siue propter onera m̄fimonijs. extra de do. iter virtuz per vestras.

Dos ē dōatio a pte m̄lteris fca p̄i
viri p sustinēdō onera m̄rimōij
et est dōis nā vt duratē m̄rimon̄ ordi-
ret. dos eo vō soluto soluit. qz sine eo
ē nō p̄t. s. de iure do. l. iy. et est dos q̄si
pprū p̄fumonitū multeris. s. de mi. l.
veniq. h. h. vīz. et ad hoc q̄ si dos: 03

¶ m̄fimoniū sit ḥctū. nō tñ de scō: s̄z
et de iure. d.l. iij. S̄z ḥdiū stat m̄fimo
nū dñm dotaliū ē penes vīz & ḥ volū
tate viri nō p̄t inde elemosynā facere.

Additio. adde tñ qd no. alex. de
m̄fimo. sup h̄ica. ff. so. ma
tri. vbl dicū q̄ dcā. l. iij. de iure. dotiū
p̄cedit qñ m̄fumoniū nec depñti nec
de p̄terito suiss̄ ḥctū: & sic vbi nullum
m̄fimoniū suiss̄ ḥctū. sec⁹ ergo ē si p̄s
suit ḥcum qz lz eo postea soluto tñ d̄
dos. & hoc volunt pau. de ca. sup h̄ica
ff. so. ma. idē bar. i.l. simarito. e. ti. & p̄
hoc deciditur qō notabilē q̄ suit de scō
bz pau. & ca. q̄ statutū disponēs & mu
lier teneat egs portiūd̄ relinqre dotē
suā filiis suis vtriusqz m̄fimoniū: lz lo
cum nedq̄ qñ moratur mulier q̄stante
m̄fimoniō: sedēt qñ morti eo iaz solu
to: qz ēt tunc d̄.

Finis.

2 C Quot sūt sp̄s dotti. ff. due. nā alia
est p̄fecticia. alia aduēticia. p̄fecticia ē
q̄ a p̄e v̄l a supiore aliq̄ de linea p̄is
tāqz a p̄e ē p̄fecta. s. de bōis et̄ nec re
fert: an filia v̄inceps sit i p̄tate: v̄l emā
cipata: q̄ nō p̄tia p̄tias facit dotē p̄f
fecticia s̄z nomen p̄tis. p̄fecticia ḡ ē si p̄
dederit: vel alt̄ et̄ mādato vel nomē
eo ratū h̄ntē: vel' curatore et̄ si sit pd̄i
gus vel' turiosus. ff. v̄l iure do. p̄fecticia
si v̄o p̄ nō tāqz p̄: s̄z tāquā extrane⁹
dederit illud qd̄ daret extrane⁹ sibi vt
daret in dotē filie nō erit p̄fecticia sed
aduēticia hec. n. aduēticia ē. quā m̄ler
dat p̄ se v̄l ali⁹ a p̄e v̄l auo sine sit ff
sine aūscul⁹: v̄l qz ali⁹. d.l. p̄fecticia.

3 C Ad quē p̄tinet p̄iculū rei dotalis: an
ad vīz vel ad v̄xorē. ff. res date in do
tez aut sūt estimate: aut nō. Si sic p̄icu
lū spectat ad virū nisi res ex toto pierit
an nup. nā estimatio venditionē facit
Et in hoc cān tā lucrū q̄ dāntū spectat
ad vīz sicut ad rei éptorē. ff. de iu. do.
plerūqz & l. res i dotē. si v̄o nō sūt esti
mate: ad vīz n̄ spectat p̄iculū rei dota
lis: v̄l electiōis vel deterioratiōis: s̄z ad
v̄xorē. d.l. plerūqz. Et ponit ibi exēplū
q̄ si vestis sit estimata & mulier ea⁹ at
triverit: vir estimatiōez reddit. Si v̄o

inestimata dāntū & lucrū p̄tinet ad mu
lierē. d.l. plerūqz. fructus tñ dotti p̄tī
nen ad vīz. pp onera m̄fimoniū: si tñ
sustinuerū on⁹ m̄fimoniū: als secur. fl.
e. dotti fructus. & d.l. plerūqz. h̄. si fuit
vbi ēt d̄ q̄ fet⁹ peccoz dotaliū p̄tinet
ad vīz q̄ p̄putatur i fructib⁹: sic tñ ve
suppleat prius capita p̄mōrtua ex feti
bus iaz natis. Unde ibi fallit hec regu
la. cuius est emolumētū ei⁹ d̄z eē per
cultū. Et hoc est v̄p: n̄i res dotalis q̄z
stat in numero pondere & mēsura: qz
p̄iculū talium spectat ad vīz. Fetus tñ
ancillaz dotaliū nō cedūt viro qz di
gnitas q̄ditiōis humane facit: v̄l prius
ancillaz nō debeat fructū hoie cēserē
d. h̄. si serul. itē nec lapisodie vbi lapis
nō renascit. Secus vbi tales lapides
renascit: cuiusmodi tūt in anglia &
asia: qz tūc fructus eoz p̄tinent ad vīz
idē est de fūdis argētisodinis: & silib⁹
& de arborib⁹ nō cedēdis. Secus ergo
in arborib⁹ cedēdis: vt qz j. breue tem
pus renascit. nā tūc p̄nt dici fructus
Hoc. idē lz bar. in. l. diuoxio. h̄. si fun
dū. & h̄. si vir in fundo. ff. so. ma. vbi sa
cit ex illis duas cōclusiones. Prima ē
q̄ arbores cedue cōputantur in fructi
bus. vt sunt salices & h̄mōt. Secus in
arborib⁹ fructiferis. Scda q̄disiō: q̄
lapis q̄ nō renascit non est in fructu
Secus si renascit. idē in cretisodinis
& argentisodintis. & p̄dicta inducit ad
q. quotidianam. Done maritus qui
fuerat notari⁹: legavit v̄xori v̄sfructū
omnium bonorum suor̄. An illud qd̄
percipitur ex exemplatione p̄tocolioz.
p̄tineat ad mulierē. Et dicit q̄ nō. Iu
lud. n. qd̄ semel tñ percipitur: & non
renascit: nō dicit esse in v̄sfructu. vt
in dictis duobus. h̄. sed redditus proto
colloz est h̄uiusmodi. qz ex quo semel
est reddituz nāqz amplius percipietur
aliquid cum non sit verisimile q̄ per
cipiens perdat illud

C Pactum patri factum a filia: dum 4
nuptiū traderetur: q̄ v̄ote p̄tentia nul
lum ad bona p̄fna ingressū haberet
iprobat lex civilis. Si tñ iuramēto. nō
bb

Vis nec dolo p̄stito firmatū fuerit serua
nō debet extra de pac. **G**uis li. vi. de hoc
vide. j. pactū. h. i. et se.

Sed **D**os et donatio ppter nuptias alle-
nari nō p̄nitentia p̄sentiente uxore. nec
valet alienatio nisi uxor uirauerit non
quenire. et hoc si nō vis: nec dolo p̄stitū
fuit tale iuramentū. extra de iure. cō
tingat. **Q**uidā tñ circa rez dotalē im
mobilem puta domū vel agrū distin-
guit ut notat **A**sten. li. viii. et ix. q̄ aut
talis est estimata: aut nō. Si sic vir eaz
alienare potest: q̄ est ep̄mittat: nisi estimata
heret: ut sciretur q̄d res valeret: ut
sic soluto m̄rimonio. appareat: an res
sit deteriorata: vel h̄mō. **C**. de iure do-
si inter. Si aut nō sit estimata: tūc non
potest alienare: nisi in his casibus. Prio-
ri si p̄uocetur ad divisionem fundi dota-
lis a socio: qui cōdem h̄z illum fundum
cū ipso: Ipsiō tñ ad divisionem p̄uoca-
re non potest locum. **C**. de sum. do. l. fi.
Secundo si alienet cum vniueritate:
ut ibidē. l. i. Tertio si alienet ex necessi-
tate. ut ibi Quarto si convertat in utili-
tatem uxoris. ut ib. l. viii. Quinto. si
uxor alienatione cōsentiat secundo post
bienniū. d. c. cū contingat. in glo. dūmō
sint alie res viro ex ḡbus ei p̄solere pos-
sit. **C**. ad velle auc. sine a me. Sexto si
tm̄ sel p̄sentiat: et cū hoc uiret. de hoc
dictū est. s. et fm̄ Jo. an. hoc intelligit
sine mulier uiret per se sine p̄ procurato-
rez: cui dedit ad hoc spāle mandatū ex
tra de procu. c. fi. li. vi.

Sed **P**one mulier p̄io iurauit dotē vel
dōationē ppter nuptias nō alienare nec
alienationi cōsentire: nisi ex cā rōabi-
li et auctoritate iudicis.

7 **C**Quid si postea consenserit: nō au-
ctoritate iudicis et iurauit non p̄trans-
ire. **R**. fm̄ Ho. sup. d. c. cū contingat pri-
mū iuramentū seruabit. ar. extra de iu-
re ea te. et c. stelleto.

8 **C**Quid si mulier iuret rez dotalē alie-
nataz nō repetere: nungā tale iuramē-
tum erit seruandum. **V**ideretur q̄ sic q̄
seruari potest sine interitu salutis euerne
et mulieri tm̄ obest illud iuramentum

nec habet auctoritē pluri papaz. vt. d. e.
cū contingat. et id est de adulto: rez sum
alienante: et iuramento p̄firmāte. vt. C.
si aduer. ven. l. i. Ho. ac intelligit illud
c. cū contingat. hoc mō scz cū tibi dicere
seruare debent. subaudi muleres: q̄ p-
pria temeritate non debent venire q̄ s̄
papa restituet eas ppter motu si iterue-
nerit iuramentū vi vel dolo p̄stium.

CSed quo p̄stabat de metu vel dolo **9**
R. constabat fm̄ Host. ex pspicuis insi-
dys: considerata psonap q̄litate. Aut.
.n. mulier est qdā virago et sic nō p̄su-
mit coacta. Aut ē nature debilis et vir-
ture cervicis et facies ferocias: et tūc in-
dex attēdet: an exigēte necessitate vera
res dotalis sit aliēata: et tūc bñ est. aut
vicio p̄digalitatis viri: et tūc alienatio
est suspecta. itez mulier p̄babit minas
viri: forte fōbera. His oib̄ p̄currētib
mulier absolutionē poterit ipetrare.

C Quid si vir suauit eloquo mulierē in **10**
ducat ad p̄sentēdū. **R**. ho. p̄lensus v̄.
C Quid si mulier iudicat ad iuramē. Ig-
tū corā indice: et vēiat ad aurē iudicis
et dicat sibi q̄ inuita p̄senti et iurat. **R**.
fm̄ Ho. index nō d̄z hoc sustinere: s̄ si
sustinuerit p̄sumitur p̄ mulier. ar. extra
de his q̄ vi metus. c. i.

C Quid in dublo. **R**. v̄ tenēdū iura **12**
mētū: q̄ idubius via tutior ē eligenda
extra de ipso. sumens. vel relinq̄ arbitri-
o pape. q̄d ip̄e voluerit tutius erit
nec aliis agere poterit: nisi p̄ eū abso-
luta fuerit. ut dictū est p̄sili aut ḡiale
gratia mulier p̄ et parētē cap v̄ hoc eē
s. q̄ q̄ mulier nubit faciat eā iurā q̄
nūc p̄sentiet alicui alienationi res do-
talis. nisi corā indice cā cognita et p̄ba-
ta. s. necessitatis nature instatī: tūc enī
si. aliter p̄sentiat et si iuramentū fac-
iat: cū sit h̄tū primo licito et honeste.
nō tenebitur ex de iure. ea te. et potest
addere si vñc̄ quenerit: non valebit.
hec Hostien.

C Quid si vir alienet res mobiles. **R**. Is
hoc facere p̄t. q̄ nō ē p̄hibitū hoc ho.
C Utz vir alienare possit paſſenalia **14**
R. q̄ sic h̄z inn. si dñia eoz sit trāstatō

si vxorē occidit. hoc bar. nec ob. l. si q̄
in graui. h. si tñ ad fill. q; ignoscitur ei
ad minorē penā: nō vt in totuz releuet
vt. l. i. f. de sic. z. l. si adulteriu. h. ipera
tores. f. de adul. Et p̄ hoc h̄es cōcordia
re tex q̄ videntur adiuicē cōtrariari.
Nam debent intelligi q̄ marito parcit
tur: sed non omnino.

C Quid etiā gl. in. d. l. si ab hostibus 18
qd si marit⁹ nō interfecit. Sed mulier
erat infirma ⁊ maritus noluit ducere
medicū. vel ducebat vnu. q̄ nesciebat
vnā litterā: certe dicit glo. q̄ pindē in-
dignus est: ac si occidisset ea. idz bar.
ibi idz dicēdū esset si mulier erat su-
ritosa ⁊ p̄cepitasset se de solario p̄fene-
strā: quo cāu marit⁹ nō d̄z aliquid ex do-
te lucrari. Idē dicit Bar. ecōuerso q̄ si
mulier occidat virz vt nō possit repe-
re. q̄si culpa. ei⁹ m̄rimoniū sit solutū. vt
l. ḡsensu. C. de repu.

C Nūgd aut̄ heredes mariti possint 19
vxore obijcere adulteriu ad effectum
ipediendi restitutionē dotis bar. i. l. rei
indicate. f. so. ma. q̄cludit p̄ illuz tex. q̄
nō ex quo tacuit in vita. qd placz Pa.
in. d. c. plertqz.

C Utrū vidua cōmītēs stupri ⁊ pe- 20
tens dotez ab herede mariti possit re-
pelli p̄ exceptionē de fornicatione. h.
do. Jo. an. in. d. c. plertqz q̄ sic de rigo
re iuris: perdet dotez: ⁊ sic remanebit
apud heredes mariti ex offensa facta
defuncto. per tex. cū gl. ⁊ p̄ ea que not.
Bar. in. l. pe. C. de adul. vbi ifert ex illa
l. q̄ ille q̄ ostendit de adulterio cōstan-
te m̄rimoniio ille ostendit ex stupro
viduitate durate. ⁊ ita iuriantur q̄ian-
guinei viri iam defuncti ex stupro: q̄
committitur per viduam sicut q̄n cō-
mittitur adulterium.

C Nūgd p̄ q̄ dedit dotez p̄ filla: p̄det 21
eā p̄ adulterio filte. h. q̄ si nō est stupu-
latus eā sibi reddit p̄det eā: ⁊ sibi ipute-
tur. vt t̄z Jo. an. in. d. c. plertqz. ⁊ ac-
cur. in. l. ḡsensu. C. de repu. S̄z Bi. per
l. ij. h. itē si volūtate. f. so. ma. dicit q̄ si
filia est in p̄tate p̄fisi nō p̄iudicat p̄fis-
ti⁹ possit agere p̄ dote no. tñ ad predi-

in virz als nō. f. de iure do. si ego.

C Utz mulier possit donare dotez cō-
stāte m̄rimoniio. h. q̄ nō. vt ē tex. in. l.
2stāte. C. de dona. b̄z gl. ibi ipsā actio-
nezz sine spez: vel ēt dotez p̄mittere p̄t
de q̄ glo. bar. ibi facit magnuz festum:
q̄n mulier donat requiritur p̄ntia ma-
riti. vel filiorum. vt. in. l. velles nec ne-
C. de re. dota.

C In quib⁹ casib⁹ maritus lucrat
dote. h. lucrat ex pacto: vt si pacifica-
tur de tota dote eius pte: post mortem
vxoris lucranda. vt. C. de pac. con. l. ex
morte ⁊ in auct. ibi posita. Idē lucratur
ex lege: vt si pp adulteriu mulieris fiat
diuortiu. iudicio ecclie mulier amittit
dotez. exira de do. inter virū plertqz.
Secus b̄m Pa. ibi si fieret separatio per
iudicē seculare. nā iudex secularis nō
est in hoc cōpetens q̄n agitatur cūlitter
vt in. c. tue de p̄cur. Idē est si vxor p̄
pria voluntate ppter adulteriu q̄ tñmū
ſt marit⁹: recesserit. Idē etiā si marit⁹
ppria auctē eā expulit ⁊ hoc intel-
lige q̄n adulteriu fuit notorum. Et sic
nota q̄ quo ad dotez lucrādam paria
ſt̄ m̄rimoniū separari iudicio ecclie
vel ppria voluntate vxoris. vel mariti
ob cāz fornicationis. Nota tñ ex tex. d.
c. plertqz. i. p̄bo recōciliari. q̄ vxor ad
ultra recōciliata p̄ maritum non d̄z
pdere dotez. Idē est etiā dicendū econ-
uerso scz de vīro cōmittente adulteriu
q̄r pdit eodē mō donatdez ppter nup.
⁊ part mō p̄t matrimoniu separari
quo ad thoz instāte vxore nec quo ad
hoc iudicantur ad imparia marit⁹ ⁊
vxor. vt in. c. gaudemus de binor.

C Quid aut̄ si marit⁹ interficiat vxo-
rez in adulterio reptā: pp q̄ debeat p̄-
dere dotez: an vir pdat ipsum lucrum.
Bar. b̄m glo. in. l. si ab hostibus. f. so.
ma. dicit q̄ sic: q̄r nō licebat sibi interfici-
cere: ⁊ per hoc dicit q̄ si licuisse sibi in-
terficiere ex statuto vel p̄suētudine nō p̄-
deret dotez vt. l. qd ergo. h. si h̄fs. de le.
1. Idē nota h̄ac. l. cū p̄ totam italiā ſint
statuta: q̄ vxore p̄cedente vir lucra-
tur ceriā p̄ez donis: vt eā nō lucretur

ets q̄ no. Et s. q̄ q̄ v̄x̄o pp adulteri
um pdit dotē si ipia erat filia. v̄l als
q̄ncūq̄ dos erat ad p̄fem recallura p̄ f̄
nō pdit eā pp delictū filie q̄ p̄ nō d̄
portare inigitate filij; si v̄o nō erat re-
callura ad p̄fēz q̄uis ab eo p̄fecta tūc
maritū lucrat dotē. C. de adul. l. fi. sed
q̄n̄ dos erat redditura ad p̄fēz p̄ eā per
dit q̄dū filia adultera viuit sic et nō
potuiss̄ eā repetere; ipsa nō adulterate
nec d̄ ipse ex delicto filie lucrari s̄ te-
nebit eā vir; adultera viuēte post eius
mortē redibit dos ad p̄fēz. Sicut si p̄-
lat̄ ecclie p̄mittat feloniaz. i. p̄iuret q̄
dūm quādiu ipse viuēt: ecclia feudū p̄
det; s̄ ipso mortuo ad eccliaz feudū re-
dibit: ne delictū p̄sone redūdet in dā-
nā ecclie. et ex his legē q̄ si vir p̄mittit
crimē lese maiestatis: pp q̄ eī p̄fiscēt
et ipse nudus exulet: v̄x̄o pdit dotē. q̄
dūm viuit vir eī; ne pp eī delictū lucre-
tur v̄x̄o; q̄d̄ p̄ī nō hēbat. Interiz tñ
fiscus et puidere tenet necessaria loco
viri. s̄ v̄ro mortuo: rebabebit integre
dotē et dotariū suū. Itē de expensis fa-
cī ab v̄x̄o extra domū: q̄ vir p̄ one-
rib̄ h̄z dotē. Jo a tpe q̄cti m̄rimony: i-
ntus et extra d̄ sibi facere expēsas vir
scdm q̄ statē donis. s̄. fami. her. l. si ma-
rit̄. ino et si dotē n̄d̄ h̄z vel pdit culpa
sua teneet eī necessaria puidere s̄ facul-
tate suā. Si tñ mulier sp̄ote recessissent
nō recuperaret expensis. nisi a tpe q̄ re-
diēs nō est admissa. et hoc nisi oppōa-
tur de adulterio q̄ adulter n̄h̄l teneet
p̄stare: nisi ipsa replicet de fili. dico. at
q̄ sp̄ote vagati nō tenet ad expēsas: s̄
solū q̄n̄ iusta de cā: puta pp numiaz se-
untia viri vel h̄moi. vel q̄ vir vadit ad
lōgi q̄s p̄tes: et eā mutuit ad p̄sanguine
os ip̄ī v̄x̄o p̄ maiorī honestate.

22. Cōpone q̄ pp adulteriū v̄x̄o sc̄a se-
patiōe thori: m̄lier dotē amissi: n̄tūc at
p̄bata p̄sanguitate separant̄ oīnotūq̄d̄
m̄lier poterit dotē repete. R. gl. i. d. c.
plerūq̄. q̄ cōit app̄robat̄ a doc. dīc. q̄
nō pp rōes ibi positas: maxime p. l. si
v̄x̄o. s̄. de adul. v̄b̄ dīc. q̄ nec m̄rimo-
niz: nec sp̄e m̄rimony violare s̄. Jo

pp prauā itentionē mulieris cū oīpe s̄
secuto: et q̄ lñia iā trāsunt i re iudicātā
nō d̄ mulier dotē recippare: s̄. n̄tūc ap-
peat m̄rimonyz suis nullū. et maxie
hoc ē tenēdā: ne det̄ mulierib̄ cā falsā
dī p̄batiōes: vt recipent dotē. et fac̄ p̄
hac p̄ q̄ disputata i regula cū q̄s de
re. iu. i. vi. i mercu. v̄bi decidit̄ q̄ ille
q̄ cognouit solitā credens cognoscere
maritātā punit̄ p̄ crie adultery.

Cōs̄ pone q̄ iter titūt̄ et bertā ē 2san 23
guinitas i sc̄o gradū: q̄ ducti igno: an
tia turis p̄xerit de sc̄o: s̄ sclerū p̄ī.
ter eos eē dictā p̄sanguinitatē: an isti d̄
beat̄ p̄tūri p̄ea adulterij vel icestus: Et
exq̄ p̄xerit q̄ leges: an dēant pdere do-
tē: et donatiōes pp nuptias. iusta pens
ip̄ositā a legib̄. R. Pa. i. c. et si necesse
de do. inf v̄trū recitat Jo. an. tenere q̄
ignorātia iuris nō excusat: nec ētēsem
na: cū illa nō excusat nisi i casib̄ a iūf
exp̄ssis. vt ē tex. nōbilis i. l. ne passi. C.
de iuris. fac. igno. sec̄ si errassent i sa-
cto: puta q̄ credidisset disp̄sati. et sic
cōiter doc. trāsēt̄. vt dicit pa. et vidēt̄ te-
nere legiste i. l. q̄ q̄. C. de ice. nup. et i. l.
antīculo. s̄. de 2di. fine cā. s̄ bar. t̄ lbt̄
q̄rī sequēdo op̄i. Jo. q̄ ignorātia iuris
excusat a p̄ea amissiōis bonorū et hoc
p̄ auc. icestas. C. d. ice. nup. v̄bi p̄ea po-
nitur sciēter q̄hērib̄ facit. l. si adulteriū. s̄. d. adul. v̄b̄ errates in lute excusat
a pena icestus et adulterij. Et hanc
op̄i. seḡt̄ pa. et p̄cludendo post Bar.
hāc māz i tria mēbra dicit: q̄ aut agit
de pena adulterij seu icestus et error iū-
ris excusat. d. l. si adulteriū. v̄bi tex. no-
tabilis. aut agit de p̄ea p̄ditiōis pp̄ie
subē: vt dotti et bōatiōis pp̄ nup. et idē
ar. i. d. auc. icestas. aut agit de p̄ea p̄d̄
tiōis lucri et nō excusat. vt. d. l. qui q̄. et
hec op̄o v̄r̄ tenēda: maxie cū limus l
penalib̄: et sic assūmēda m̄tior op̄o.

Additio. Et no. bar. i. l. d. scrip. 24
l. x. q̄ dos et dōatio. pp̄ nup. nō dñr t̄
tuli lucratini respectu eī. cui dat̄ et sic
accipiēt̄. s̄ respectu eī p̄ q̄ dñr v̄sī ē
iūtulus lucratii. vt. l. fi. q̄. l. s̄. de h̄ȳo q̄

In frau.ere.ang. In addi.ad.d.l. descriptio dicte ibi esse tex. exp̄ssuz: q̄ maritus q̄ lucrat dotem pp adulterii mulieris nō dñ h̄re eā ex cā lucratua. Itē iste tex. p̄bat apte q̄ maritus q̄ ex forma statuti lucratur tertiaz ptem dote muliere decedere sine filiis in matrimonio nō dñ h̄re eā ex cā lucratua. et ideo nō est necesse q̄ illud lucratū insinuari faciat: nec etiam q̄ soluat gabellā que soluitur de rebus que ad alium puenunt ex causa lucratua.

Fint.

25 Cui aut̄ restituēda sit dos. R. pa. in c. fi. de vo. iter vi. et vxo. dicit q̄ aut ex extraneus p̄stituit dote mulier: aut ipsa mulier sibi ipsi: aut p̄ p̄ filia. Et extra nos appello quēlibet q̄ nō h̄z mulierē in p̄tate. vt dicit tex. in. l. vnica. q̄ accedit. C. de rel vxo. ac. p̄mo casu q̄n extra nos p̄stituit sibi dote tūc aut fuit stipulatus dote sibi reddit soluto matrimonio: et reuertit dos nō ad mulierē: sed ad illū extraneū. aut nō fuit stipulatus vt sibi redderet: et v̄r tūc donase ipsi mulieri: et sic reddit ad ipsas mulierē ut in. d. q̄ accedit. Scđo casu q̄n ipsa met mulier p̄stituit sibi dote. tunc dos ad eā reuertit. vt in. d. l. vnica. Tertio casu q̄n pf p̄stituit dote p̄ filia: tūc aut fuit stipulatus dote sibi reddi. et reddit ad p̄rem aut simp̄l: et tūc si pf emaci pat filia: effici filie. et dicit Uin. in. d. c. fi. q̄ dos reddit ad p̄rem: q̄n filia p̄de cessit: et si extat liberi ex ipsa filia p. l. dos a p̄re. C. so. ma. et cū h̄ dicto Uin. cōiter trāseunt canoniste et idē v̄r tene re gl. in. d. l. dos a p̄re. H̄ bar. i. l. post dote. fl. so. ma. post multa excludit op̄nionē: q̄ v̄r tenēda. l. q̄ in dote p̄fectiela: vbi nulla intervenit stipulatio: et filia in p̄tate mortua est in matrimonio: sup̄stitibus etiā liberis: q̄ de iure dos d̄z reuerti ad p̄fez: l. de p̄suēdine obserue op̄io Martini antīq gl. vt. s. filij succedat si extat. et ista disputatio s̄m Bar. s̄bi an de iure an de consuetudine dos retineat: est v̄tilis pp multa. ecce si ita. h̄is filios ex p̄mo matrimonio nū p̄sit scđo viro: et h̄z dotez p̄fectiela. et

mortur in secundo matrimonio sine filiis. certe si de iure est vera op̄io Mar. succedēt in dote filij primi matrimonij q̄ prima cā in successione est liberorum. Si de iure nō est vera: tūc securus. nā cā p̄suetudo dicit q̄ dos remaneat ap̄p v̄l p̄ filios eiusdem matrimonij. nō extēdetur ad alīcas casuz vt. l. si v̄o. h̄. de v̄ro. fl. so. ma. Idē t̄z Ja. bu. in. l. fi. C. cō. v. iu. Et hoc putat bar. v̄ez. q̄ de eodē matrimonio oī filios p̄sistere casus est in. l. si inter v̄p. fl. de pac. dona.

26 Quid aut̄ si filia p̄stup̄fit dote an pf teneat eā itē dote gl. in. l. si cū do te. h̄. si post solutū. fl. so. ma. dicit q̄ sic Sed bar. putat ibi dicendū q̄ si filia p̄dit dotez sine dolo et culpa eius: pf tenetur eā itē dote: als securus. pro hoc est casus. C. de coilla. auc. q̄ locū. ibi si lle possit ip̄putari. et p̄ hoc q̄ dicit bar. facit q̄ si pf dat filio legitimā p̄ soluē da p̄dēnatōne ex forma statuti: q̄ iterum ei dare vel relinquere nō teneat.

27 Qui restituēda sit dos. R. q̄ si dos p̄stet in reb̄ imobilibus: d̄z statiz red di soluto matrimonio. Si v̄o in rebus mobilibus v̄l se mouētibus: v̄l ēt i corporalibus: vt pecunia: vestimentis: aialibus. j. annis. vt. C. d̄ rei vxo. ac. l. vnica. q̄ cū aut̄. Qd̄ tū est ad sumus necessari um statiz exigit. vt. fl. so. ma. si filia. Se ergo imobilia statiz soluto matrimonio nō restituūtur: tūr v̄r. et eius heres ad fructus et eius p̄fiones. In mobilib̄ aut̄ et se mouētibus tñr ad v̄surās post annis: et victuras nautū sine sumētorib̄ et operas seruorum vt. d. l. vnica. h̄. ex aetio. hec ho. ad hoc no. q̄ vir totā dote reddere d̄z si p̄t als inq̄z: tū facere p̄t s. habita rōne eius nō egeat: nisi dolo diminuerit suā substātā. cauebūt tū tā maritus q̄s filii v̄ restituēda dote: si ad p̄inguore fortuna venerit. vt no. in. d. l. vnica. Sed si vir paciscatur: vt red dat totā: nō valet tale pactū: tū sit p̄tra bonos mores. Et tū soluerit: repetere nō p̄t. fl. de p̄di. inde. nā et maritus. S̄ hoc gl. in. c. mulieres de vo. inter vi. et vxo. Et transit dictū p̄uilegiū ēt ad fir

lios eiusdem monitionis: non agit ad heredes. extraneos ut. L. mariti. f. so. ma.

28 C S pone quoniam fuit dōs data res erat immobiles: quod vēdidiit maritus et emit res mobiles ex p̄cio eaz: s. de hoc ē casus h̄z bar. in. l. cū i fundo. h̄. si fundus. f. d. in. do. q̄ nō cōputabunt immobiles sed mobiles. et dicit q̄ ille. h̄. ē h̄ gl. in. l. di uoratio. so. ma. et h̄ gl. i. d. l. vniuersitatis. h̄. ex actio. Et ita q̄ sint mobiles v̄ immobiles cōputabunt t̄ge mortis qd̄ not. licet L. u. ro. in suis singularibus tenuerit opinionem glo.

29 C S pone: ecce mulier dedit dōtē v̄ ro suo i auro. post mortē viri petit dōtē h̄rdes: dicitur de iure nō debere dari v̄sq̄ ad annū mulier allegat q̄ est pauper: et nō h̄z v̄ viat iteris: qd̄ iuris. s. q̄ estimabiliē iteresse hereditis. et p̄dēnabilit̄ ad dādū. statis de hoc v̄ casus in l. si p̄stante. h̄. quotiens. f. so. ma.

30 C Utq̄ maritus v̄ eius h̄fs in restituēda dōte possit detrahē ip̄ensas. s. aut fuerūt necessarie aut v̄iles. aut voluntarie. necessarie minūt dōrem ip̄o iure. Utiles nō minūt dōtē ip̄o iure: s. pētūt actōe mādati v̄ negocij gesti vide in bar. q̄ ad illas exp̄ssas v̄iles i. l. v̄tiliū. f. d. ip̄ēsis. vbi dic. q̄ aut sūt sc̄e voluntate mulieris. et t̄n. aut sine: et t̄n. aut p̄t aliūde soluē: et n̄ t̄n. vt i. d. l. v̄tiliū. nō. n. t̄c vidēt v̄iles. cū nō expediebat mulieri. et h̄z idē t̄z dy. voluntarie p̄o ip̄ese sic si mulier vult illas h̄fē: d̄z reddē ea q̄ ip̄esa sūt. S. si illa nō vult reddere t̄n. si recipiat separatōe z tolli p̄nt. S. si nō recipiūt reliquēda sūt. ita. n. p̄mittēdū est viro auferre ornatiū quē posuit: vt si pictura sc̄a est i plastis: v̄l i pāno affixō parieti p̄t pānū tollere. Secus si eēt sc̄a i ip̄o pariete imēdiate: qz t̄n n̄ remāet separatū. f. d. ip̄ē. l. l. et l. p̄ volun tarus. S. q̄ dicem⁹ ip̄esas necessarias v̄iles. v̄l voluntarias. s. necessarie sūt q̄ si facie nō fuissent. aut rep̄issē. aut dete rior: sc̄a suissē. vt qz dom⁹ mīnib⁹ rūnā: et ea fecit aptari v̄l recta restaurauit v̄iles dicunt q̄ rē meliorē faciūt et d̄te

riorem fieri nō finit. vt plastinavit v̄ neā et h̄mōi. voluntarie sunt: q̄ rē t̄m or nāt: s. fructū nō augēt: vt viridaria et picture et icrustatōes. f. d. p̄. s. si ip̄ense dicūt aut crustatōes. quedā cruste subtilis marmoris. q̄ extra murā ponitūtur.

C Quid si maritus t̄n dōte: et h̄z alia 31 debita. s. gl. in. c. ex l̄ris. d. pigno. dicit q̄ mulier p̄ dōte p̄fert hoībus h̄ntib⁹ actionē p̄sonalē v̄l hipotecā tacitā. C. q̄ po. i. pig. ha. l. assiduis s. nō p̄fert cre ditōrb⁹. h̄ntib⁹ exp̄ssas hipotecas. nā fiscus sile h̄z p̄nilegiū cū muliere. C. d. p̄ut. h. q̄ntus. Et t̄m fisc⁹ nō p̄fert p̄orib⁹ creditorib⁹ h̄ntib⁹ exp̄ssas hipotecas. h̄c op̄i. seq̄t accur. i. d. l. assiduis. et bā. q̄ dicit q̄ malū eēt sniare h̄ntū l̄z mar. vt no. in. d. l. assiduis. teneat q̄ et p̄fertur aſriorib⁹ h̄ntib⁹ exp̄ssam hipote caſaz quē sequuntur. Ja. de are. Pe. et Gui do de susa. et L. p̄ p̄ma t̄m op̄. facit qz lex nō defert vni b̄nificiū cū diminūtione turis alterius. l. u. h̄. sigs a principe f. ne qd̄ in loco pu. S. intelligēdo illaz l. assiduis ḡn̄ aliter de oībus creditorib⁹ h̄ntib⁹ hipotecā. l. tacitā v̄l exp̄ssaz diminueret ius h̄ntū hipotecas aſiorē exp̄ssaz: Et si diceres idē est in ta cīta. R̄ndet q̄ tacita inducit a lege. et sic dī tacita qz b̄nificio legis inducta v̄n potuit lex restringēdo p̄nilegiū suū pre ferre p̄nilegiū mulieris. Secus in ex pressa q̄ h̄f factō h̄tentū. excipe t̄m ca sum nisi alius prior sit in simili iure. vt qz petit dōtem precedēte.

C Quid autē de donatiōe p̄p nup. s. 32 P. a. post Inno. in. d. c. ex l̄ris dicit q̄ aut mulier d̄z lucrarī donatiōe p̄p nu. et eo respectu agit p̄ ista donatiōe et t̄n l̄z bona mariti sunt sibi tacite oblata p̄ illa donatiōe nō t̄m h̄z p̄nilegiū vt p̄fert aſrioribus creditorib⁹. nec donatiō p̄p nup. ē ita favorabilis sicut dos: qz dos est q̄si p̄imontū mulieris. vt in l. iij. f. d. minori. Et si remaneret idōtate. fieret p̄iudicis reipublice: q̄ rō ces sat i donatiōe p̄p nup. aut mulier agit ad donatiōe n̄ vt eā lucre: s. t̄c h̄z sp̄a liter sibi hipotecatā p̄ dōte. et t̄n h̄z p̄

uslegitum votis: qz hoc casu agit potius pro dote qz pro donatione.

33 C Utz bona mariti sint obligata uxori p. bonis parafrenalibus. se. Da. vbi s. dicit qz aut maritus hz administratio- ne illor. bonor. z tunc sunt tacite hipo tecata bona sua. C. de pac. quē. l. vi. aut uxor hz illa bona penes se. z non sunt obligata. z vide gl. in. d. c. ex litteris qz vult qz bona prelati sunt tacite obliga ecclesie, pro mala administratione. z sic poterit agere ecclesia etiam contra tertium possessorem: sicut agit mulier pro dote.

34 C Marito vgente ad inopiam est sine culpa pot vxor agere ad dotē restituendam. Ista est cōis cōclusio legistar. vt refert pa. in. c. p. vestras. extra de do. in ter vi. z uxo. vbi nō ponderatur culpa estius mariti sed solū qz videbat voge re ad iopiam. Et scias qz varia iura emauerunt in hac mā. Primitū fuit ins. ffor. vt in. l. si qstāte. s. so. ma. vbi dī qz si substātia mariti nō sufficit ad satisfac tionē dotis z alior. creditor. pot vxor repeteret dotē postea emanavit sua. C. vt h̄ in. l. vbi. C. de iure do. vbi disponit ut si maritus ita se gerat qz vogat ad inopiam pot vxor repeteret dotem z sic p̄udit latius qz suis. ffor. qz nō reg ritur vt substātia mariti nō sufficiat s̄ satis est qz vergat ad inopiam: vtputa qz est nobilis z vult facere sumptus vtra qz patiani facultes sue. Tertium su it ins auctenticoz. vt in anc. de equa. dotis. vbi dī qz si maritus male incipit vti substātia sua. pot vxor repeteret dotē z p̄udit adhuc latius. qz supponēdo qz nō vogat ad inopiam. vtputa qz ditissimus ē ex quo tñ male vtitur sua substātia: pot vxor repeteret dotē. Unde in quolibet istoz casuum pot vxor ad dotē agere: z fortius otra maritus petentē dotē excipere. Et scias qz uxor pot in his casibus: neduz agere ad dotem. sed etiā ad donationē a marito si bi facta pp nup. vt est tex. notabilis. in d. l. vbi nā dos z donatio pp̄ter nup. subiectis hodie honeribus m̄fumonij.

vī ibi. no. tamen h̄m Da. in. d. c. per ve stras. qz ius canonicum p̄uidet de uno qz nō reputur in lute ciuili: qz dimittē dos penes maritū vgente ad inopis si prestat cautionē. z ex hoc sumit vna singularis limitatio ad totū ti. C. ne fideiū. do. dentur vbi dī qz fideiūssores nō possunt interuenire pro dote restituenda a marito: ne notetur p̄fidia inter vi. z uxo. nā pcedit nisi maritus ver gat ad inopiam. tunc enī licet possunt interuenire fideiūssores pro dote solue da. vt est tex. in. d. c. per vestras nec sus ficit iuratoria vt voluit Jo. an. per tex. ibi: vt prestet quam potest. nam iura toriam quilibet prestare potest: sit qz illi cunctis pauper: ideo non intelligitur de suratoria.

C Quid ait si uxor a p̄ncipio p̄traxit 35
et paupē v̄l cum vgente ad inopiam: v̄l cum male v̄tē substātia nūqd possit agere ad repetitionē dotis: vr qz non: qz semel approbavit mores illius. Hri um t̄z bar. in. d. l. si constante. qz nō po tut uxor per tacitum pactum sibi pre sudicare. nam publice vtilitatis est vt dos remaneat integra mulieribus vt l. l. s. so. ma:

C Quero. pone qz maritus fuit bāni 36 tur propter maleficinj de ciuitate sua utz tunc mulier poterit dotem repete re: remedio predictarum legum bart. in. l. si qstāte preal. dicit qz aut ille est talis bānitus qz perdit oia bōa sua qz publicatur: z tunc nō est dubium qz etiā hz locum remedii huius. l. qz tunc est perfecta inopia. Idē credo pte bonor. publicata. vt. l. si marito. s. so. ma. Si vō n̄hsl est de bonis eius publicatu: s̄ solci exulare iussus tūc est dubium. fina liter credit qz sic p̄ remedii auctentici. de equa. do. vbi v̄ro ichoāte male vti substātia sua. hz locū repeticio. sed ille quē oī p̄grinari. male vtitur qz p̄re grinatio ducit eum ad paupertatez z ad fauorem.

C Quero: pone qz maritus est dives 37 homo z incipit facere mercantiam: z ire per mare secundum qz aliij in arte

Ma perstis faciunt et incipit perdere et depauperari ita quod vulgi opinio est quod vergit ad inopiaz. an mulier possit perdere dotem. bar. in. d. l. si constante recludit quod sic. Res enim de male gerit: quoniam respectu inicij: quoniamque respectu finis. ut in. l. et in totum. s. de impen. et favore dotis: ne mulier possit perdere dotem si vir pueret ad extremaz paupertatem: utroque modo intellige sine vir male incohatur respectu principij: sine malum exitum habeat: consulatur mulier. et hoc ut sentire gl. in. d. auc. de equa. do. h. illud.

Secundus in quibus autem casibus dos possit solvi mulieri: Barto. in. l. quis solito matrimonio dicit quod primo solvi potest dos: ut es alienum soluat: ut. s. de iure do. l. vicia. Secundo ut predia emat. Et istud est regulare: quoniam ex solutione quod fit causa dotis mulier sit melior. et vir non efficitur pauperior potest fieri solutio. Ut in. l. ita constante. s. de iure do. Tertio ut redimatur suos consanguineos ab hostib. vel quod eos egentes alat. ex quo no. quod si mulieri soluitur pecunia ut soluat. vox facti per se: vel ut vadat in peregrinationem pro via sua: vel alterius eius consuetudinis: quod iuste soluitur et minuit dotes si. n. permittitur hoc fieri ad liberanda corpora multomagis ad liberandas vias. I. sancimus. C. de sacro san. ec.

39 **C** Pro delicto viri non debet uxori dotem amittere. extra de pignoribus ex litteris etiam si promisit lese maiestatis crimen. C. ad. l. iul. iust. glos. excipit pa. vnuus casus in. d. c. ex litteris. videlicet in uxore primipilarij. vide de hoc sufficienter s. consuetudo.

40 **C** Qui haec cognoscere de matrimonio haec cognoscere et de dote tamen de accessorio ex de dona. inter vi. c. l. iij. et viij.

Dubia in meliore pitem interpretanda sunt: ut dicit gl. notabilis in. c. absit xi. q. liij. et id dicit singulariter Inno. in c. ad. audientiam. de homici. quod cum irregularitas sit de iure positivo: in dubio non debet index reputare aliquem irregularis: quod penitentiade simt ut in regula in pente. de regulis turis. ll. vi. et di-

cit Pa. quod dictum Inno. solet allegari pro notabili sed tamen habet non placet ideo aliter distinguit quod in foro pretioso rite agitur de pena imponenda per irregularitate tractata non debet in dubio reputari irregularis: quod pure tam agitur ad penam et hoc casu procedit dictum Inno. et ita loquitur iura allegata per eum. Aut agitur in foro pnsali ad iponendum pnsiam: et in dubio debet positio reputari irregularis: quod in foro pnsi semper pars tutior est eligenda licet videatur durior: quod in illa pte nulluz sub est periculum. ad hoc c. significasti. el. ij. de homi. Evidem dicit ubi cuncti dubitaf de aliquo delicto Ad hoc vide glo. notabilem in. c. vni. co. de seru. in or. sa. Idem est ubi agitur in foro quasi pnsiali: vixputa quod non agitur ad penam ppsile: sed ut ab altaris ministerio abstineat: vel ut abstineat a sacra missione: vel ab aliquo actu exercendo in quo exercendo subest peccatum: tunc enim debemus intentare in ptem securioriem: huius illa sit durior.

Ouellum est singularis pugna per probatione virtutis. ita ut quod vicevit probasse dicatur: et si non vicevit defecisse in probatione putetur. et de duellum quasi duorum bellum. Deinde autem monarchia id est singularis pugna.

Duellum facere non est licitum. quod est ultra preceptum illud non tenet debet tuum. Dat. iij. Itē est expresse prohibatum. C. de gla. l. vnic. li. xi. nec est constat generalis aliquem excusat: quod est de ceda potius corruptela. nec est excusatur episcopi nec alii plati: qui a secularibus dominis coguntur aut subtre duellum aut res ecclesiasticas perdere et si sequitur mors irregularites sunt.

Pena pugnantium in duello haec Rat. si sunt clerci: est depositio de suspensione autem quod incurrit in homicidio duello: et quod dispescere possit in irregularitate tractata vide s. dispensatio. q. septimo.

Ecclesia. Utrum sit peccatum mortale. q. ii. b. in Tho. ha. fe. q. cl. immoderatus vinosus vini potest contingeret tripliciter. Primo ut viens nesciat potum imode-